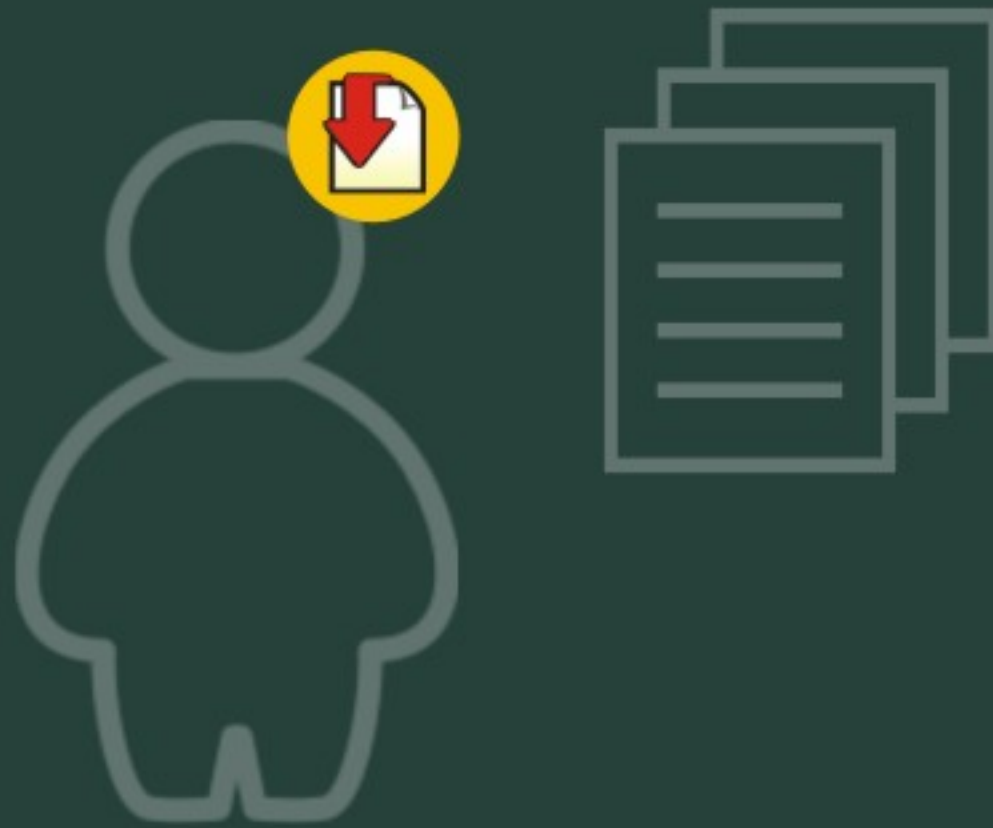

SEÇMEN LİSTELERİ ASKIDA
**İSMİNİZİ KONTROL ETMEYİ
UNUTMAYIN**

SEÇMEN LİSTELERİ **26 KASIM - 05 ARALIK** 2008 TARİHLERİ ARASINDA ASKIDA KALACAK.

Merhabalar,

Bir yılı geride bırakırken 2008'in son Bülten'i ile birlikteyiz...

Son yıllarda neler oldu bu ülkede? Ve nelere gebe yaşadığımız topraklar? Anadolu topraklarında binlerce yılın izlerini taşıyan ve yaşayan bizlerin, bizden sonraki kuşakların anlatılarıdır yanıtı verecek olan...

Var olan şey boşluktan başta... Khaos demişlerdi buna Yunanlılar...

Neydi boşluk? Hiçbir şeyin ayırt edilemediği, karanlık, uçurum, karmaşa, sınırsız ve dipsiz bir yitirilmişlik...

Bu boşluğun içerisinde yayılan umutsuzluk, geçmişe özlem, unutulmuş değerler çarpışan duygular, çarpıp çarpıp geri döndüğümüz duvarlar...

Sonra toprak belirdi... Gaia demişlerdi buna Yunanlılar.

Toprak bu boşluğun içinde belirdi. Toprak, o karanlık uçurum, belirsiz boşluk gibi değildi. Belirliliği vardı. Sağlamdı. Kesinliği vardı. Üretkendi, üreyendi, doğurandı. Kışın soğukunda bile baharda filizlenecek tohumu saklardı içinde.

Her şeyi doğuran ve her şeyi doyuran toprak...

Khaos ve Gaia / boşluk ve toprak, kumazca bu dönemin yönetimleri tarafından birleştirildi. İktidarların kurnazlıkları; yasalarda yapılan değişiklikler ile karmaşanın yaratıldığı yitlik, dipsiz kuyu.

Bir uçurumun kenarına doğru yol alan kentler ve ayaklarımızın altından kaymaya başlayan doğduğumuz ve doğduğumuz topraklar...

Satışa çıkartılan ve yer yer de satılan ülke ve kent toprakları...

Sosyal adalet adına yapılan yardım ve işeler ile tutunmaya çalışan yönetimler...

Çiğ gibi büyüyen işsizlik, toplumun her kesimini sararak çoğalan yoksullaşma...

Hızlanarak artan toplumsal kutuplaşma...

BÜLTEN

Aylık Yerel Süreli Yayın

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Adına
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü
Nimet Özgönül

YAYIN KURULU
Alper Sarı Həsənli, Asena Özgen,
Bülent Batuman, Emrah Köşkeroglu,
Esin Soydemir, Fadime Yılmaz,
Öğecan Çanarlan

YAYIN DİREK
Deniz Aygün,
O. Bülent Çubukçu, Saadet Sönmez

Grafik Tasarım
Harman Şener Çakmak

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Bülteni
ayda bir yayımlanmaktadır.
5500 adet basılmaktadır.
Üyelere ücretsiz dağıtılır.

Burada yer alan yazıların içeriğinin sorumluluğu
yazarına aittir.

Kaynak gösterilmek koşuluyla alıntı yapılabilir.
Baskı tarihi: Aralık 2008

Konar Sokak No: 4/3 Kızılay Ankara
Telefon: 0 312 417 86 65
Faks: 0 312 417 18 04
e-posta: info@mimarlarodasivankara.org
http://www.mimarlarodasivankara.org

Baskı
Matbaa Basımevi
İvedik Org. San. Matbaacılık Şişli
558. Sokak, No: 42 Ankara
Telefon: 0312 395 20 54 (pbx)

BUNLARA RAĞMEN

Doldurulan boşluğa karşı toprağın direnişidir, umutla sarılmak yaşama...

2009 Mart'ında gerçekleştirilecek yerel yönetim seçimlerinde, nereye gideceği bilinmeyen, kördüğüm ve kör doğuşuna dönüşen boşluğun içerisinde, her türlü saldırıya her türlü muhalefete baskı ile cevap verildiği şu günlerde...

İnatla sarılmaktır yaşama...

Hiçbir şeyle birleşmeyen toprak, kendi derinliklerinden çıkartıyorsa yaşamı, biz de çıkartabiliriz yüreğimizin derinliklerindeki, uranosu, yani göğü, pontosu yani suyu çıkartabiliriz, birleştirince akıllanmızı...

Göğün sevecen, renkli, güçlü şimşekleri ve suyun derin, berrak, azgın dalgaları ile akıp giden zamanı, mekânı ve yaşamı tersyüz edebiliriz.

Umudu yeniden birlikte yeşertebiliriz...

Yeni bir yılda, uranosun / gökyüzünün kar beyazında, pontusun / denizin mavilikleri ve ana tanrıça toprağın doğurganlığında çoğalmak, baharda filize durmak inancıyla, yeni yılda mutluluklar, umutlar ve birliktelikler dileğimizle...

TMMOB Mimarlar Odası
Ankara Şube Yönetim Kurulu

4 ► ODA'DAN

- . BİNALARDA ENERJİ PERFORMANSI YÖNETMELİĞİ
- . 40. DÖNEM YÖNETİM KURULUNDA GÖREV DEĞİŞİKLİĞİ
- . İŞYERİ TEMSİLCİLİKLERİ EŞGÜDÜM KOMİTESİ ÜYELERİ BELİRLENDİ
- . ÇALIŞTAY | YERİN KORUNMASI
- . ANKARA: MODERN BİR AVRUPA BAŞKENTİ
- . ÜYELERE E-POSTA HİZMETİ
- . "KUMAMOTO ARTPOLİS: İLETİŞİM YOLUYLA MİMARLIK" SERGİSİ

6 ► MİMARLIK HABERLERİ

- . MİMARLIK ÖRGÜTLENMESİNİN 100. YILINDA "MİMARIN DÜŞÜ"
- . BİTLİS MERKEZ HÜKÜMET KONAĞI BİNASI MİMARİ PROJE YARIŞMASI
- . MERKEZ ALIŞVERİŞ MERKEZİNE 5. ÖDÜL
- . RİBA 2009 KRALİYET ALTIN MADALYASI
- . ARCHIPRIX-TÜRKİYE 2008 SONUÇLANDI

8 ► BASINDAN

- . BÖYLESİ ANCAK TÜRKİYE'DE OLUR
- . ERYILMAZ'DAN KÖŞK CAMİSİ İDDİASI
- . DİKMEN'DEKİ YIKIMA YARGI "DUR" DEDİ
- . MÜTEAHHİTLERE GÖRE İÇERİDE KRİZİN BİRİNCİ NEDENİ TOKİ
- . TARİHİ HAMAM İHALE KURBANI

10 ► SONUÇLANAN VE DEVAM EDEN YARIŞMALAR

- . KAYSERİ İÇ KALESİ'NİN KORUNARAK KÜLTÜR VE SANAT ORTAMINA DÖNÜŞTÜRÜLMESİ İÇİN İKİ KADEMELİ ULUSAL MİMARLIK YARIŞMASI

12 ► TEMSİLCİLİKLERDEN

- . SİVAS ŞEHİRLERARASI OTOBÜS TERMİNALI

SÖYLEŞİ | CHE GUEVERA'NIN İZİNDE LATİN AMERİKA BİRLİĞİ ► 14

SÖYLEŞİ | AVRUPA SOSYAL FORUMU 2008 MALMÖ ► 15

KAMU HİZMETİNDE MİMARLIĞA TANIKLIK-12 | HALKBANK GENEL MÜD. İNŞAAT EMLAK VE EKSPERTİZ DAİRE BAŞKANLIĞI ► 16

TOKİ'YE KARŞI ŞİMDİ CİDDİ MÜCADELE ZAMANI MÜCADELEDE İSE ÖRGÜTLÜLÜK ZAMANI ► 17

TOKİ MİRAS YİYEN BİR KURUM MU ? ORHAN KUNTAY ► 19

MİMARLAR ODASI 41.DÖNEM 1. MERKEZ DANIŞMA KURULU MERSİN'DE TOPLANDI ► 20

ODTÜ-TÜKAM, ENERJİ VERİMLİ VE YENİLENEBİLİR ENERJİ KULLANIMLI KIZILAY AR-GE MERKEZİ ARIF KÜNAR ► 22

ODTÜ, KIZILAY İÇİN ÇEVRE DOSTU AR-GE BİNASI YAPIYOR ► 23

DÜNYA MİMARLIK FESTİVALİ BARCELONA / 22 - 24 EKİM 2008 GÜL ÖZBİR SÜER ► 27

VEFAT | SAİT KOZACIOĞLU SAİT KOZACIOĞLU'NUN ANISINA YAVUZ ÖNEN ARKADAŞIM SAİT KOZACIOĞLU... ORAL ÇALIŞLAR ► 32

VEFAT | ADNAN TAŞPINAR ADNAN TAŞPINAR'IN ARDINDAN İLHAN KURAL ► 36

VEFAT | DANYAL TEVFIK ÇİPER KENDİ KALEMİNDEN ÖZYAŞAM ÖYKÜSÜ DANYAL TEVFIK ÇİPER COŞKUN ERKAL ► 39

BİLİNMEYEN ANKARA MİMAR DANYAL TEVFIK ÇİPER'İN ARDINDAN ANKARA'NIN GEMİ EVİ AYDAN BALAMİR ► 42

ÇOCUK VE MİMARLIK 1. ÇOCUK, KENT, ÇEVRE VE MİMARLIK ULUSAL BULUŞMASI ► 46

ÇOCUK -DOSTU KENTLER: ÇOCUK KENTİ ÜÇLEMESİ GÖKÇE ŞİMŞEK ► 47

TEKNİK BİLGİLER TMMOB MİMARLAR ODASI MESLEKİ DENETİMDE ÇED YÖNETMELİĞİNİN GİRİŞ BÖLÜMÜ VE 1.MADDESİNDE YÖNETMELİĞİN GEREKÇE VE AMACI AŞAĞIDAKİ GİBİ BELİRLENMİŞTİR ► 51

BASIN AÇIKLAMALARI KRİZDEN ÇIKIŞ İÇİN SOSYAL DAYANIŞMA VE DEMOKRATİKLEŞME ► 52

KİTAP TANITIMI TÜRK MİMARLARININ MOSKOVA BULUŞMASI: 20. YÜZYIL TÜRK MİMARLIĞI ÇAĞDAŞ KONUT MİMARISİNDEN DETAYLAR / VİRGİNİA MCLEOD ► 54

YENİ YAYIN KORUMADA YENİ TANIMLAR YENİ KAVRAMLAR 'ALAN YÖNETİMİ' ► 55

GELİR GİDER TABLOSU ► 56

22 odtü-tükam, enerji verimli ve yenilenebilir enerji kullanımlı kızılây ar-ge merkezi ►

27 dünya mimarlık festivali barcelona ► 22 - 24 ekim 2008

42 ankara'nın gemi evi ►

oda'dan

BİNALARDA ENERJİ PERFORMANSI yönetmeliği

Bayındırlık Bakanlığı'nca hazırlanan Binalarda Enerji Performansı Yönetmeliği taslağı Resmi Gazete'de yayınlanmak üzere Başbakanlık'a gönderilmiştir.

Bu süreçte Bayındırlık Bakanlığı yetkilileri ile yapılan görüşmede yönetmelik taslağı belgesine ulaşarak bu yönetmeliğe hem Şube görüşü oluşturmak için, hem de mimar meslektaşlarımızın bu yönetmelik çerçevesinde görev, yetki, sorumluluklarını tanımlamak üzere Enerji Komisyonu oluşturulmuştur.

Komisyondan ilk toplantısı 12 Kasım 2008 Çarşamba günü yapılmış olup, yapılan görüşmelerde yönetmeliğin 2008 Aralık ayında yayınlanabileceği, yayın tarihinden 1 yıl sonra yani 2009 Aralık ayında yönetmeliğin uygulanmasına başlanabileceği öğrenilmiştir. Bu çerçevede yapılan görüşmelerde yönetmeliğin revize edilebilmesine yönelik önerilerin geliştirilebileceği bir çalışma programı oluşturmak üzere gerekli görevlendirmeler yapılmıştır.

Hazırlanacak çalışma programı çerçevesinde hazırlanan metinler, Şubemiz Ekoloji MBÇK'ya taşınarak oluşturulacak görüşler buradan da Oda Genel Merkezine iletilerek bu süreçte Genel Merkez tarafından müdahil olunmasının yolu açılacaktır.

40. DÖNEM YÖNETİM KURULUNDA görev değişikliği

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi 40. Dönem Yönetim Kurulu üyesi Y. Yeşim Uysal yüksek lisans eğitiminin yoğunlaşan temposu nedeniyle 28.10.2008 tarih ve 4088 sayılı dilekçesi ile Yönetim Kurulu Sekreter Üyeliği ve profesyonel görevinden ayrılmıştır. Buna göre yeni görev dağılımı aşağıdaki şekildedir.

TMMOB MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ 40. DÖNEM YÖNETİM KURULU

Nimet ÖZGÖNÜL	Başkan
Manolya TOKALI	2. Başkan
Ali HAKKAN	Sekreter Üye
Tezcan Karakuş CANDAN	Sayman Üye
Y. Yeşim UYSAL	Üye
Demet GÜLHAN	Üye
Haluk KARA	Üye

İŞYERİ TEMSİLCİLİKLERİ EŞGÜDÜM KOMİTESİ üyeleri belirlendi

Mimarlar Odası İşyeri Temsilcilikleri Eşgüdüm Komitesi'nin (İTEK) 20 Eylül 2008 tarihinde yaptığı toplantısında, hazırlıkları sürdürülen "Kamuda ve Özel Sektörde Çalışan Ücretli Mimarlar Kurultayı" için yapılacak bölge toplantıları üzerinde ağırlıklı olarak duruldu ve bu toplantıların, genel, bölgesel ve tematik yanları geliştirilmeye çalışıldı.

40. Dönem çalışmaları birikiminin geleceğe yönelik önemli bir girdi olarak değerlendirildiği bu dönemin çalışmalarını yürütecek İTEK komite yapısının oluşturulması ve kurumsallaşması süreci değerlendirildi. Ardından yapılan seçimle 7 asil, 7 yedek İTEK üyesi belirlendi. Seçilen İTEK üyeleri ve bağlı bulundukları kurumlar şöyle:

ASİL

Ahsen Yılmaz (SGK İnşaat Dairesi-Ankara)
Ayşen Bayazıt Teler (Sağlık Bak.-Ankara)
Başak Güneş (Bayındırlık-Antalya)
İlker Ertuğrul (Giz İnşaat-İstanbul)
Melike Özer (İl Özel İdaresi-Muğla)
Mustafa Şahin (Bayındırlık-Konya)
Uğur Ömür Tarakçı (Bayındırlık-Giresun)

YEDEK

Ali Gölgen (Türk Telekom-Konya)
Belgin Oflazoğlu (Esenyurt Bld.-İstanbul)
Belma Yaman (İller Bankası-Ankara)
Güler Eröz (KTÜ İnş.-Trabzon)
İlknur Kara (Antalya Bld.-Antalya)
Mehmet Ayvat (Kalkınma Bankası-Ankara)
Nuray Çaykara (Atakum Bld.-Samsun)

ÇALIŞTAY yerin korunması

Tarihi kentlerde turizm etkinliği, turizm endüstrisinin eğilimlerine bağlı olarak dünyada ve Avrupa'da olduğu gibi Türkiye'de de giderek artmaktadır. Turizm, tarihi çevrelerin korunarak geleceğe taşınmasında gerekli kaynağı sağlamanın yanı sıra, koruma bilincinin oluşmasında da etkili olmuştur. Buna karşılık, kitle turizminin kültürel mirasın korunmasında olumsuz sonuçlarının da olduğu, tarihi yerleşmelerde geleneksel değerlerin turizmin etkisi altında yitirilmeğe olduğu da açıkça gözlemlenmektedir. Birçok tarihi kentte uygulanan parçacı ve kısa erimli planlama ve koruma politikaları turizmin getireceği ekonomik faydaya odaklanmakta, çevre değerlerini ve konunun toplumsal boyutlarını göz ardı etmektedir. 5-6 Aralık 2008 tarihinde ODTÜ Kültür ve Kongre Merkezi gerçekleştirilecek "Yerin Korunması: Tarihi Kentlerde Kitle Turizminin Yönetimi, Kentsel Koruma ve Yaşam Kalitesi" başlıklı çalıştayda tarihi merkezlerin kitle turizmi ile birlikte karşı karşıya olduğu riskler araştırılacak, kentsel korumaya ve turizmin gelişmesine yönelik politikalar, kuramsal boyutlarıyla ve somut örnekler üzerinde uluslararası bir platformda tartışılacaktır.

Avrupa Birliği Kültür Programı çerçevesinde gerçekleştirilecek olan bu etkinlik, sekiz ülkeden ve farklı disiplinlerden çok sayıda uzmanın katılımıyla yürütülen uluslararası bir projenin ilk aşamasını oluşturmaktadır. Tarihi kentlerde koruma politikaları, kitle turizmi yönetimi ve bu merkezlerde yaşayanların yaşam kalitesinin iyileştirilmesi konularının bir arada ele alındığı bu proje ile bu üç hedefi bir arada gerçekleştiren iyi örnekler kamuoyunda dikkat çekilmesi amaçlanmaktadır.

ANKARA modern bir avrupa başkenti

Türkiye Cumhuriyeti'nin başkenti olarak Atatürk zamanında bir Batı-Avrupa kenti olarak planlanan ve yapılandırılan Ankara'nın sahip olduğu Avrupa kültür mirasını konu alan panel, Alman Kültür Merkezince 23 Ekim 2008 tarihinde 18.30 da gerçekleştirilmiştir. TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Yönetim Kurulu Başkanı **Nimet Özgönül**'ün oturum başkanı olarak katıldığı panelde, **Bernd Nicolai**, **Esin Boyacıoğlu** ve **Ali Cengizkan** da panelist olarak yer almıştır.

Panelde, Ankara'nın kuruluşundan bugüne kadar geçirdiği değişim, yerleşim planları ve görsellerle katılımcılara aktarılmıştır. Kentin günümüze kadar geçirdiği süreçte, nitelikli yapıların azınlıkta kalmaya başladığı, buna karşın niteliksiz yapıların ise artış gösterdiği vurgulanmıştır.

üyelere e-posta hizmeti

Mimarlar Odası Ankara Şubesi üyelerine kullanıcıadı@mo.org.tr uzantılı mail adresi oluşturabilecektir.

Konu ile ilgili bilgi almak isteyen üyelerimizin şubemiz ile iletişime geçmesini rica ederiz.

"kumamoto artpolis: iletişim yoluyla mimarlık" sergisi

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin Türk Japon Vakfı ve Japonya Büyükelçiliği ile ortaklaşa düzenlediği "Kumamoto Artpolis: İletişim Yoluyla Mimarlık" Sergisi 01 - 14 Aralık 2008 tarihleri arasında Çağdaş Sanatlar Merkezi'nde izlenebilir. Açılışı 4 Aralık 2008 Perşembe günü saat 19.00'da yapılacak olan serginin bir diğer paydaşı ise, **Japan Foundation**.

1988'de Japonya'nın Kumamoto Eyaleti'nde yeni mekânlar geliştirmek üzere yaratıcı bir girişim olarak başlatılan **Kumamoto Artpolis** programı 20 yıldır sürdürülmektedir. Programın amacı yalnız bina tasarımlarının kalitesini arttırmak değil, mimari projeleri, yerli halk ve mimarları bir araya getirmek üzere kullanmaktır. Böylece inşa edilecek projelerin nasıl geliştirilebileceği değerlendirilmektedir. Programın diğer bir

amacı da topluma yeni yaşam biçimleri sunmaktır. Bu proje Kumamoto Eyaleti'nde bir mimari kültürünün yaratılmasına yardımcı olmuştur. Projenin yürütülebilmesi ancak Komisyon Başkanı, katılımcı mimarlar, yerel yönetimler ve projeleri uygulayan özel girişimcilerin; diğer bir deyişle Kumamoto Eyaleti'nin bir bütün olarak gayretleriyle mümkün olmuştur.

Japonya Tanıtma Vakfı'nın dünyayı dolaşan sergileri arasında yer alan "Kumamoto Artpolis: İletişim Yoluyla Mimarlık" Sergisi, Japon mimarisini temsil eden eserleri tanıtmak yanı sıra izleyenlere mimarinin bölgesel canlanma ve kalkınmadaki rolünü değerlendirme fırsatı sunmaktadır.

mimarlık haberleri

BİTLİS MERKEZ HÜKÜMET KONAĞI BİNASI mimari proje yarışması

Bitlis Merkez Hükümet Konağı Mimari Proje Yarışması 7 Kasım 2008 tarihinde sonuçlandı. Yarışmanın kolokyumu ise 14 Kasım 2008 tarihinde Kültür ve Turizm Bakanlığı, Ankara Atatürk Kültür Merkezi Müdürlüğü toplantı salonunda gerçekleştirildi. Yarışma sonucunda ödül alanların listesi aşağıdaki gibidir:

1. Ödül
Abdullah Erdoğan, Mimar (GÜMMF), Evrim İşlek, Mimar (GÜMMF), Halil İbrahim Çelik, Mimar (İYTE)

2. Ödül
Eren Başak, Mimar (ODTÜ), Meral Özdeniz Başak, Mimar (ODTÜ)

3. Ödül
Fatih Erduman, Mimar (ODTÜ)

1. Mansiyon
Kaan Özer, Mimar (GÜMMF), Ümit Anamurluoğlu, Mimar (GÜMMF)
Yardımcılar: Dilek Giray, Emine Özcan Akarsu, Aydın Ali Kayakaş

2. Mansiyon
Coşkun Üreyen, Mimar (A.Ü.), Cahit Kumru Alpaydın, Mimar (A.Ü.), Gülcan Kaya, Mimar (GÜMMF), Mevlide Cervan, Mimar (KTÜ)
Yardımcı: Pinar Kumandan

3. Mansiyon
Burçin Cem Arabacıoğlu, Y. Mimar (MsÜ), Feride Pinar Arabacıoğlu, Y. Mimar (MSÜ)
Danışmanlar: Emre Pusat, Necati Öcal Çağlın, Emre Akay

4. Mansiyon
Hayri Anamurluoğlu, Mimar (GÜMMF), Hatice Üsküdar Özer, Y. Mimar (GÜMMF), Eyüp Kendirci, Mimar (O.Ü.)
Danışmanlar: Kaan Özer, Ümit Anamurluoğlu
Yardımcılar: Şerif Ögü, Barış Demir, Ömer Aydın, Yasemin Koç, Gül Yıldırım

5. Mansiyon
Servet Gümüş Mimar (A.Ü.)
Yardımcı: Şenay Gümüş

MEYDAN ALIŞVERİŞ MERKEZİ'NE 5'inci ödül

Çevre dostu jeotermal enerji sistemiyle Türkiye ve dünyada prestijli dört ödül kazanan Meydan Alışveriş Merkezi bir ödüle daha layık görüldü.

Değişik mimari bir yapıya sahip olan Meydan'ın kazandığı son ödül, Arkitera Mimarlık Merkezi tarafından verilen ArkıPARC 2008 Gayrimenkul Ödülleri "alışveriş merkezleri" kategorisi birinciliği oldu. "Kentsel Kalite için Diyalog" temasından yola çıkılarak kente ve kentliye en büyük katkılarda bulunan projelerin değerlendirildiği yarışmada, Meydan Alışveriş Merkezi ipi göğüsledi ve "alışveriş merkezi" kategorisinde birinciliği elde etti.

RIBA 2009 KRALİYET altın madalyası

Alvaro Siza, RIBA'nın 2009 yılı Kraliyet Altın Madalyası ile ödüllendirildi. Madalya kendisine Şubat 2009'da düzenlenecek bir törenle verilecek.

Gerekçeli karar;

" Alvaro Siza, mimarlık alanındaki sınıflandırmaların dışında komple bir mimardır. Alvaro Siza'nın mimarlığının en belirgin özelliği, olanaksız gibi görünen mimari projeleri büyük bir ustalıkla gerçekleştirmesidir. Bir alanı, öngörülemeyen ve sıradan olmayan heykel formlarına dönüştürmekte büyük ustalık göstermiştir.

Siza'nın binalarında belki de başka kimsede olmadığı kadar, kullanılan unsurların kendisinden daha çok şekil ve dokularının daha çok önemsendiği mimari unsurlar arasındaki ilişki önemlidir. Bu, uzamsal anlamda bir ifade ile uygun malzemenin bir arada kullanılmasının ortaya çıkardığı bir mimaridir.

Alvaro Siza şimdi ve her zaman bir öğretmen ve eğitici olmuştur. Kendisi ile birlikte çalışmasını önerdiği bir çok genç mimara önemli görevler vermiş ve onun bu bencilce olmayan davranışları çok büyük mimari projelerde büyük başarı elde etmesini sağlamıştır. Birçok uluslararası alanda çalışan mimarın aksine elindeki bütün projelere önem vermek için stüdyosunu özellikle küçük tutmuştur.

40 yılın üzerindeki süre içerisinde yapmış olduğu teşvik edici ve öğretici çalışmalar için ve mimarlığa diyalog ve eğitim ile koyduğu geniş katkı için, RIBA, Kraliçe H.M. adına, Alvaro Joaquim Melo Siza Vieira'ya 2009 Mimarlık için Kraliyet Altın Madalyası'nı vermiştir. Kendisine daha uzun yıllar bu eşsiz mimarlık anlayışını gerçekleştirebilme şansı dileriz" şeklinde açıklanmıştır.

Kaynak: <http://www.architecture.com/Awards/RoyalGoldMedal/RoyalGoldMedal2009/RoyalGoldMedal2009.aspx>

ARCHIPRIX-TÜRKİYE 2008 sonuçlandı

Türkiye'deki tüm mimarlık okullarını ortak bir platformda buluşturan ve yapıcı bir rekabet ortamı yaratan ve mimar adaylarının ufkunu genişleten ARCHIPRIX Yarışması'nda, Türkiye'nin dört bir yanındaki 19 üniversiteden 73 diploma projesi yarıştı. Seçici kurul üyeliğini Mete ARAT, Odile DECQ, Eylem ERDİNÇ, Doğan HASOL ve Haydar KARABEY'in yaptığı yarışmanın ödül töreni 13 Kasım 2008 Perşembe günü, saat 19.00'da İstanbul'da Yapı-Endüstri Merkezi'nde düzenlendi. Ödül törenine yarışmaya katılan tüm projelerin izlenebileceği yarışma sergisi de eşlik etti. Ayrıca, yarışmaya katılan tüm projelerin bir arada bulunduğu yarışma kataloğu, YEM Yayın tarafından hazırlanarak ödül töreninde ilgililerin beğenisine sunuldu.

Archiprix-Türkiye 2008 Mimarlık Öğrencileri Bitirme Ödevleri Yarışması Ödül Listesi

1.Ödül Çimsa Beyaz Çimento Ödülü Ali Dur, İTÜ / Kent İstasyonu/Salı Pazarı-Kadıköy

2.Ödül Seçil Zontur, GÜ / Ankara'da Buz Pateni Merkezi

3.Ödül Didem Özkızılcık, YTÜ / Yedikule'de Kentsel Tasarım Projesi

Mansiyon
Esra Çanakale, GÜ / Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi / Ankara

Mansiyon Hatice Buşra Al, Yıldız Teknik Üniversitesi Taksim Gezi Parkı'nda Kültür Yapısı Tasarımı

Mansiyon Orkun Beydağı, İTÜ / Kadıköy Salı Pazarında Bir Yaşam Önerisi

Teşvik Ödülü İlgin Avcı, İTÜ / Altunizade Genetik Araştırma Merkezi

Teşvik Ödülü Mehmet Yiğit Öztürk, YTÜ / Yedikule Ve İstanbul Üzerine Kentsel Dönüşüm Önerileri

Teşvik Ödülü Gülşah Dilsizoglu, Dokuz Eylül Üniv. / İzmir Susuzdede Bölgesinde Yüksek Yoğunluklu Konut Tasarımı

Ödül alan projeler ve mimarlar ile ilgili detaylı bilgi edinmek için: www.archiprixturkiye.org

MİMARLIK ÖRGÜTLENMESİNİN 100. YILINDA "mimarın düşü"

Mimarlar Odası'nın örgütlenmesinin 100. yılı, 22 Ekim 2008 tarihinde besteci **Kâmrân İnce** tarafından özel olarak bestelenen ve "Geçmişten Günümüze Anadolu'nun Yapı Ustalarına" adanan "**Mimarın Düşü**" eserinin seslendirilişi ile kutlandı. **Kâmrân İnce**'nin İstanbul Modern Müzik Topluluğu ve **Cihat Aşkın** ile seslendirdiği bu özel bestenin ardından sanatçının "Kayıp Dünya için Müzik" adlı eseri çalındı. **Tilbe Saran**'ın sunuculuğunda gerçekleşen gecede Mimarlar Odası Genel Başkanı **Bülend Tuna** ve İTÜ Mimarlık Fakültesi öğretim üyesi Prof. Dr. **Afife Batur** açılış konuşmalarını yaptılar. Mimarların yanı sıra, müzik ve sanat çevrelerinin de katıldığı gecede, 1908 öncesinden bugüne, mimar, mühendis örgütlenmesinin ve tarihin önemli köşe taşlarını aktaran görsel bir sunum da gerçekleşti.

"Mimarın Düşü"nü dinlemek için aşağıdaki adresi kullanabilirsiniz:

<http://www.mo.org.tr/belgedocs/MD/mimarindusu.zip>

basın'dan

BÖYLESİ ANCAK

türkiye’de olur

Düzce'nin Yiğilca İlçesi'ne bağlı Çukurören Köyü, 1998 yılında yaşanan selin ardından 12 Kasım 1999 depreminde yıkıldı. 'Afete Maruz Bölge' ilan edilerek yapılaşmaya kapatılan köyde afet konutlarının yapılmasını bekleyen köylüler, bu arada kendilerine yeni evler inşa ederek tapularını aldı. Bu yıl afet konutlarının anahtarlarını teslim alan köylüler, eski yaptıkları evlerinin yıkılacağını öğrenince şok oldu. Evlerini yıktırmak istemeyen köylüler sopalarla yıkım ekiplerini beklemeye başladı.

1998 yılında Yiğilca'ya 15 kilometre uzaklıkta bulunan 70 hanelli Çukurören Köyü'nde meydana gelen selde Resuller Mahallesi'nde 12 ev ağır hasar görerek kullanılamaz hale geldi. Selin ardından bölgede yapılan inceleme sonucunda, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı Afet İşleri Genel Müdürlüğü'nün kararıyla Çukurören Köyü 'Afete Maruz Bölge' ilan edilerek yapılaşmaya kapatıldı. Evleri hasar gören vatandaşlar köyde çadır kurarak yaşamaya devam etti. Önce sel ile zor günler geçiren köylüler, 1 yıl sonra da 12 Kasım 1999'daki depremle sarsıldı. Depremde Çukurören Köyü'nde 15 ev ağır hasar gördü. İki felaketi birden yaşayan köylüler kendi imkanlarıyla yaptıkları derme çatma barakalar ve çadırlarda zor koşullarda yaşamlarını sürdürdü. Afetzedeler için 2001 yılında Yiğilca'nın Ahmetçiler Mahallesi'nde 104 afet konutu yapımına başlandı. Afet konutlarının yapımının gecikmesi üzerine baraka ve çadırlarda zor günler geçiren köylüler, kendilerine yeni evler yaptı. Bölgenin yapılaşmaya kapanmasına rağmen köylülerin evlerine tapu da verildi.

Afet konutlarının anahtarları bu yıl teslim edildi. Ancak köylüler, kalabalık nüfusları nedeniyle köydeki evlerinde yaşamaya devam etti. Ancak, 27 Ekim 2008'de köy muhtarlığına gönderilen ve yaşadıkları evlerin yıkılacağını belirten kararı gören köylüler şoke oldu. Yiğilca Kaymakamı Mahmuthan Arslan imzasıyla gönderilen yazıda, köyün afete maruz bölge ilan edildiği ve köyde bulunan 104 evin yıkılacağı belirtildi. Selin üzerinden geçen 10 yılda tüm kazançlarını yeni bir ev yapmak için harcayan köylüler yıkım kararına tepki gösterdi. Evlerinin yıkılacağını öğrenen kadınlar ise gözyaşı döktü.

Evlerini yıktırmayacaklarını belirten köylüler, köyün girişinde ellerinde sopalarla nöbet tutarak yıkım ekiplerini beklemeye başladı. Aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu köylüler, yıkım ekiplerini köye sokmayacaklarını söyledi.

Radikal - 09.11.2008

ERYILMAZ'DAN KÖŞK CAMİSİ

iddiası

Çankaya Belediye Başkanı Muzaffer Eryılmaz, Çankaya'daki Köşk Camisi'nin inşaatının yürütmenin durdurulması kararına rağmen sürdürüldüğünü belirterek, "Melih Gökçek, plan değişikliği adı altında, var olan planın asli unsurlarına dokunmadan, birkaç rötuşla inşaaata yeniden başlanmasına neden oldu" dedi.

Eryılmaz, yaptığı yazılı açıklamada, Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek'in "yeni ayak oyunlarıyla mahkemesi devam etmekte olan cami inşaatını, mahkeme sonucunu beklenmeden sürdürmeye çalıştığını" öne sürdü.

Başlangıçta sadece cami inşaatını içeren 3 bin metre karelik bir alanı kapsayan planda daha sonra değişiklik yapıldığını ifade eden Eryılmaz, "Gökçek'in plan değişikliğiyle ibadet alanı olarak belirlenen alanı, ticaret alanına çevirdiğini ve inşaatın kapsamını 6 bin metrekareye çıkardığını" iddia etti. Eryılmaz, şunları kaydetti:

"Altında, sağında, solunda onlarca alışveriş mekanının olduğu cami alanıyla ilgili olarak bizim mahkemeye başvurmamız üzerine verilen yürütmeyi durdurma kararıyla inşaat durdurulmuş ve mahkeme sonucu beklenmeye başlanmıştır. Tam bu noktada Melih Gökçek kendisinden bekleneni yaptı ve ayak oyunlarıyla plan değişikliği adı altında, var olan planın asli unsurlarına dokunmadan sadece birkaç rötuşla yeniden gündeme getirdi. Meclis, Gökçek'in istediği kararı çıkartarak bu alandaki inşaaata yeniden başlanmasına neden oldu."

Eryılmaz, açıklamasında hukuka, yasalara saygılı olunması gerektiğini belirterek, "Başkalarının haklarına, yasaya ve hukuka saygı duymayan bir insan, hiçbir inanca saygı duymaz. Hukuka karşı yapılan bu iş, üçüncü sınıf bir atlatma ve aldatmadır" dedi.

Hürriyet Ankara Eki - 20.10.2008

DİKMEN'DEKİ YIKIMA YARGI

"dur" dedi

Dikmen Vadisi'nde uygulanacak kentsel dönüşüm projesi kapsamında Dikmen Vadililere yaz aylarında gönderilen yıkım tebligatlarına karşı açılan davalar sürerken, Ankara 6. İdare Mahkemesi bir yıkım işlemi hakkında iptal kararı verdi.

Dikmen Vadililere, 2007 yılı yaz aylarında gönderilen yıkım tebligatlarına karşı açılan davalar sürerken, Ankara 6. İdare Mahkemesi yıkım işlemi hakkında iptal kararı verdi. Ankara 6. İdare Mahkemesi'nin 28.05.2008 tarih ve 2007/986 E., 2008/984. K. sayılı iptal kararında, Ankara Büyükşehir Belediyesi tarafından davacının yıkılmak istenen konutun tapu tahsisli olup olmadığının tespit edilmediği, dava konusu taşınmazın anlaşma yapılmadan yıkılmasının söz konusu olamayacağı vurgulandı.

Açılan diğer davalarda ise yıkım işlemlerine karşı yürütmenin durdurulması kararları alınmış, davacı yöre sakinleri aleyhine sonuçlanan bir kısım davada da Danıştay'a temyiz yoluna gidilmişti. Öte yandan Dikmen Vadisi'nde uygulanmak istenen kentsel dönüşüm projesinin tümü hakkında açılan iptal davasının sonuca yaklaşmakta olduğu, projenin ek uygulama planı hakkında açılan bir başka davada da bir iptal kararı verildiği öğrenildi.

Cumhuriyet - 24.10.2008

MÜTEAHHİTLERE GÖRE İÇERİDE KRİZİN

birinci nedeni toki

Tüm İnşaat Müteahhitleri Federasyonu Başkanı Tahir Tellioglu, Türkiye ekonomisinin taşıyıcı lokomotifini olan inşaat sektörünün zorda olduğunu savunarak, "Türkiye'deki krizin dış nedenleri dışında krizi birinci tetikleyen unsur TOKİ faaliyetleridir. TOKİ derhal ticari konut üretiminden vazgeçmelidir" dedi.

Tellioglu yaptığı yazılı açıklamada, inşaat sektörünün son 15 yılı, büyüme rakamları göz önünde bulundurularak değerlendirildiğinde 1993-1998 yılları arasında durgunluğa girdiğini, 1998-2003 yılları arasında sektörde reel olarak yüzde 26'lara varan bir küçülme görüldüğünü kaydetti.

Sektörün, 2003 yılında son 10 yılın dip noktasına inmesinin ardından 2004'de yüzde 4,7, 2005 yılında yüzde 21,5, 2006 yılında yüzde 19,4, 2007 yılında yüzde 14 büyüdüğünü ifade eden Tellioglu, 2008 yılında ise büyümenin yüzde 0,9 olacağını öne sürdü.

Tellioglu, bu oranlar Türkiye ekonomisindeki (GSMH) inşaat sektörü ve ara elemanlarının payının yüzde 33 olduğu dikkate alınarak değerlendirildiğinde, gelecek yıllarda ekonomideki büyümenin yüzde 2'leri geçebileceğinin düşünülmemeyeceğini kaydetti. 2008 yılı itibarıyla inşaat sektörünün ciddi bir krize girdiğini belirten Tellioglu, bunun ekonominin genel büyümesine de olumsuz yansıyacağını bildirdi.

İnşaat sektöründe yeni ve acil bir eylem planı ortaya koyulmadığı takdirde Türkiye ekonomisinin gelecek birkaç yıl yüzde 2'lerden fazla büyümesinin mümkün olmadığını kaydetti.

İnşaat Müteahhitleri Federasyonu Başkanı Tahir Tellioglu "TOKİ derhal ticari konut üretiminden vazgeçmelidir. Sayın Başbakanımızın 'TOKİ Türkiye'deki krizi engellemiştir' sözleri kendisini bu konularla ilgili kişilerin yanlış yönlendirmesinden kaynaklanmaktadır. Bilakis iddia ediyoruz ki Türkiye'deki krizin dış nedenleri dışında krizi birinci tetikleyen unsur TOKİ faaliyetleridir."

Türkiye'nin taşıyıcı lokomotifini olan inşaat sektörün zorda olduğunu belirten Tellioglu, Türkiye'deki 200 bin sektör müteahhidi, 3 milyon çalışanı olan sektörün ciddi manada sıkıntıya girmesinin sebebinin TOKİ'nin sosyal konutlar dışındaki ticari ve verimli projeleri olduğunu iddia etti.

Hürriyet Ankara- 14.11.2008

TARİHİ HAMAM İHALE

kurbanı

Atatürk Orman Çiftliği içindeki tarihi hamam, kültür varlığı olarak tescil edilmesine rağmen harabeyi andıran haliyle görenleri dehşete düşürüyor. Tarihi yapının restorasyon ve işletmesi için açılan ihaleler çeşitli gerekçelerle iptal edildi.

Atatürk Orman Çiftliği'nin içindeki tarihi hamam, içler acısı mezbele haliyle görenleri dehşete düşürüyor. Yıllardır bir türlü sonuçlandırılmayan ihaleler yüzünden kaderine terk edilen tarihi hamam harabeye döndü.

AOÇ Müdürlüğü, bayilik ve hamamı kiraya vermek üzere aylar önce bir ihale açtı. İhale duyurularına göre mülkiyeti AOÇ Genel Müdürlüğü'ne ait kadastronun 34 parselinde bulunan 2 bin 206 metrekare açık alanı ve 244 metrekare kapalı alanlı kültür varlığı olarak tescilli tarihi hamam kiraya verilecekti.

Hamam için açılan en son ihalede, AOÇ Genel Müdürlüğü tarafından verilecek yetki belgesi ile bir yıl içerisinde her türlü röleve restorasyon projelerinin hazırlanması ve onaylanması yapılacaktır. Yapının, pastane, kafe veya restoran yapılmak üzere Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu'ndan kiralamaya engel teşkil etmeyecek tüm izinlerin alınması kaydı ile kiraya verilmesi kararlaştırıldı.

Ancak bu zamana kadar hamam ve çevresi ile ilgili bazı ihalelerin iptal edildiği belirtilirken, hiçbir adım da atılmadı.

Şu anda Atatürk Orman Çiftliği lojmanlarının arazisi içinde olan yapının "kültür varlığı" olarak tescil edilmesine rağmen etrafında hiçbir önlemin alınmadığı da görüldü. Tarihi hamam, kırık duvarları ve mezbele haliyle savaştan çıkmış bir yapıyı andırıyor.

AOÇ içindeki kültür varlığı olarak tescil edilen hamam için yakın tarihlerde bir çok kez ihale açıldı. İhale duyurularına göre "kapalı alanlı kültür varlığı" olarak tescilli tarihi hamam kiraya verilecekti. Ancak AOÇ yönetiminin çabaları boşa çıktı.

Hürriyet Ankara-13.11.2008

Kayseri İç Kalesi'nin Korunarak Kültür ve Sanat Ortamına Dönüştürülmesi İçin İki Kademeli Ulusal Mimarlık Yarışması

Kayseri İç Kalesi'nin Korunarak Kültür ve Sanat Ortamına Dönüştürülmesi İçin İki Kademeli Ulusal Mimarlık Yarışması'nın birinci kademesi için proje teslim süresi içinde toplam 75 adet proje teslim edilmiştir. Kayseri İç Kalesi'nin Korunarak Kültür ve Sanat Ortamına Dönüştürülmesi İçin İki Kademeli Ulusal Mimarlık Yarışması'nın birinci kademesinin değerlendirme çalışmalarına başlamak üzere 24 Nisan 2008 tarihinde jüri üyeleri toplanmışlardır.

Jüri üyeleri şartnamede istenenler doğrultusunda projeleri değerlendirme kriterlerini aşağıdaki gibi belirlemiştir; İç Kale'nin korunması gerekli kültür varlığı olarak tescilli olduğunu dikkate alan çözümler olması gerektiğine; Kale'nin anıtsal özelliği ile avlusunun bütünlüğünün ve dış çevre ile uyumunun öncelikle dikkate alınmasına; Kale'nin beden duvarları ve temellerinin zarar göreceği bir yapılaşma olmaması gerektiğine; Sur duvarlarının yüksekliğini aşan projeler önerilmesi durumunda ise proje bazında değerlendirilmelerine; Kale'nin içinde önerilerin kültür ve sanat ortamına uygun işlevlerle donatılmış olması.

Jüri dört tur eleme sonucunda 6 projenin ikinci kademeye geçiş hakkı elde etmesine karar vermişlerdir. Bu altı proje, ikinci kademe için en son proje teslim süresi olan 6 Ekim 2008 saat 17.00'e dek yarışma raportörüne teslim edilmiştir. Yarışmanın ikinci kademesinin değerlendirme çalışmalarına 12 Ekim 2008 tarihinde tüm Jüri Heyeti eksiksiz olarak toplanarak başlamışlardır.

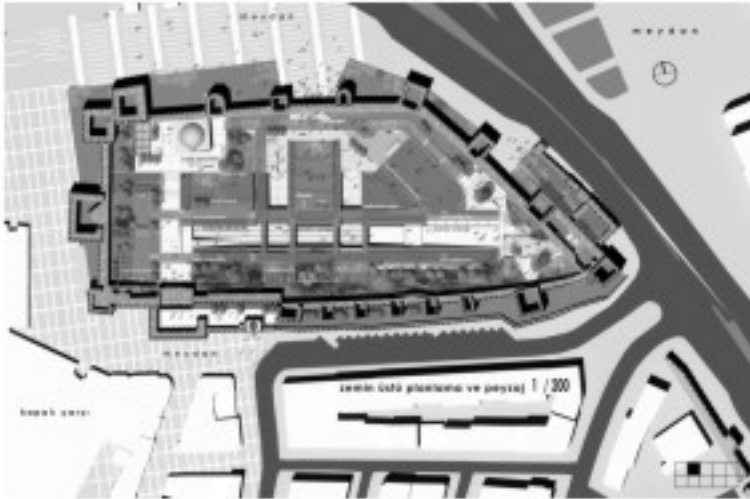
"Kayseri İç Kalesi'nin Korunarak Kültür ve Sanat Ortamına Dönüştürülmesi İçin İki Kademeli Ulusal Mimarlık Yarışması" şartnamesinde belirtilen amaç doğrultusunda; "Tarihi kentlerde kent mekânını kurgulayan en önemli kültürel varlıklardan biri de kalelerdir. Özellikle ortaçağ kentlerinde kaleler siyasal ve kültürel anlamda kent bütünlüğünü simgeleyen mekânlardır. Birçok tarihi kentte kaleler özgün karakterleri korunarak çağdaş yaşama uygun hale getirilmiştir. Bu gibi örneklerde geliştirilen tasarımlar sıra dışı mekânsal deneyimler yaşanmasına fırsat vermektedir" bağlamında ikinci aşamada Jüri tarafından aşağıdaki değerlendirme ölçütleri belirlenmiştir: Anıt yapı değerinin göz önünde bulundurulması; Sur içi mekânın dinginliğine önem verilmesi; Surların içindeki mekânın bütünlüğüne uygun ilişkilerin yaratılması ve yapılaşma yoğunluğunun bu ilişkiler çerçevesinde ele alınması; Görsel açıdan surların algılanmasında maksimum olarak sağlanması; Mimari dilin niteliği, mekânsal organizasyondaki sentaktik ve semantik olgunluk, yapıma ilişkin ayrıntılara özen gösterilmesi ile danışmanlık hizmetlerinin ayrıntılara yansıyan yetkinliği; Rölöve ve restorasyonun öneminin projelere ve raporlara yansımaları ve bu konuda projeksiyonların yapılmış olması; Tarihi yapının çağdaş yaşam ilkeleriyle buluşturulması; Kayseri kentinin toplumsal yaşamına katkı sağlayacak özellikle genç nüfusun eğitim ve üretimini destekleyecek işlevsel önerilerle zenginleştirilmesi ve bireysel yaşama karşı kamusal yaşam önerilerinin geliştirilmesi ve böylece nitelikli etkinliklerle ülkemizdeki insan kalitesinin yükseltilmesine yardımcı olacak olanakların sağlanması; Çevresel koruma, ekonomik boyut ve ekolojik dengelerin göz önüne alınması geri dönüşüm ve sürdürülebilirlik konularına duyarlı davranılması; Son yıllarda

özellikle Anadolu kent merkezlerinde ve yakın çevrelerinde yapılaşmayla hızla yok olmakta olan doğal çevrenin ve bu değişen çevrelerde izlenen görsel ve işitsel kirliliğin yok edilmesine olanak tanıyacak bir peyzaj ve çevre tasarımı anlayışının geliştirilmesi; Birinci aşamada belirtilen jüri önerilerinin dikkate alınmasıdır.

Bu ölçütlere göre jüri yarışmanın ikinci kademesi değerlendirme çalışmaları tamamlandıktan dereceye giren yarışmacılar açıklanmıştır. Buna göre derece alan projelere ait kimlik bilgileri aşağıdaki gibidir:

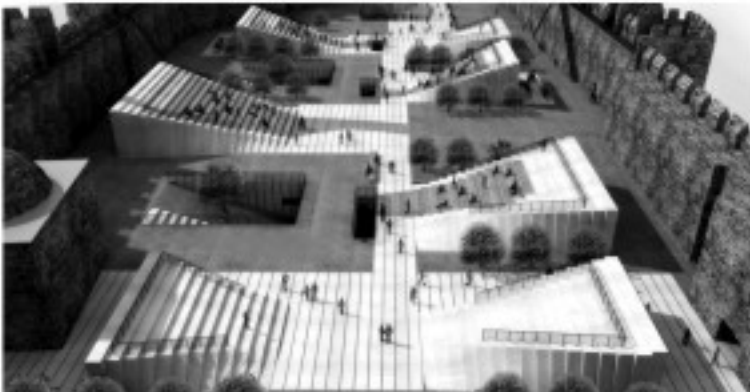
Birincilik Ödülünü Almaya Hak Kazanan Proje;

Ekip Temsilcisi: Doğan Zafer Ertürk, İ.T.Ü., Y. Müh. Mimar **Ekip Üyeleri:** Emel Birer, Y.T.Ü., Y. Mimar, Kadir Uyanık, K.T.Ü., Mimar **Danışmanlar:** Nur Asan Akın, Zafer M.M.Ö.Y.O., Restorasyon Uzmanı Y. Mimar, Cemal Koçlusoy, Y.Ü., Elektrik Mühendisi, Sinan Yücesan, İ.T.Ü., Makina Mühendisi, Akın Önalp, O.D.T.Ü., İnşaat Mühendisi, Mehmet Şener Küçükdoğan, İ.T.Ü., Y. Müh. Mimar **Yardımcı Ekip:** Mustafa Erman Tercan, İ.K.Ü., Mimar

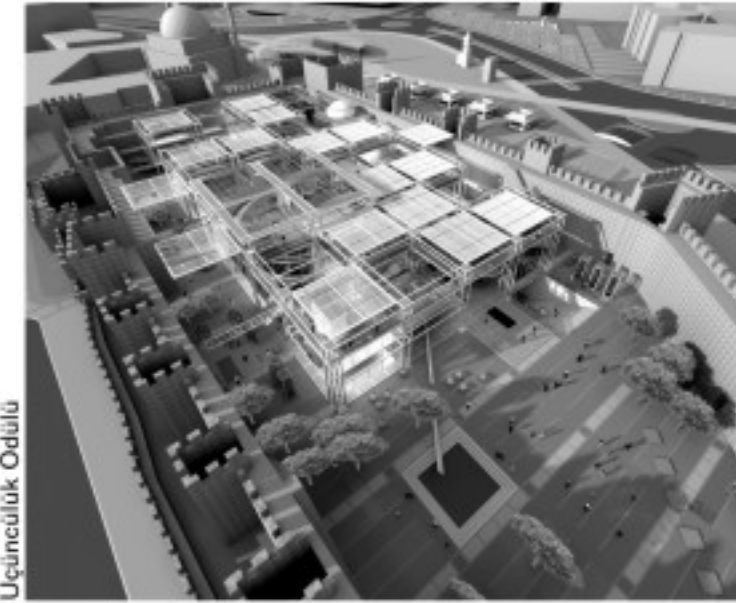
İkincilik Ödülünü Almaya Hak Kazanan Proje;

Ekip Temsilcisi: Sevinç Bayrak, İ.T.Ü., Mimar **Ekip Üyeleri:** Oral Göktaş, İ.T.Ü., Mimar **Danışmanlar:** Selin Karsan, İ.T.Ü., Restorasyon Uzmanı Y. Mimar, Cafer Aktürk, Y.T.Ü., Makina Mühendisi, Gülsun Parlar, Y.T.Ü., İnşaat Mühendisi, Mehmet Karadurak, İ.T.Ü., Elektrik Mühendisi, Ceyda Özbilen, Peyzaj Y. Mimar, İlker Aksoy, Y. Mimar, Ali Şan Çırakoğlu, Y. Mimar **Yardımcı Ekip:** Emine Derya Ertan, İ.T.Ü., Öğrenci

Üçüncülük Ödülünü Almaya Hak Kazanan Proje;

Ekip Temsilcisi: Ayhan Usta, K.T.Ü., Y. Mimar **Ekip Üyeleri:** Gülay Usta, K.T.Ü., Y. Mimar, Ali Kemal Şeremet, K.T.Ü., Mimar, O. Güneş Erden, K.T.Ü., Mimar **Danışmanlar:** Umut Bilgiç, O.D.T.Ü., Restorasyon Uzmanı Y. Mimar, Metin Başaran, Gazi Ü., İnşaat Mühendisi, Bahri Türkmen, O.D.T.Ü., Makina Mühendisi, Yaşar Arzu İşeri, A.D.M.M.A., Elektrik Mühendisi, Engin Aktaş, K.T.Ü., Peyzaj Y. Mimar **Yardımcı Ekip:** Osman Karatepe ve Umut Cantürk (maket)

Mansiyonlar

Ekip Temsilcisi: Lütfü Ünver, İ.T.Ü., Y. Mimar **Ekip Üyeleri:** Hasan Şener, İ.T.Ü., Y. Mimar, Can Ş. Binan, İ.D.M.M.A., Restorasyon Uzmanı Y. Mimar **Danışmanlar:** Rengin Ünver, Y.T.Ü., Y. Mimar, Hüseyin Kaya, Gazi Ü. Makina Mühendisi, Ahmet Cengiz Yıldız, İ.Ü. (Orman Fak.) **Yardımcı Ekip:** Müjgan Pehlivan, Aylin Çorakçı, Ebru Ünver, Dilek Çankır, Nazım Çeti, İlknur Karlı, Şafak Delici

Ekip Temsilcisi: Murat Dündar, Y.T.Ü., Y. Mimar **Ekip Üyeleri:** Cengiz Bayülgen, İ.T.O., Y. Mimar, Nihal Uluengin, D.G.S.A., Restorasyon Uzm. Y. Mimar, Sinem Kültür, B.Ş.Ü., Mimar, Hasan Can Kamburoğlu, B.Ş.Ü., Mimar **Danışmanlar:** İrfan Baloğlu, İ.T.Ü., Y. İnşaat Mühendisi, Serhat Savaş Balık, Kocaeli Ü., Makina Mühendisi, Alpaz Adalı, Y.T.Ü., Elektrik Mühendisi **Yardımcı Ekip:** Pınar Sunar, B.Ş.Ü., İç Mimar, Efsun Ekenyazıcı, Y.T.Ü., Y. Mimar

Ekip Temsilcisi: H. Sinan Omacan, İ.T.Ü., Y. Mimar **Ekip Üyeleri:** Didem Teksoz, İ.T.Ü., Y. Mimar, S. Yıldız Salman, İ.T.Ü., Restorasyon Uzmanı Y. Mimar **Danışmanlar:** Orhan İlkay Ergüneş, Y.T.Ü., İnşaat Mühendisi, S. Cevat Tannöver, İ.T.Ü., Makina Mühendisi, İsmet Defne, Y.T.Ü., Elektrik Mühendisi, Meltem Erdem, İ.Ü., Peyzaj Mimar, Erdiç Kolcu, O.G.Ü., Mimar **Yardımcı Ekip:** Merve İnce, İ.T.Ü., Mimar, İrfan Ertiş, İ.T.Ü., Mimar, Yavuz Selim Yılmaz, Erciyes Ü., mimarlık öğrencisi

- **Sağlık Bakanlığı Logo Yarışması**
Son Başvuru Tarihi: 01 Aralık 2008
- **The International Architecture Awards**
Son Başvuru Tarihi: 01 Aralık 2008
- **Northshore Make Me A Home Competition**
Son Başvuru Tarihi: 01 Aralık 2008
- **Index: Award 2009**
Son Başvuru Tarihi: 08 Aralık 2008
- **AIA Housing Awards**
Son Başvuru Tarihi: 12 Aralık 2008
- **Universal Design Award 09**
Son Başvuru Tarihi: 15 Aralık 2008
- **Kültür ve Turizm Bakanlığı Sarıkamış Harekâtı Anma Alanları Fikir Yarışması**
Son Teslim Tarihi : 16.12.2008
- **Hacettepe Teknokent 2008 Proje Yarışması**
Son Katılım Tarihi : 31.12.2008
- **Vizzion Europe Yüksek Çevre Değerli Mimari için Avrupa Ödülü**
Son Başvuru Tarihi: 31 Aralık 2008
- **Source Awards 2008 - 32nd Annual National Lighting Design Competition**
Son Başvuru Tarihi: 01 Ocak 2009
- **3. Yaşasın Kentler Yarışması 'Maxmix Cities'**
Kayıt Başlama Tarihi : 09.01.2009
- **09 Skyscraper Competition**
Son Başvuru Tarihi: 12 Ocak 2009
- **Nationwide Sustainable Housing Awards 2008**
Son Başvuru Tarihi: 16 Ocak 2009
- **Metropolis Next Generation® Design Competition 2009**
Son Başvuru Tarihi: 30 Ocak 2009
- **Richard Kelly Grant**
Son Başvuru Tarihi: 30 Ocak 2009
- **Concrete Thinking for a Sustainable World - International Student Design Competition**
Son Başvuru Tarihi: 09 Şubat 2009
- **Gecko: Think Forward**
Son Başvuru Tarihi: 31 Mart 2009
- **İZODER En İyi Yalıtımlı Yapılar Yarışması**
Son Başvuru Tarihi: 30 Nisan 2009
- **Open Architecture Challenge 2009: Geçici Eğitim Yapıları Tasarlayın!**
Son Başvuru Tarihi: 15 Mayıs 2009
- **Barbara Cappochin 2009 Ödülleri**
Son Katılım Tarihi : 30.06.2009

Sivas Şehirlerarası Otobüs Terminali

SİVAS KAMUOYUNA,

Son günlerde gündemde olan Sivas Şehirlerarası Otobüs Terminali'nin taşınması konusunda Mimarlar Odası tavrını net olarak sergilemiştir. Ancak Mimarlar Odası Sivas Temsilciliği, hiçbir ticari ya da siyasi çıkar gözetmeden meslek kuruluşu olarak konuyu teknik anlamda irdelemektedir.

Mimarlar Odası bazı basın mensuplarının köşelerinde yazdığı gibi taraf konumunda değildir. Herhangi bir siyasi parti destekleyicisi olarak ya da özel çıkarlar peşinde koşarak açıklama yapmadığımızı, teknik donanımımız ve uzmanlık alanımız olan mesleğimizin tüm siyasi görüşlerin önünde geldiğini belirtmek istiyoruz. Mimarlar Odası, TMMOB'a bağlı kamu kurumu niteliğinde tek meslek kuruluşudur, ilgili kanun oda tüzüğü ve yönetmelikler doğrultusunda şehir planları ve uygulamalarının planlama esaslarına, şehircilik ilkelerine ve kamu yararına uygun yapılmasını denetleyerek gerekli çalışmaları yapmakla yükümlüdür. Sahip olduğumuz yetki dahilinde terminalin taşınması konusunu gündeme alarak gerekli tüm inceleme ve araştırma çalışmalarını gerçekleştirmek üzere Odamız tarafından bir komisyon oluşturulmuştur. Kurulan komisyon ve Mimarlar Odası yönetimi süreci yakından takip ederek bir aya aşkın süredir çalışmalarını sürdürmüş ve ardından konuya ilişkin detaylı bir rapor yerel yönetime sunulmuştur.

Bu rapora göre özet olarak;

Coğrafi olarak, İç Anadolu, Doğu Anadolu ve Karadeniz bölgelerinin kesiştiği noktada bulunan Sivas'ın mevcut terminal yeri fiziki konumu itibariyle, trafik akışının en sağlıklı sağlandığı, şehir içi ve şehirlerarası ulaşım ağının kesiştiği noktada bulunmaktadır. Gelen yolcunun, şehir içi ulaşımı değerlendirildiğinde; terminalin mevcut konumunun sağladığı kolaylık ve fonksiyonelliği göz ardı edilmemelidir. Mevcut durumda, toplu taşıma araçları ile kentin pek çok noktasına aktarmasız tek vasıtayla ulaşım sağlandığı gibi, birçok bölgeye yaya ulaşım bile mümkün olmaktadır.

Sivas için önemli bir potansiyel olan Sivas Cumhuriyet Üniversitesi'nin, otoparla bağlantısı göz önüne alındığında, mevcut terminalin konumu itibariyle bu ilişkiyi sağlıklı şekilde kurduğu düşünülmektedir. Diğer taraftan, ilçe-köy terminalinin mevcut durumda otoparla entegre oluşu, kent merkezinin ilçe ve köy bağlantısında, halkın zorlanmadan aktarmalı ulaşımını sağlamaktadır.

Şehirlerarası ulaşım bağlantıları değerlendirildiğinde, konumu itibariyle Sivas merkez terminalinin; kuzey-güney, doğu-batı istikametlerinde çevre yolu bağlantılarının doğru kurulumu ve fonksiyonel olduğu tespit edilmiştir.

Tüm bunların yanında yaptığımız incelemeler sonucunda mevcut terminalin yetersizliğinin de söz konusu olmadığı anlaşılmıştır. Bu durumda terminalin taşınması neden öncelik arz etmektedir?

Kentlerin en büyük sorunu yanlış yapılan imar tadilatlarıdır. Politikacıların ben yaptım oldu zihniyetiyle günlük kararlar vermesi ve yanlış yönlendirmeleri kentleri çıkmaza sürüklemektedir. Kamu yararı gözetilmeden yapılan imar tadilatları iyi niyetle de yapılsa olumsuz sonuç vermektedir. Çünkü geri dönüş yoktur. Daha önceki yerel yönetimlerin yaptığı yanlış imar tadilatlarının sıkıntısını bugünkü yerel yönetimler de çekmektedir.

Şehir imar planlarının yapımı teknik bir konudur. Mimarlar Odası Sivas Temsilciliği yapılan tadilata, planlama esaslarına ilişkin ilgili mevzuatlara aykırı olduğu ve şehircilik ilkelerine ters düştüğü, kamu yararı için bir zorunluluk olmadığı için itiraz etmektedir. Amacımız söylendiği gibi yatırımların önünü kesmek değildir, mevcut durumda fonksiyonel olan ihtiyaca cevap veren ve doğru konumlandırılmış olan terminal yeri bu yatırım için olmazsa olmaz tek alan mıdır?

Hedefimiz ne yerel yönetimi eleştirmek, ne de şahsi çıkarlar peşinde koşmak değil, kentimiz için doğru olanı yapmaktır.

08/08/2008

TMMOB MİMARLAR ODASI SİVAS TEMSİLCİLİĞİ

Değerli basın mensupları ve saygıdeğer Sivas halkı;

Son günlerde terminal yerinin satılması ile ilgili kamuoyunu yanıltıcı ve Mimarlar Odası'na ve mimarlara yönelik hakaret içeren açıklamalar yapılmıştır. Ne yazık ki Odamız mensubu olduğu halde Mimarlar Odası'nı ve meslektaşlarını aşağılayan şahsın bu talihsiz açıklaması karşısında, terminal yeri ile ilgili dava sonuçlanıncaya kadar açıklama yapmama kararı alan Odamız sessizliğini bozarak basın toplantısı yapmak zorunda kalmıştır.

Kamu kurumu niteliğinde olan meslek odamız görevini yapmış, konuyu yargıya taşımış, zamana bırakmamıştır. Terminal yerinin satışı ile ilgili hukuki süreç devam etmekte olup yargının vereceği kararın en doğru karar olacağı düşüncesindeyiz.

Mimarlar Odası, Sayın Belediye Başkanımızı ve mimar arkadaşlarımızı göreve geldikleri ilk günden itibaren defalarca projeyi hep birlikte görüşmek üzere davet etmiş, ancak bir kez dahi bu davete cevap alamamıştır. Bizlere kentimizde uygulanmak istenen projeler hakkında hiçbir görüş sorulmadığı gibi, projeler uygulanmaya başladıktan sonra onaylatılmak istenircesine Odamıza getirilmiştir. Odamıza gelen konular fikir aşamasını çoktan geçmiştir. İstenilen, yapılan her uygulamaya 'evet' denmesi midir? Bir gün dahi vakit kaybetmek istemeyenler, Sivas halkının bir hataya daha dayanmaya tahammülü var mıdır, bunu da düşünmelidirler. Bugünün acil denen bakış açısı, yarınlarda geri dönüşü olmayan hatalara sebep olabilir.

Tarih yapılan hatalara göz yumanlara hesap soracaktır! Şehrini severek, doğru olan her şey için ne pahasına olursa olsun ortaya çıkanları ihanetle suçlamak, mesleğine ihanet edenlerin haddi değildir. Mimarlar Odası mensupları mesleğinin gereği olarak kentimizin doğru yönde gelişmesi için her zaman halkımızın yanında yer alacaktır.

Bilime ve hukuka saygılı olan meslek odamız üzerine düşen görevi yapmaya devam edecektir. İlkeli düşünen, ilkeli davranan, ilkeli mimarlarla meslek odamız teknik donanımını kamu ve toplum yararına kullanmaya devam edecektir.

Saygılarımızla Duyurulur

19/09/2008

TMMOB MİMARLAR ODASI SİVAS TEMSİLCİLİĞİ

söyleşi

"Che Guevera'nın izinde Latin Amerika Birliği"

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin Küba Büyükelçiliği, Venezüella Büyükelçiliği ve Jose Marti Küba Dostluk Derneği ile birlikte organize ettiği Küba'lı yazar Froilan Gonzalez ve Venezüella'lı yazar Luis Britto Garcia'nın katıldığı "Che Guevera'nın izinde Latin Amerika Birliği" konulu söyleşi 6 Kasım 2008 Perşembe günü saat:18.00'da Mimarlar Odası Toplantı Salonu'nda gerçekleşmiştir.

Luis Britto Garcia, şu anda yaşamakta olduğumuz tek kutuplu dünyanın uygun bir yol olmadığını ya da devam ettirilmeyecek bir yol olduğunu, bu tek kutuplu dünyanın ne siyasi anlamda, ne mali anlamda, ne kültürel anlamda, ne sosyal anlamda, ne de jeopolitik anlamda sürdürülemeyeceğini düşündüklerini belirtmiştir. Bu sebeple, Venezüella, Küba ve diğer Latin Amerika ülkelerinin, dünyadaki diğer ülkelerle işbirliği halinde çoklu bir dünyanın yaşanabilir olması ve bu çoklu dünya içerisinde demokrasiye saygı duyulması için çalıştıklarını söylemiştir.

Froilan Gonzalez ise, bu buluşmanın Türkiye'yle olan ilişkilerinin güçlenmesine katkı sağlamasını dileyerek konuşmasına başlamıştır. Latin Amerika'nın entegrasyonuna doğru ilerlediklerini, bir gün elde edebilecekleri ancak desteğe ve anlayışa ihtiyaç duyduklarını dile getirmiştir. Türkiye'nin yaşadıklarını ve çabalarını en iyi anlayabilecek toplumlardan biri olduklarını söyleyen konuşmacı, Türkiye'nin Avrupa ve Asya arasında bir köprü, çok büyük bir imtiyaza, prestije sahip bir ülke olduğunu,

bu köprü vazifesini Latin Amerika'ya kadar uzatma görevini de çok büyük bir zevkle götürebileceğine inandıklarını belirtmiştir.

Amerika'nın yönetimindeki değişikliğin Latin Amerika entegrasyonu açısından olumlu veya olumsuz yanları konusundaki öngörülerini de katılımcılarla paylaşan konuşmacılar, Amerika Birleşik Devletleri'nin kendi imajını bir şekilde değiştirmesi gerektiği için böyle bir değişikliğe gittiklerini belirtmişlerdir. Amerika Birleşik Devletleri'nde ciddi bir ekonomik krizin söz konusu olduğunu ve bunun yan etkilerinin de Avrupa'da açıkça görülebildiğini söyleyen Gonzalez, Amerikalıların prestijlerini kaybettiklerini ifade etmiştir.

Luis Britto, Amerikan yönetiminde gerçekleşen bu değişim için iyili umut ettiklerini ancak kötüye karşı hazırlık içinde olduklarını dile getirmiştir. Amerika ekonomisinin savunma sanayine dayalı olduğunu söyleyen Britto, "Amerika Birleşik Devletleri savaş için silah üretmiyor, savaş üretiyor" demiştir.

50 yıl boyunca Amerikan emperyalizmine karşı direndiklerini, halklarının da, bu devrimi tamamen destekleyen bir halk olduğunu, Amerika Birleşik Devletleri'nin saldırganlığına maruz olan ülkelerin başında geldikleri için, ülkelerinin ve halklarının bütünlüğünün sağlanmasının önemli olduğunu söyleyen konuşmacılar, devrimin ayakta kalabilmesi için yapılması gereken tek şey halkın bütünlüğü olduğunu hatırlatarak söyleşiye son vermişlerdir.

spt
13 Kasım 2008
sempozyum
söyleşi
toplantı
panel
söyleşi | fatih söyler

Avrupa Sosyal Forumu 2008 Malmö

13 Kasım 2008 tarihinde, TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Toplantı Salonu'nda Fatih Söyler'in katkılarıyla Avrupa Sosyal Forumu'na ilişkin söyleşi gerçekleştirilmiştir.

İsveç'in Malmö kentinde 17-21 Eylül 2008 tarihlerinde gerçekleşen Avrupa Sosyal Forumu'na TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi adına katılan Fatih Söyler, foruma ilişkin deneyimlerini üyelerimizle paylaşmıştır.

Avrupa Sosyal Forumu'nun, Dünya Sosyal Forumu'nun Avrupa Kıtası ölçeğindeki bir parçası olduğunu hatırlatarak konuşmasına başlayan Fatih Söyler, dünyanın dört bir yanından konuşmacı ve müzik, dans topluluklarının foruma katıldığını belirtmiştir. Katılımcıların kendi düşüncelerini, sosyal haklara ilişkin düşüncelerini, yeni dünya düzenine ilişkin düşüncelerini aktardığı 250 kadar bildirinin dağıtıldığı forum "Başka Bir Dünya Mümkün" sloganı ile gerçekleşmiştir.

Fatih Söyler, forumun gerçekleştiği bölge, mekan ve konuşmacılara ilişkin bilgiler vererek devam ettiği söyleşide, bildirilerin ana başlıklarına da değinmiştir. Sağlık, eğitim, ulaşım, haberleşme, su, enerji gibi kamu hizmetlerinin özelleştirilmesi, savaşlar ve militarizm, işsizlik, kentsel dönüşüm, toplumsal hareketler gibi sorunların ve taleplerin dile getirildiği oturumların gerçekleştiği forumda, faşizmin yükselişinden sorumlu tutulan Lizbon Sözleşmesi konusunda birçok söylem gerçekleştirildiğini aktarmıştır.

Avrupa'da yaşanan sosyal sorunlarla Türkiye'dekilerin büyük benzerlikler taşıdığının altını çizen Fatih Söyler, küresel sermayenin sınır tanınamaması, özelleştirmenin dünya çapında bir problem olması, kentsel dönüşümün düşük gelirliden alınan, yüksek gelirli için rant haline getirilmesi gibi konulara değinmiştir. Katıldığı toplantılardaki sunuşlardan ve tartışmalardan yaptığı çeşitli saptamaları da üyelerimizle

paylaşan Söyler, Elektrik Mühendisleri Odası, Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası, Kimya Mühendisleri Odası, Makine Mühendisleri Odası ve İstanbul İKK'nın da forumda sunuşlar yaptığını belirtmiştir.

20 Eylül 2008 Cumartesi günü gerçekleşen gelenekselleşmiş ASF yürüyüşü hakkında da bilgi veren Fatih Söyler, dünyanın hemen her yerinden gelen yeni dünya düzeni karşıtı aktivistler, sosyalistler, anarşistler, feministler, sendikalar ve sivil toplum örgütlerinin katılımıyla gerçekleşen yürüyüşün bir festival havasında gerçekleştiğini dile getirmiştir. Ayrıca organizasyon konusunda da izlenimlerini paylaşan Söyler, ilk olarak 2002 yılında Floransa'da gerçekleşen Avrupa Sosyal Forumu'nun 2008 Malmö'den sonra 2010'da İstanbul'da toplanacağını, TMMOB'un da bu forumu düzenleyen kuruluşlarından biri olacağını hatırlatmış, organizasyonla ilgili yaşanan sıkıntıları da paylaştıktan sonra, forum hazırlıkları için bu bilgilerin yararlı olabileceğini belirtmiştir.

Sosyal forumla ilgili deneyimlerini aktardıktan sonra Malmö kenti hakkında da bilgi veren Söyler, Malmö'nün ekonomik-sosyal durumunun küreselleşme ve yeni dünya süreciyle kötüye gittiğini, buna rağmen boyutları, nüfusu ve kentsel mekanlarıyla insan ölçeğinde yaşanılır bir kent olduğunu belirtmiştir.

Fatih Söyler, yayaya ve bisikletliye öncelik veren, toplu taşıma (otobüs) ağırlıklı kent içi ulaşım ağı, kentin neredeyse yarısından fazlasını kaplayan yeşil alanları, korunmuş kent merkezi, yaşatarak korunan tarihi binaları, her sokakta karşılaşılan müze, anıt, heykel, kültür ve sanat merkezleriyle Malmö ile kentlerimizi kıyaslayan bir sunumla söyleşiye son vermiştir.

Halkbank Genel Müdürlüğü İnşaat Emlak ve Ekspertiz Daire Başkanlığı

Kamu işyerlerinde yapılan mimarlık hizmetlerinin, özellikle dönemin sosyal, politik, ekonomik gelişmeleriyle birlikte ilgili kurumda nasıl verildiğinin, ne şekilde verildiğinin aktarıldığı Kamu Hizmetinde Mimarlığa Tanıklık etkinliklerinde bugüne kadar İller Bankası, T.C. Ulaştırma Bakanlığı Demiryolları-Limanlar-Hava Meydanları Genel Müdürlüğü, TCDD, Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü, Karayolları Genel Müdürlüğü, TRT, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı Kültür Merkezleri Daire Başkanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı Yatırım ve Tesisler Daire Başkanlığı, Adalet Bakanlığı ve T.C. Başbakanlık Vakıflar Genel Müdürlüğü Ankara Vakıflar Bölge Müdürlüğü ile gerçekleştirerek kuruluşundan günümüze, bugünü de içerecek şekilde bu kurumlardaki mimarlık faaliyetleri hakkında bilgi sahibi olunmuştur. Bugün ise, Halkbank Genel Müdürlüğü İnşaat Emlak ve Ekspertiz Daire Başkanlığı ile 23 Ekim 2008 tarihinde Kamu Hizmetinde Mimarlığa Tanıklık Projesinin 12.si gerçekleştirilmiştir. Söyleşi - Sergi - Kokteyl şeklinde gerçekleştirilen etkinliğe İşyeri Temsilcimiz **Ülkü Ezen** ve **Sonay İlbay** konuşmacı olarak katılmıştır.

Ülkü Ezen, Halkbankası'nın tarihçesi hakkında şu bilgileri aktarmıştır; Halk Bankası 1933'te Halk Sandığı Kanunu'yla küçük esnafa ve sanatkara kredi verme amacıyla kurulmuş, 1938'de Anafartalar Caddesi'nde ilk binasında faaliyete geçerek daha çok dokumacılar kredi vererek işe başlamıştır. Kuruluş sermayesi de her biri 1000 lira olan 1200 hissenin dağıtılmasıyla oluşmuş, başlangıçta mütevazı bir banka, fakat görevleri çok manalı diye tanımlanmış, o zamanın Sanayi Umum Müdürü Samet Ağaoğlu tarafından "manası idrak edilerek çalışmalıdır" diye tariflenen Halk Bankası 1950'de Halk Sandığı Kanunu'nun değiştirilmesiyle,

şube açma ve kredi kullandırma yetkileriyle hizmete devam etmiş, küçük esnaf ve sanatkârla bir güven ilişkisi kurarak, banka bu günlere kadar gelmiştir.

1990'dan sonra özel bankaların da banka bünyesine alınması, devletleştirilmesiyle biraz daha kanşık bir döneme girilmiştir. Şube sayısı o zaman 950'ye çıkmış, çünkü Öğretmenler Bankası, Sümerbank, Töbank ve daha sonra Emlak Bankası Halk Bankası ile birleşerek Türkiye'nin her yerine dağılmış farklı özelliklerde eski, yeni birçok bina yapılmıştır. Şu anda 574 şubesi olan kurum daha çok sanayi işletmelerine finansman sağlayan bir banka konumundadır. Kurumun konsept projeleri 21 mimarla oluşturulmaktadır. Kurum hizmet binaları çok çeşitli olup, 70 m²'lik şubelerden, 2 bin m²'lik çok katlı binalara kadar birçok binadan oluşmaktadır. Türkiye'nin her yerinde çok fazla sayıda gayrimenkule sahip olup kiralık binalarda da hizmet verilmektedir. Bu binaların kimisi çok eski, kimisi çok yeni olup aralarında tek tük tarihi ve değerli binalar da vardır.

Sonay İlbay ise Halk Bankası Genel Müdürlük binasının inşaatı ile kazandığı tecrübenin yanı sıra şubelerdeki tasarım sürecini ve kurumun işleyişini hakkında şu bilgileri aktarmıştır: Kurum işleyişini; projecilik açısından, tasarım konularının kısıtlılığı; finansal açıdan, ödenekler doğrultusunda proje uygulamalarının yapılması; yetkilerin paylaşımı açısından, hiyerarşik bir düzenin olması şeklinde ele alarak aktaran İlbay, kurumdan emekli olmuş bir mimar olarak çok fazla tecrübe ve bilgi kazandığını anlatırken yaşadığı anıları da ortamla paylaşmıştır.

Kurum tarafından yapılan bina örneklerinden oluşan bir dizi slayt gösterisi sonrasında etkinlik sona ermiştir.

TOKİ'YE KARŞI ŞİMDİ CİDDİ MÜCADELE ZAMANI

MÜCADELEDE İSE ÖRGÜTLÜLÜK ZAMANI

Toplu Konut İdaresi Başkanlığı 07.11 2008 tarihinde B.02.1.KNT.65.02.00 tarihli yazısı ile; TMMOB Mimarlar Odası Genel Merkezi'nden

"Farklı coğrafi bölgelerde iklimsel, sosyal ve kültürel özellikler dikkate alınarak mimari kriterlerin ve tasarım ilkelerinin belirlenmesi ve idaremizin yeni projelerine baz oluşturacak tip konut projelerinin tasarlanmasına yönelik Ulusal Fikir (tasarım) yarışması düzenlemeyi planladıklarını, söz konusu yarışma ile ilgili, asil üyelerden en az ikisinin yedek üyelerden en az birinin, belirlenmesi için oda üyelerinden asil üyelik için 4 aday, yedek üyelik için 2 aday listesinin belirlenerek aday listelerinin gönderilmesini" talep etmiştir.

Mimarlar Odası Ankara Şubesi bu konuyu yarışmalar komitesinde yer alan üyesinin konuyu Şube görüşü oluşturmak üzere Yönetim Kurulu'na taşıması ile öğrenmiştir.

Düzenlenecek olan bu yarışma herhangi bir yarışma, talep de herhangi bir talep değildir. Bu yarışma konusunda fikir üretmek de sadece yarışmalar komitesi ve MYK üyeleri tarafından geliştirilecek herhangi bir konu değildir.

Toplu Konut İdaresi Başkanlığı Şirket mi? Kamu kurumu mu? Belli olmayan olağanüstü yetkilerle donatılmış ayrıcalıklı bir örgüt olarak 2008 yılı itibarıyla 350.000 konutu tamamlamış, Devletin olanaklarını kullanarak arsa, konut spekülasyonluluğu ve müteahhitlik yapan, ürettiği projelerle kendi ideolojilerine yönelik yeni bir yaşam tarzını projelendiren bir siyasal yapıdır.

Tasarım yaklaşımı olmayan TOKİ, ozalitten çıkmış, yörenin özelliklerinden, yaşam tarzından uzak, yüksek yoğunluklu, birbirinin kopyası kentler yaratarak, tasarlanmış mimarlık sürecine, toplumsal yaşam tarzına, mimarlık uygulama sürecine ve kültürüne ket vurmuştur. Her girdiği

bölgede mimarlık sürecini ve toplumun ihtiyaçlarını göz ardı ederek konut sektörünü bir ihtiyaç olmaktan çıkararak konut üzerinden politik rant sağlayan tekel oluşturmuştur.

Uygulamalarından kaynaklı üniversitelerden, meslek gruplarından ve değişik toplum kesimlerinden tepki alan TOKİ, 350.000 ucube konut ürettikten sonra Orta Doğu Teknik Üniversitesi'ne araştırma yaptırarak, yakın gelecekte açmayı düşündüğü mimari proje yarışmasına Mimarlar Odası'ndan jüri üyeleri talep ederek kendini iki yönlü "aklama"ya çalışmaktadır.

Kısa sürede jüri üyesi belirlemek amaçlı yarışmalar komitesinden sorumlu MYK üyesi tarafından iletilen ve jüri belirlemek için süre talep edilen bu yarışma konusu, sadece yarışmalar komitesinin ele alacağı bir jüri belirleme olayından daha farklı bir durumdur. Mimarlar Odası'nın eylem programı içerisinde yer alan, tüm MYK toplantılarında, Şubelerin dile getirdiği, özel çalışmaların ve etkinliklerin yapıldığı TOKİ konusu, Şubelerin üzerinde fikir beyan edecekleri bir süreç olarak ele alınmalıdır. Bu noktada karşımızda iki seçenek bulunmaktadır.

Birinci Seçenek:

TOKİ'nin açtığı mimarlık yarışmasını, ürettiği 350.000 konuttan sonra, aklı başına gelmiş, "iyi niyetli" bir adım olarak değerlendirip, bu süreçlerden uzak kalmamak, içeriden mücadele etmek için Jüri üyeleri listesi verilebilir. Bu durumda önerilecek jüri üyelerinin direnci ve niteliği önemlidir.

İkinci Seçenek:

TOKİ'nin tüm uygulamaları, yapılanması mimarlık ve kent üzerinde işlediği suçlar, mimarlık kültürü ve topluma verdiği zararlar dikkate alınarak, TOKİ'nin uygulamalarını ve sınırsız muhtariyetini

gayri-meşru kılmak için, bu talebi geri çevirmek. Bu durumda Mimarlar Odası'nın yapması gereken şey de, Mimarlık topluluğunun büyük bir çoğunluğunun rahatsızlık duyduğu TOKİ uygulamalarına yönelik mücadele ve eylem programı hazırlayarak, Jüri üyesi vermemesini bu mücadelenin kıvılcımı ve ilk adımı olarak ele almaktır.

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi olarak ikinci seçeneğin doğru olduğuna inanıyoruz. Dolayısıyla birbirini takip eden bir dizi eylem planı ile TMMOB Mimarlar Odası TOKİ'ye yönelik kapsamlı bir kampanyanın öncüsü rolünü üstlenmelidir. Bu doğrultuda Mimarlar Odası Ankara Şubesi aşağıdaki **TASLAK EYLEM PLANI**'yla birlikte TMMOB Mimarlar Odası Genel Merkezi tarafından TOKİ'ye karşı yürütülecek kampanyanın örgütlenmesi sürecinde aktif görev alacağını ilan etmektedir.

TASLAK EYLEM PLANI

1. Adım:

TOKİ'nin Mimari proje yarışması ve jüri üyeliklerine yönelik talebinin reddediğinin kamuoyuna ve basına, tüm Şube yöneticilerinin katıldığı toplantıda ilan edilmesi

2. Adım:

Yarışmanın açılması durumunda Türkiye çapında yarışmanın boykot edilmesi, yarışmaya katılan mimarlarla ilgili onur kurulu sürecinin başlatılması,

3. Adım:

Türkiye çapında, TOKİ'nin konut ürettiği tüm bölgelerde, maliyetler ve ihtiyaç programları arazi v.b aynı olmakla birlikte, farklı mimari proje alternatiflerinin (insan öncelikli) olabileceğinin ortama göstermek için konut üzerine fikir yarışmaları açılması,

4. Adım:

TOKİ uygulamalarının finansman yönünün, tasarım yönünün ve sosyal yönünün irdelendiği, sosyolojik iktisadi ve tasarım açısından bilimsel değerlendirilmesinin yapılacağı bir ar-ge çalışması yapacak uzman ekipleri bir araya

getirerek hizmet alımı şeklinde rapor ürettirilmesi ve raporun kamuoyuna açıklanması,

5. Adım:

TOKİ'nin gerçek yüzünü topluma anlatacak gazete, broşür ve billboard tasarımları yapılarak dağıtımının ve yaygınlaşmasının sağlanması,

6. Adım:

TOKİ uygulamalarının yapıldığı illerde Mimarlar Odası'nın tüm birimleri aynı gün, TOKİ konutlarının yapıldığı alanlarda basın açıklaması yapması ve çirkinlik abidesi çelenkleri bırakılması,

7. Adım:

TOKİ aleyhine açılan davaların duruşmalı olması talep edilmeli, duruşmalara yönetim kurulu üyelerinin katılımının sağlanması,

8. Adım:

Meclisteki siyasi partilerin gruplarından randevu alınarak, TOKİ gerçeği üzerine görüşlerimiz ve taleplerimizin iletilmesi,

9. Adım:

Tüm örgüt birimleri ve Mimarlar Ankara'da toplayarak TOKİ uygulamaları ile ilgili Meclise yürüyüşün gerçekleştirilmesi,

SONUÇ OLARAK

- Yukarıda önerilen ve her birinin tartışılabilirliği, geliştirilebileceği eylem planı ile başlayacak kampanyanın, Mimarlık örgütlenmesini hareketlendireceği, umut oluşturabileceği, yarışan şubeler yerine dayanışan Şubelerin öne çıkartılması

- Örgütlenme sürecinin nasıl olacağına dair tartışmaların yaşandığı bu dönemde TOKİ'ye karşı yürütülen kampanyayı, mimarların mimarlarla, mimarların Odasıyla, Oda'nın kurumlarla ve mimarlığın toplumla buluşması yönünde dinamiklerin açığa çıkartılacağı bir süreç olarak ele alınmasını önemsemektedir.

TMMOB MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ YÖNETİM KURULU

TOKİ Miras Yiyen Bir Kurum mu ?

Prof.Dr.Orhan Kuntay, Emekli Öğretim Üyesi

Yetmişli yılların başında Antalya Kaleiçi'nde 205 konut ve yapı turizmde değerlendirilmek üzere kamulaştırıldı. Kamulaştırmadan sonra boşaltılan evlerin bütün değerli parçaları çalındı, camları, pencereleri kırıldı. Gazeteler günlerce acı durumu yansıtan yayınlar yaptılar. Alan 1972 yılında Anıtlar Yüksek Kurulu tarafından "Tarihi Sit" ilan edildi. Uzun süren çalışmalardan sonra, Kaleiçi'nin ilk Koruma İmar Planı 1979 yılında onaylandı. Turizm Bakanlığı birkaç yapıyı koruyabildi. Bu sırada Ağa Han Grubu, Kaleiçi'ni Tatil Köyü yapmak üzere başvurdu, teklif kabul edilmedi. Bugün benzer bir talep olsaydı kabul edilir miydi bilmiyoruz. Yabancılarla satmak üzere yazlık villalar ve Tatil Köyleri yapmak hevesinde olan TOKİ, bu tarihi mirası da satarak kolayca elden çıkarılabildi.

Antalya Kaleiçi'nin hikayesi, alan için 1990 yılında yapılan Revizyon Koruma Amaçlı İmar Planı yapılarak devam etti. Alan, Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kuruluna teslim edildi. Kurulun alanı bir bütün olarak koruması için bir yönetim sistemi olmadığından başarılı olunamadı. İyi bir fiziksel planlama Kaleiçi'nin elden çıkmasını önleyemedi. Bitmiş, düzenlenmiş bir sokak oluşturulamadı. Yayaların serbestçe dolaşacağı sokaklar taşıtlara teslim edildi. Gürültü, çevre kirliliği, kültürel kirlilik önlenemedi. Güvenlik sağlanamadı. Sosyal ortam oluşturulamadı. Kamulaştırılan alanda oturanların tekrar alana dönmesi için arayışlara gidildi. Aslında burada oturanların hepsi taşınmaz sahibi değildi. Kiracılar da vardı. Eski kiracıların geriye dönüşü olanaksızdı. Benzer olay TOKİ'nin gerçekleştirdiği gecekondu dönüşüm alanlarında da yaşanmaktadır. % 40-50 si kiracı olan gecekonducular ne yapıyorlar bilmiyoruz.

Kaleiçi'nde iyi bir yönetim ve finansman sistemi kurulsaydı böyle mi olacaktı? Büyük olasılıkla, elektrikle çalışan, gürültü yapmayan araçlar sokaklarda dolaşacak, alan tümüyle yayalaştırılacak, turizme büyük katkı sağlayan güvenli, gürültü kirliliği olmayan, lokantalarından yemek kokulan yayılmayan, dünyaca tanınmış ve yüksek gelirli turistlerle dolu, ortak donatıları olan bir turistik merkez olacaktı. Koruma kurulu yasakladığı halde, bugün olduğu gibi her pansiyonda ayrı bir yüzme havuzu olmayacaktı.

Kaleiçi'nin mimari özelliklerine sahip benzer alanlarımız çok sınırlı. Pek çoğunu da kaybetmekteyiz. Artık bu mimari örneklerle bazı Tatil Köylerimizde rastlamaktayız. Örneğin, yakında vefat eden Nail Çakırhan'ın tasarladığı tatil köyündeki mimarlık örneklerini artık ne yazık ki, birçok yerleşmemizde görme olanağımız kalmamıştır.

TOKİ'nin Tatil Köyü yapmak isteği, 2005 yılında Resmi Gazete'de yayınlanan "Turizm Tesislerinin Belgelendirilmesine ve Niteliklerine İlişkin Yönetmelik" de yapılan değişiklik ile

başladı. Bu değişiklikte, Turizm Tesisleri kullanımına ayrılan yerlerde **konut** yapma olanağı sağlandı. Böylece girişimciler, turizm tesisi için tahsis edilen kamu arazilerinde konut yapabilmektedirler.

Bu değişiklikten en çok yararlanmaya çalışanlar özellikle **Golf Turizm** tesisleri oldu. Devlet eliyle tahsis edilen arsalar üzerinde yapılan **Golf Villaları** satışa sunuldu. Oysa, golf alanları ülkemiz gibi su kaynakları yetersiz bir ülke için son derece zararlı idi. 45-60 hektar bir golf alanında kullanılan yıllık su miktarı, 6-8 bin kişilik bir yerleşmenin bir yıllık su talebini karşılamaktadır. Buna karşın, bu işletmeler, kullandıkları su için hiçbir ücret ödememektedirler. Oysa bu yeraltı suları kamunun ortak kullanımına aittir.

416 Tatil Köyü ve Yazlık Villalar: Golf villalarına bir yenisi eklenmektedir. TOKİ Hazine taşınmazları üzerinde arsa karşılığı gelir paylaşımı yoluyla Tatil Köyleri ve Yazlık Villalar yapmak istemektedir. Bu villaları da yabancılarla satacaktır. **VİLLALAR TURİSTİK TESİS Mİ OLACAK BELLİ DEĞİLDİR.** TOKİ bu amaçla, Maliye Bakanlığı'ndan 416 adet arsayı talep etmiştir. İsteyenin bir yüzü vermeyenin iki yüzü kara sisteminden hareket etmektedir. Bu tatil köylerinin performansı ile ilgili bir çalışma var mı? Bilmiyoruz. Bu tesisler ne kadar yataklı olacaktır belli değildir. Örneğin, Antalya Finike – Kale arasındaki dik eğimli koridorda, 334 adet Tatil Köyü yapmak istenmektedir. Bu durumda, 334 Tatil Köyü'nün pek çoğu istenilen işletme büyüklüğünde olamayacaktır. **O zaman amacın başka olduğu anlaşılmaktadır.**

TEMEL HEDEF DEVLET ELİYLE ARSA TAHSİS ETMEKTİR: Kimlere bilmiyoruz. Bu tatil köylerini kim yönetecek, ortak donatıları neler olacak, alt yapısı nasıl gerçekleştirilecek, katı atık yönetimi, atık su arıtma sistemi nasıl olacak bilmiyoruz.

SU KİT KAYNAK: Bu tatil köylerinin doğal olarak alt yapısı bulunmamaktadır. Büyük olasılıkla zemin altı sularından yararlanılacaktır. Suyun çok yakın bir gelecekte kit kaynak olacağı açıkça görülmektedir. Bazı yerlerde su kalmayacak, Tatil siteleri ve köylerinde sorunlar yaşanacaktır. Dünya Meteoroloji Kurumu, Akdeniz'de kuraklığın aşırı olacağını belirtmektedir.

TOKİ'nin yapmayı tasarladığı Tatil Köyü ve yazlık villalar devlet eliyle arsa tahsisinin ötesinde bazı özelliklere sahip olabilecek mi? Yenilenebilir enerji kaynaklarını kullanabilecek mi? Yönetimi nasıl olacak? Kim, neden bu tesisleri yönetecek? Bütün bu sorunlar tartışmadan, ortak akıl, ortak yarar belirlenmeden, gelecek nesillerin gelecekteki ihtiyaçlarının rehin alınacağı bu taleplere karşı Maliye Bakanlığı'nın daha duyarlı davranmasını beklemekteyiz. Aksi halde, gelecekte, miras yedi olarak tanımlanması kaçınılmaz olacaktır.

Mimarlar Odası 41.Dönem 1. Merkez Danışma Kurulu Mersin'de Toplandı

Mimarlar Odası 41.Dönem 1. Merkez Danışma Kurulu Toplantısı 24-25 Ekim 2008 tarihlerinde Mersin'de, Mersin Şubesi'nin yeni hizmet binası toplantı salonunda yapıldı.

Toplantı gündeminde bulunan;

- Örgütlenme çalışmaları,
- Mesleki Davranış Kuralları Yönetmeliği ve Etik Kurallar,
- Sürekli Mesleki Gelişim,
- Serbest Mimarlık Hizmetleri Uygulama
- Tescil ve Mesleki Denetim Yönetmeliği

konularında görüşmeler yapıldı. Mimarlar Odası birimlerinden 190 üyenin katıldığı toplantıdan sonra bir sonuç bildirgesi yayınlandı.

TMMOB MİMARLAR ODASI 41. DÖNEM 1. MERKEZ DANIŞMA KURULU SONUÇ BİLDİRİSİ

Küresel kapitalizmin ciddi bir mali krizle sarsıldığı bir süreçte, 24-25 Ekim 2008 tarihleri arasında Mersin'de "örgütlenme" temalı olarak yapılan TMMOB Mimarlar Odası Merkez Danışma Kurulu katılımcıları, yaşadığımız gündemle bağlantılı olarak aşağıdaki sonuç bildirisini kamuoyuna sunmayı kararlaştırmışlardır.

Küresel kapitalizmin derin bir mali kriz içinde olduğu bir süreçteyiz. Ne gariptir ki, yıllardır "Bırakınız yapsınlar, bırakınız geçsinler" diyerek başkalarına akıl veren neo-liberal ekonominin sözcüleri, şimdi akıl almaz fonlar ayırarak kendi ülkelerinde batan bankaları, yatırım kuruluşlarını kurtarıyorlar. Yani batmalarına izin verilmeyen kuruluşların riskli sermaye yapılarını kamu bütçesinden ayrılan kaynaklarla güçlendiriyorlar ve bir anlamda devletleştiriyorlar. Bu süreçte her zaman olduğu gibi temel yönelim "kârların özelleştirilmesi, zararın halka paylaştırılması" şeklinde gerçekleşiyor.

Mali krizin çıkış nedenlerinden biri olarak mortgage sistemiyle ev sahibi olmaya çalışanların kredilerini ödeyememeleri gösteriliyor. Oysa, bu sonucu yaratan, en temel insan haklarından birisi olması gereken barınma hakkının göz ardı edilmesi, gayrimenkulün mali sermayenin elinde bir borsa yatırımı aracına dönüştürülmesi anlayışıdır.

Ülkemizin dünya piyasalarındaki bu krizden yatırımların ertelenmesi, inşaatların yavaşlamasıyla doğrudan etkilenmesi kaçınılmazdır ve bunun belirtileri görülmeye başlamıştır.

Uzun bir süre gündemdeki yerini koruyacağı belli olan krizin, önümüzdeki süreçte yaratacağı insani, ekonomik, toplumsal, bölgesel sorunlar bağlamında ciddi politik sonuçları da olacağı açıktır. Dünyada ve ülkemizde uygulana gelen politikalar, inandıcılığını yitirmekte ve gelişmeler yeni politik arayışları hızlandırmaktadır.

İşte bu ortamda bir araya gelen ve 1990'larda egemenleşen politikarlardan en çok etkilenen bir mesleğin ve meslek kuruluşunun mensupları olarak, mesleki ve toplumsal ortak geleceğimizle ilgili aşağıdaki görüşlerimizi kamuoyuyla paylaşmak istiyoruz:

- Krizle bağlantılı olarak oluşan ekonomik durgunluk, uluslararası ekonomik örgütlenmelerin (Avrupa Birliği, DTÖ, IMF, Dünya Bankası) kendilerini yeniden gözden geçirmelerine neden olacak ve büyük bir olasılıkla hedefler (genişleme vb.) yenilenecektir. Bu kapsamda "kuralsızlaştırma" politikalarının da inandıcılığının tartışılmalı hale geleceğini, 2000'lerden beri ele aldığımız küresel hizmet ticaretinin, mesleğimizi, örgütümüzü nasıl etkilediğine ilişkin tartışmaların yeni bir boyut kazanacağını söyleyebiliriz. Bu anlamda "eşitlik" ve "karşılıklı tanıma" ilkelerini daha güçlü bir biçimde öne çıkarmalıyız.

- Küresel sermayenin yalnızca rantı dayalı kentsel dönüşüm ve yenilenme projeleri ile kentlerimizin geleceğini karartan, yaşam alanlarımıza, kentlerimize, tarım alanlarımıza, tarihi, kültürel ve doğal varlıklarımıza el koyma girişimlerine karşı yürüttüğümüz ısrarlı politikalar, bu süreçte daha da anlamlı ve anlaşılabilir hale gelecektir.

- Küresel sermaye ile işbirliği içindeki iktidarlar tüm dünyada yasal düzenlemelerle, ulusal ve uluslararası aygıtlarla ekonomik, siyasal, mesleki tüm toplumsal yaşantımıza küresel denetim mekanizmaları getirmektedir. Sosyal devletin yok edildiği bir ortamda geniş halk kitleleri yoksulluğa ve işsizliğe mahkum edilmektedir. Krizle birlikte artacak olan yoksulluk ve işsizlikle mücadelede sorunun kaynağını doğru saptayarak sosyal politikaların savunulacağı bir örgütlenme zemini oluşturmak için hızlı adımlar atılmalıdır.

- Geliştirilmesi gereken sosyal politikalarla bağlantılı olarak, "konut ve barınma hakkının" temel bir hak olarak tanınması ve kamu eliyle üretilen toplu konut uygulamalarının bu temelde ele alınması gerekmektedir. Ancak TOKİ eliyle üretilen uygulamalar bu gereksinime karşılık gelmemekte; tersine yapılan düzenlemelerle sektörel olarak tek hakim kuruluş haline gelen ve ancak faşizm uygulamalarında görülebilecek bu yapıyla, rantın yeniden üretilme politikaları hız kazanmaktadır. Bağlantılı olarak yapılan kentsel dönüşüm uygulamaları da sosyal ayrımcılığı artırmaktadır. Bu kaygı verici durum kentlerimizin geleceğine ilişkin sorunların da artacağı ve çözülemez hale geleceği anlamına gelmektedir.

- Cumhuriyet dönemi mimarlık mirasımıza yönelik tehdit ve duyarsızlıklara karşı tarihi ve kültürel mirasımıza, Cumhuriyetimizin birikim ve kazanımlara sahip çıkmak, çağdaş anlamda mimarlık örgütlenmelerinin kuruluşunun 100. yılını yaşadığımız bir dönemde örgütlenmemize ciddi bir sorumluluk yüklemektedir.

- Kapitalizmin dünyanın ekonomik, kültürel, doğal ve insan gücü varlıklarına el koymak amacıyla yarattığı etnik, bölgesel ve çoğu zaman tüm dünyanın geleceğini tehdit eden bunalımlar ve savaşların daha da yaygınlaşabileceği, barışa

gereksinimimizin daha da artacağı bir döneme giriyoruz. Bu konuda insani ve toplumsal yükümlülüğümüz daha da artacaktır.

- On yıllardır yakıcı bir şekilde süren, yaşanan son provokasyonlarla yeni acılar yaşanmasına neden olan ve ülkemizin ekonomik, toplumsal, siyasal dengelerini olumsuz yönde etkilemeye devam eden Kürt sorunu bağlamında egemen güçlerin Ortadoğu'daki kardeş halkları birbirine düşüren politikalarına karşı uyanık olmak, etnik ayrımcılığa karşı durmak bir insanlık görevidir. Geleceğin bugünün bütün renkleriyle kurulacağı, etnik kimliklerin barış içinde tanındığı, bir arada yaşadığı, ekonomik ve toplumsal haklardan eşit olarak yararlandıkları, kültürel zenginliklerin geliştirilmesinin amaç edildiği demokratik bir "Türkiye" dileğimizi bir kez daha iletıyoruz.

Yeni Anayasa tartışmaları ile bağlantılı olarak siyasal iktidarın meslek odalarını işlevsiz kılmaya dönük hazırlıkları artmış, TMMOB Yasası'nın da değiştirilmesi gündeme gelmiştir. Cumhurbaşkanlığı DDK'nın, Odalardan istediği dokümanların niteliği, TURMOB Yasası sırasında ertelenen düzenleme sürecinin devam ettirildiğini göstermektedir. Bilindiği üzere 1980 darbesi ile birlikte ülkemizdeki bütün demokratik yapılarla birlikte, Mimarlar Odası kadroları da tasfiye edilmeye çalışılmıştı. Ancak 1980'li yıllarda Mimarlar Odası'nda sorumluluk alan kadrolar, dönemin genç unsurlarıyla birlikte "12 Eylül Faşizmi"ne ve "gerici Anayasa"ya karşı mücadelelerini sürdürerek Mimarlar Odası'nı ayakta tutmanın, varetmenin öncülüğünü yaptılar, daha sonra Odanın varlık savaşını yeni biçimler aldı ve bugünlere ulaştık.

Mimarlar Odası tarihiyle simgeleşen "Mimarlar Odası Toplum Hizmetinde" sloganında somutlaşan çalışma anlayışı bugün de bize yön gösteriyor. Yoketme girişimlerine karşı aynı duyarlılıkla, "örgütlenmemizi, örgütsel donanımızı ve örgütsel dayanışmamızı" güçlendirerek bu savaşımı sürdüreceğiz.

Bu politik yaklaşıma bağlı olarak Danışma Kurulumuz, Mimarlar Odası'nın demokratik, katılımcı, kapsayıcı ve paylaşımcı (kolektif) örgütlenme niteliğinin geliştirilmesi ve örgütsel gelişimin, araştırma-bilgi ağırlıklı yapısal nitelik kazanması için 2009 yılında yapılacak olan "Örgütsel Gelişim" odaklı olarak Olağanüstü Genel Kurul sürecine yönelik değerlendirme sürecini başlatmıştır. Bu süreç bir yandan bölgesel ve tematik toplantılarla oluşturacağımız üyelere dönük paylaşım ortamlarının çoğaltılmasına, diğer yandan yapılı çevre üretiminin asli unsurları ve toplumla birlikte geliştireceğimiz dayanışma bağlarının güçlenmesine yönelik çabalarla daha da zenginleştirilmelidir.

Küresel sermayenin yarattığı krizlerle, yalnızca bizi değil, tüm dünyayı saran yoketmeye varan girişimlerine karşı, kendi mimarlık değerlerimizi kendi gerçeklerimizle buluşturarak, "mimarlığın toplum hizmetinde olacağı" bir geleceği, meslektaşlarımızla birlikte oluşturma iradesi ve kararlılığı içinde, "ortak geleceğimiz için örgütlenme ve dayanışma çağrımızı" kamuoyuna sunuyoruz.

ODTÜ-TÜKAM, ENERJİ VERİMLİ VE YENİLENEBİLİR ENERJİ KULLANIMLI **kızılay ar-ge merkezi**

Arif Künar, EDSM Enerji Ltd., ODTÜ-MATPUM Enerji ve Çevre Danışmanı

ODTÜ- Mimarlık Fakültesi Mimarlık, Araştırma, Tasarım, Planlama ve Uygulama Merkezi (MATPUM)'un temel çalışma alanı, bina ölçeğinden bölge ölçeğine mimarlık, tasarım, planlama ve uygulamayı kapsamaktadır. 2006 yılında Mimarlık Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Haluk Pamir tarafından kurulan ve Başkanlığı Doç. Dr. Melih Pınarcıoğlu tarafından yürütülen ODTÜ-MATPUM, kısa geçmişine rağmen birçok kapsamlı, prestijli proje gerçekleştirmiştir.

MATPUM'un temel ilkelerinden birisi de, yapılı çevreye ilişkin çalışmalarına "enerji verimli ve yenilenebilir enerji çözümlerini" entegre edebilmek ve her projeyi bu çerçevede içerisinde ele almaktır. Türkiye'de her ne kadar az sayıda yenilenebilir enerji üretimi üzerine genel araştırmalar yapan merkezler mevcut olsa da, uygulama ölçeğinde bu konuda bir eksiklik vardır. Mevcut olanlar daha çok mühendislik-teknolojik bilgileri geliştiren, fakat uygulama alanlarını tam olarak tanımlamayan enstitüler ve merkezlerdir. Bu merkezlerden farklı olarak MATPUM'un bir amacı da,

bu bakış açısını mekansal ve kentsel tasarım boyutuna taşımak ve yapılı çevre ölçeğinde enerji etkin ve yenilenebilir enerji kaynaklarının bütüncül bir yaklaşım ile kullanımını destekleyici çözümler üretmektir.

MATPUM Binası'nın tasarım, inşaat ve işletim süreci de, sponsor desteği sağlanabildiği ölçüde, ülkemizde örnekleri maalesef 2-3 adeti geçmeyen "Enerji Verimli Bina" konseptine en uygun yapıdan biridir. MATPUM Binası, 2008 Mart ayında, Yapı Endüstri Merkezi tarafından düzenlenen mimari tasarım yarışmasında diğer özelliklerinin yanısıra, "enerji verimli - etkin tasarım ve uygulama" başarısıyla birçok önemli proje arasında birinci olmuştur.

Enerji etkin mimari tasarım ve uygulamayı yapan "Proje Mimarı" Doç. Dr. Abdi Güzer'in ifadesiyle,

"Yapı kuzeyde daha kapalı ve korunaklı bir cephe barındırırken, güneyde geçirgen ve açık bir cephe sunuyor. Bu tutum salt bir dil tercihi olmanın ötesinde verimli enerji kullanımının da altyapısını oluşturuyor. Güneyde yapı yüzeyi önünde yer alan ve adeta ikinci bir cephe gibi ele alınan güneşkırıcı yüzey ve ara boşluk, güneş ışığının denetimli bir biçimde yapı ile değişken ilişki kurmasını sağlıyor."

ODTÜ-KIZILAY AR-GE BİNASI

ODTÜ-MATPUM, iklim değişikliği ve enerji kaynaklarının giderek azalması sorununa yönelik "çevre dostu, enerji verimli bina" çözümleri konusunda örnek olma yolunda bir başka uygulama daha yapıyor. ODTÜ Mimarlık Araştırma Tasarım Planlama ve Uygulama Merkezi'nin (MATPUM), Kızılay için ODTÜ arazisi içinde, MATPUM'un yanında yapımına başladığı TÜKAM Türk Kızılayı Araştırma Merkezi Binası, "enerji verimliliği" yönünden, Türkiye'nin en büyük "çevre dostu" yapılarından birisi olmaya adaydır.

Ülkemizde binlerce yıldır devam etmiş olan kadim "Anadolu Mimarlığı"na saygıyı ve "Anadolu Güneş Mimarlığı"nın geliştirilmesi çabalarını sürdüren ODTÜ-MATPUM, bu projede de Doç. Dr. Abdi Güzer ile çalıştı. Projeye en başta Prof. Dr. Haluk Pamir, Prof. Dr. Vacit İmamoğlu, Doç. Dr. Melih

ODTÜ, Kızılay İçin Çevre Dostu **ar-ge binası yapıyor**

Kızılay, küresel ısınma ve enerji kaynaklarının azalması sorununa yönelik "çevre dostu" çözümler konusunda örnek olma yolunda bir uygulama yapıyor. ODTÜ Mimarlık Araştırma Tasarım Planlama ve Uygulama Merkezi'nin (MATPUM) Kızılay için ODTÜ arazisi içinde yapımına başladığı Ar-Ge binası, "enerji verimliliği" yönünden, Türkiye'nin en büyük "çevre dostu" yapısı olacak.

Yıl sonuna kadar bitirilmesi öngörülen binada, elektrik, pencerelerde ve duvarlarda kullanılan güneş panellerinden, çatıya konan rüzgar türbininden elde edilecek. Aydınlatmanın büyük bölümü güneş ışığı ile yapılacak. Toprakta sağlanacak ısı ile bina ısıtılacak veya soğutulacak. Yağmur suları ve lavabolardan toplanan sular, bahçe sulamasında kullanılacak.

Kızılay kaynaklarının yanı sıra yapı sektöründeki firmaların sponsorluğunda yapımı devam eden binada, halen büyük bölümü ithalatla karşılanan güneş ve toprak enerjisi teknolojileri kullanılıyor. Ancak, ODTÜ MATPUM'un yaptığı araştırma çerçevesinde, Toplu Konut İdaresi (TOKİ) de benzer teknolojileri, 40 bin konutluk proje hazırladığı İstanbul Kayabaşı'nda da uygulamaya karar verdi. TOKİ'nin bu kararının, Türkiye'de güneş, rüzgar ve toprak enerjisinden yararlanmayı sağlamaya yönelik teknolojilerin geliştirilmesi ve pazarın oluşturulması açısından önemli bir aşama olduğu belirtilirken, bu teknolojilerin üretimi konusunda Ankara'da OSTİM sanayicilerinin harekete geçirilmeyi çalışıldığı kaydedildi.

Haziran ayında başlayan, ODTÜ MATPUM'da yapımı devam eden Kızılay AR-GE binasının enerji verimliliği danışmanı ve EDSM Enerji Danışmanlık Servis ve Mühendislik Ltd. Şti. Genel Müdürü Arif Künar, proje ile ilgili olarak yaptığı açıklamada, 370 metre karelik binanın, enerji verimliliği olan, çevre dostu Türkiye'nin en büyük yapısı olacağını bildirdi.

Künar, binayı, ODTÜ MATPUM'un binasını da tasarlayan ve bu bina ile 2008 Yapı Endüstri Merkezi'nin (YEM) Enerji Verimliliği Ödülü'nü Doç. Dr. Abdi Güzer'in tasarladığını belirtti.

Binanın yapımında maksimum izolasyonu sağlayacak tuğlalar ve yalıtım malzemeleri kullanıldığına işaret eden Arif Künar, böylece daha tasarım aşamasında binanın enerji gereksiniminin yüzde 90 azaldığını vurguladı. Binanın pencere boyutları da değişiyor. Güneşli cephede "kış bahçesi" yaratılıyor ve burada toplanan ısı binanın içine veriliyor.

Pınarcıoğlu hocalar, Danışman ve Enerji Yöneticisi Arif Künar ve Kızılay, İzocam, Form A.Ş., MESA, GMD Müşavirlik, Güral Alüminyum, Günışığı Ltd., vb. diğer sponsorlar büyük katkı ve destek verdi.

Binanın yapımında maksimum izolasyonu sağlayacak tuğlalar ve yalıtım malzemeleri kullanıldığı için, daha tasarım ve inşaat aşamasında, binanın enerji gereksinimi en az yüzde 60-65 oranında azaltılmıştır. 2008 yılı sonuna kadar bitirilmesi öngörülen 370 m2 lik binada, en başta güneş mimarisi tasarımından ve iyi yapılmış yalıtımından dolayı çok az gerekecek olan elektrik enerjisi, çatıda ve duvarlarda kullanılabilen şeffaf pencere tipi 3 kWp gücündeki güneş fotovoltaik panellerden ve çatıya konulacak –yatay pervaneli değil- dikey kanatlı 400W enerji üretebilecek rüzgar türbininden elde edilecektir.

Şimdiye kadar güneş panelleri çatıların üzerine konan ayrı sistemlerdi. Bu binada, şeffaf pencere şeklinde güneş panelleri çatıda kullanılacak. Bu camların içinde elektrik hücreleri olacak. Bina estetiği bozulmadan, güneşin ışığı engellenmeden, aynı zamanda elektrik de üretilecek. Bu çok yeni

bir fotovoltaik teknolojisi. 2010-2015'ten sonra binalar, bu şeffaf güneş panelleri ile entegre olarak tasarlanacak. Güney yönündeki bina yüzeylerinde bütün cephe bu güneş pencereleri ile kaplanacak, bu pencereler aynı zamanda elektrik üretecek. Avrupa'da ve ABD'de çok örneği var. ODTÜ'deki uygulama ise, Türkiye'de ilk örnek olacak. Bu uygulama ile mimarlara, bina estetiğini bozmadan şeffaf güneş paneller nasıl kullanılır göstermek istiyoruz. Güneş fotovoltaik paneller, ilk yatırım maliyetlerinin biraz pahalı olması ve mimarların estetik kaygıları nedeniyle, maalesef henüz yaygın olarak kullanılmıyor. Ama artık renkli olanları ve tamamen binaya, çatıya entegre olan şeffaf fotovoltaik güneş panel sistemleri de yaygınlaşıyor. Böylece, binanın yüzey kullanılabilirliği artarken, mimari estetikle de örtüşme sağlanıyor. Bu sistemler şu anda pahalı gibi görünmesine karşın, "ömür boyu maliyet

hesabı" yapılırsa, ayrıca çevreye duyarlılığın, sosyal sorumluluğumuzun bir parçası olarak enerji krizi ve küresel ısınmaya çözüm olmaları nedeniyle, mimarlar tarafından her projede estetik-fonksiyon ve enerji verimliliği birlikte hesaplanarak kullanılmalıdır.

Belki de ülkemizde yine bir ilk olarak, sembolik de olsa çatıda kullanılan dikey kanatlı küçük, sessiz, statik açıdan binaya yük bindirmeyen, çok hafif, titreşim yapmayan ve mimari açıdan oldukça estetik rüzgar türbini kullanılacak. Şimdiye kadar çatılarda normalde kullanılmayan kanatlı rüzgar türbinleri yerine, özellikle yüksek binalarda, gökdelen, iş-merkezi, AVM ve endüstriyel tesislerde küçük, çatıya entegre, dikey kanatlı rüzgar türbinlerinin kullanımını da, bundan sonra yaygınlaşacak.

Ankara için seçilmiş uygun yalıtım özellikleri sayesinde, zaten binanın ısıtma ve soğutma yükü çok az olacağı ve güneş mimarisi ilkelerine göre pasif ısıtma-soğutma güney cephesinde kullanılan trombe duvarı ile yapılacağı için de, ayrıca konfor koşullarını sağlamak amaçlı dışardan elektrik ve doğalgaz enerjisi kullanılmayacaktır. Kışın trombe duvarının ısı, içeriye menfezlerle verilecek, yazın da bu odada biriken sıcak hava, alt-üst pencerelerle sirkülasyon yaptırılarak dışarıya atılacak ve binanın güney cephesi, dolayısıyla bina soğutulmuş olacaktır.

Yine deneysel olarak, hem çok soğuk ve sıcak havalarda binanın tasarımı, konumu, trombe duvarı, özel yalıtımı yeterli olmazsa diye, hem de verimliliklerini ölçmek için, toprak kaynaklı küçük bir ısı pompası kullanılacaktır. Toprağa dikey olarak açılacak olan 3 adet 80 m.lik sondaj ve sondajın içinden geçirilecek yaklaşık 500 m. uzunluğundaki borunun içindeki sıvı ile, yazın ve kışın toprağın 10 derecelik ısını kullanarak -bir pompa ve kompresör yardımı ile- ısıtma ve soğutma sağlanabilecektir. Toprak kaynaklı ısı pompasının verimi-COP'si, yaklaşık 4-5 olacaktır. Yani 1 birim elektrik kullanarak, aynı anda 4 birim ısıtma ve/veya soğutma enerjisi elde edilecektir.

Bina üst katının aydınlatması, çatıdaki hem şeffaf güneş panelinden gelen doğal ışıkla hem de tasarımından kaynaklı kuzey cephesinde kullanılan geniş camlardan sağlanacaktır. Yine binanın ortasında yer alan geniş merdiven boşluğu ile yukarıdan gelen doğal ışıkla aydınlanacak olan alt katın karanlık olabilecek köşesi ise, doğrudan güneş ışığını kullanan "gün ışığı bacası" ile aydınlatılacaktır. Özellikle gündüz ve güneşli günlerde, mümkün olduğunca elektrikli aydınlatma hiç yapılmayacaktır. Gerekirse ve gece kullanımları için de, şu anda en az enerjiyle en verimli aydınlatma sağlayan "led"li lambalar kullanılacaktır.

Pencere aynı zamanda elektrik de üretecek

KIZILAY Ar-Ge binasında, Türkiye'de ilk kez "binaya entegre şeffaf güneş panelleri" kullanılacağını, ışığı geçiren bu paneller sayesinde bir taraftan aydınlatma sağlanırken diğer taraftan elektrik de üretilebileceğini açıklayan Künar, binanın teknolojik özellikleri hakkında şu bilgiyi verdi:

"Şimdiye kadar güneş panelleri çatıların üzerine konan ayrı sistemlerdi. Bu binada, şeffaf cam şeklinde paneller kullanılacak. Bu camların içinde elektrik hücreleri olacak. Bina estetiği bozulmadan, güneş engellenmeden, aynı zamanda elektrik de üretilecek. Bu, yeni dünya teknolojisi. Belki 2010-2015'ten sonra binalar güneş panelleri ile tasarlanacak. Ön yüzeylerde, bütün cephe bu güneş panelleri ile kaplanacak, pencere aynı zamanda elektrik üretecek. Avrupa'da ve ABD'de çok örneği var. Türkiye'de ilk örneği olacak. Başarırsak, mimarlara da estetiği bozmadan bu paneller nasıl kullanılır göstermek istiyoruz. Enerji panelleri, pahalı olması ve estetik kaygıları nedeniyle kullanılmıyor. Ama artık renkli olanları ve binaya entegre olan sistemler de çıkıyor. Böylece, binanın kullanılabilirliği artarken, mimari estetikle de örtüşme sağlanıyor. Bu sistemler pahalı olmasın karşın, enerji krizi ve küresel ısınma nedeniyle artık mimarların her şartta estetik yanında fonksiyon ve enerji verimliliğini birlikte tasarlaması lazım. Bu binanın bir amacı da bu."

Künar'ın verdiği bilgiye göre, binanın aydınlatılmasında büyük oranda "güneş ışığı bacaları"ndan yararlanılacak. Güneş ışığı, bacadan prizmalarla, aynalarla yansıtılarak, bina gündüz saatlerinde elektrik yerine doğal ışıkla aydınlatılacak. Bina ısıtılıp soğutulmasında, "toprak ısı pompalarından" da yararlanılacak. Toprağın üç metre altında 10 derece sabit sıcaklık bulunduğunu belirten Künar, bu sıcaklıktan, binaların ısıtılmasında veya soğutulmasında yararlanılabileceğini kaydetti. Künar'ın verdiği bilgiye göre, yer altına, 80-100 metreye yerleştirilen üç adet su veya hava boruları ile topraktaki 10 derecelik ısıda dolaştırılan su-hava, sıcaklık veya soğukluk kaynağına iletiliyor. Yazın soğutma yapmak için bu 10 derecelik su daha da soğutuluyor, kışın ısıtmak için de 10 derecelik su ısıtılıyor. Böylece enerji verimliliği 1'e 6 artıyor.

Künar'ın verdiği bilgiye göre, halen, ODTÜ, TUBİTAK, Ege Üniversitesi Güneş Enerjisi Enstitüsü, Bilkent Üniversitesi, Muğla Üniversitesi güneş panelleri, güneş pilleri konusunda çalışmalar yapıyor. Güneş paneli üretiminde OSTİM'deki firmaların devreye sokulması için görüşmeler sürüyor. pazarın oluşması halinde, firmaların devreye sokulması mümkün görünüyor.

Künar, "Kamunun buna öncelik etmezse, özel sektör risk alıp bu işe girmiyor. TOKİ çok ciddi boyutta konut projesini uygularsa, bu ürünlerin Türkiye'de üretilmesi için potansiyel yaratır. TOKİ'nin Kayabaşı projesindeki kararı, çok stratejik ve önemli bir karar. Böylece yeni bir sanayi oluşacak, yan sanayi gelişecek, fiyatlar ve maliyet düşecek" dedi.

Çim çatıdaki yağmur suları ve lavabolardan toplanan gri sular, aşağıda 3 tonluk bir tankta tesisatla toplanacak ve daha sonra bahçe sulamasında ve ayrıca yapılacak olan 2. su tesisatı sayesinde de, tekrar tuvaletlerde kullanılacaktır. Çim çatı sayesinde hem doğal yalıtım sağlanacak, yağmur sularının toplanması daha kolay olacak, hem de ODTÜ'nün yeşil alanlarıyla bütünlük sağlamış olunacaktır.

Bu az sayıdaki küçük ama, çok önemli deneysel uygulamalar, ülkemizde değişik iklim bölgelerine, çevre dostu-yerel malzeme olanaklarına, geleneksel mimari öğelerimize en uygun enerji verimli-etkin-çevre dostu binalar, konutlar, iş-merkezleri, alışveriş merkezleri, toplukonutlar yapılmasına öncülük edecektir. Ayrıca,

- Enerji kaynak tasarrufu ve çevrenin korunması sağlanacak,
- Küresel iklim değişikliği yavaşlatılacak ve karbon vergisi yükümlülüğü azaltılacak,
- Enerjide dışa bağımlılık ve yeni enerji yatırımları azaltılacak, enerji arz güvenliğine katkı sağlanacak. Örneğin her yıl yaklaşık olarak 10 milyar \$'lık enerji ithalatı için döviz harcanmamış olacak,
- Konut, işletme sahiplerinin hem daha az enerji kullanmaları ve doğrudan kullandıkları enerjiye daha az para ödemeleri sağlanacak, hem de yasa-yönetmelikler çıkarsa devlete fazla ürettikleri elektriği satarak gelir kazanmaları sağlanacak,
- Enerji talebinin ve enerji fiyatlarının düşürülmesi sağlanacak,
- Bu konularda ar-ge ve bilimsel-teknolojik gelişme ve uygulamalar hızlanacak,
- Enerji, çevre ve verimlilik sektöründe ulusal kalite ve standartların oluşması sağlanacak,
- Çarpan etkisi sağlanarak istihdam, yatırım ve yeni servis sektörleri yaratılacak,
- Ayrıca, enerji verimli sistemlerin kullanımının artırılmasıyla, sistem fiyatlarının düşürülmesi, ekonomik olmaları ve yaygınlaştırılmaları sağlanacaktır.

ODTÜ-MATPUM bu çalışmalarının dışında, buna benzer projelere de destek vermeyi arzulamaktadır. Çünkü, binalarda enerji verimliliğinin başlangıcı, en baştan binanın

tasarım ve proje aşamasıdır. Enerji verimliliği artışının yüksek olması, önemli ölçüde doğru tasarlanmış mimari proje ve inşaat standartlarına, malzemelerine bağlıdır. Bu aşamada öncelikle binanın konumu, formu ve dış cephesinin fiziksel özellikleri v.s. binanın optimum enerji performansını sağlayacak şekilde belirlenmelidir.

Bu kapsamda, AB tarafından 2002 yılında yayımlanan, bizde de 2009 Mayıs ayında yayınlanması planlanan ve enerji verimli binaların yapılmasını zorunlu kılacak olan "Bina Enerji Performans Direktifi"nin ülkemiz şartlarına uyumlaştırılması ve uygulanması çalışmalarında bütün ilgili birimler, en başta Bayındırlık Bakanlığı, Enerji Bakanlığı, EİE, TÜBİTAK, TMMOB, TOKİ, İNTES, ODTÜ-TEKNOKENT, ODTÜ-MATPUM, OSTİM, TTMD, İZODER, Enerji Verimliliği Danışmanlık Firmaları vb. kuruluşlar ivedilikle işbirliğine gitmelidirler.

Dünya Mimarlık Festivali

Barcelona / 22 - 24 Ekim 2008

Gül Özbir Süer, Mimar

Bu yıl ilki düzenlenen **Dünya Mimarlık Festivali** (WAF) 22-24 Ekim tarihleri arasında İspanya'nın **Barcelona** kentinde gerçekleşti. 1 Ocak 2007 ile 20 Haziran 2008 Haziran tarihleri arasında tamamlanmış binalar -ister yeni, ister restore edilmiş ya da dönüştürülmüş olsunlar- ödüllere katılma hakkına sahip idiler. Düzenleniş şekli açısından '**Mimarlık Oscarları**' hissini veren ve '**Yılın Binası**' ödülünü kazanmak üzere 63 ülkeden 722 projenin katıldığı festivalin ön elemeleri Haziran ayında yapılmış ve 17 kategoride 43 ülkeden 224 projenin finale yükseldiği duyurulmuştu. Üretim yapıları kategorisinde Emre Arolat Architects'e ait **İpekyol Tekstil Fabrikası** ile Alışveriş yapıları kategorisinde, Emir Uras ve Durmuş Dilekci tarafından tasarlanan **Bahçeşehir Prestige Alışveriş Merkezi** de finale kalan yapılar arasında idi.

Barcelona'nın bu prestijli etkinliğin yeri olarak seçilme nedeni Antoni Gaudí'den Enric Miralles'e dek mimari mükemmellikle birlikte anılan bir mimari içeriğe sahip olmasıdır.

Festival, Barcelona Uluslararası Kongre Merkezi'nde (CCIB – Centre Convencions Internacional Barcelona) gerçekleştirildi.

Festivalin amacı mimarlığın bir yandan bölgesel niteliklerine vurgu yaparken öte yandan giderek artan uluslararası ortaklıklarını yansıtmak ve her zaman ulusal sınırların ötesinde mimarlık kültürünün geniş dünyasına bakabilmiş bir disiplinin yarattığı olağanüstü çeşitlilikteki tasarımları karşılaştırmak ve sunmak için bir olanak yaratmak idi.

Üç günlük festivalin ilk iki gününde, finale kalan bütün mimarlar, kategori birincisi olmak için, Barcelona'da Festival izleyicisi ve dünyaca ünlü jüri karşısında, birbirleriyle yarış halinde yaptıklarını canlı olarak sundular, jürinin sorularını cevapladılar. Festivalin son gününde ise, bütün kategori birincileri projelerini tekrar sundu ve festival Herzog & de Meuron'un Barcelona Forum binasında düzenlenen ödül programı ile sonlandı. Ödül programında 17 kategori birincisine ödülleri verilirken, bu birinciler arasından seçilen Milano'daki Luigi Bocconi Üniversitesi'nin yeni fakülte yapısı ile Grafton Architects de 'Yılın Yapısı' (World Building of the Year) ödülünün sahibi oldu.

Festivalin ilk iki günü boyunca Norman Foster başkanlığındaki uluslararası jürinin finalist projeler arasında yaptığı değerlendirme sonucunda ödül programının ilk kazananları belirlenmişti. Ancak 'Yeni ve Eski' kategorisinde Foster + Partners'in Smithsonian Enstitüsü Robert and Arlene Kogod Mahkemesi'nin birinci çıkması üzerine Foster'ın son gün görev yapacak 'süper jüri'de yer alamayacağı netleşti.

Robert Stern başkanlığında yoluna devam eden **Cecil Balmond, Ricky Burdett, Charles Jencks, Raj Rewal** ve **Süha Özkan**'dan oluşan seçici kurul, festivalin son gününde 17 projeye ait sunumları dinleyip eleştirdikten sonra kararını vermek üzere çekildi. Yapılan ön değerlendirme ile adayları 17'den 3'e indiren jüri üyeleri; **Sou Fujimoto**'nın 'Final Wood House'u ve **Coop Himmelb(l)au**'nın BMW World binasını da eleyerek **Luigi Bocconi Üniversitesi**'nin yeni fakülte yapısını 'Yılın Yapısı' seçti.

Festival direktörü **Paul Finch**'in "gerçek bir üç boyutlu tasarım parçası" olarak nitelendirdiği

Milano Luigi Bocconi Üniversitesi,
Grafton Architects

ve "hem fiziksel hem de kavramsal yoğunluğu" ile dikkatleri çeken proje üzerine Architectural Review'da, jürinin bireysel görüşlerine de kısaca yer verildi. Ricky Burdett "Milano'nun sert ve saldırgan DNA'sını alıyor" derken, Cecil Balmond ise yapının oldukça yoğun programını kırsal-kentsel arası bir bağlamda ele alan strüktürel çözüme hayranlık duyduğunu belirtti. Süha Özkan da Milano'nun hayatı ile üniversite yaşamını birleştiren yapının 'kenti kampüse taşıması' üzerinde durdu.

Shelley McNamara and Yvonne Farrell'a ait Grafton Architects, Dünya Mimarlık Festivali'nin final gününde Edificio Forum Büyük Oditoryumu'nda düzenlenen tören ile ilk kez verilen "World Building of the Year" ödülünü aldılar.

Büyük ödül için yarışmaya hak kazanan diğer kategori birincileri ise şöyle sıralanıyor:

Kamu

Guangzhou Baiyun International Convention Center, Buro II - Çin

Kültür

Oslo Opera House, Snøhetta - Norveç

Guangzhou Baiyun
International Convention Center

Spor

Sports Hall Bale, 3LHD Architects - Hırvatistan

Alışveriş

K:fem, Wingårdh Arkitektkontor AB - İsveç

Özel Konutlar

Final Wooden House, Sou Fujimoto Architects - Japonya

Ulaşım

Nordpark Cable Railway, Zaha Hadid Architects - Avusturya

Uluslararası medya grubu Emap tarafından düzenlenen festivalde, ödüllere yönelik değerlendirmelere ek olarak dünyadaki mimarlık gündemini ele alan ve özellikle de 'küresel mimari' konulu çeşitli konferanslar ve açık oturumlar yapıldı. Massimiliano Fuksas, Michel Rojkind, Peter Cook, Lord (Norman) Foster, Charles Jencks ve Robert Adam'ın katıldığı forumlar büyük ilgi gördü.

Bu forumlarda ele alınan başlıca konular, yüksek yapılar, binalarda ekolojik tasarım, enerji- sürdürülebilirlik, uluslararası perspektiften Çin, günümüz mimarisinde globalleşmenin olup olmadığı ve Corbusier'in mimariye katkıları üzerine idi.

Olimpik Heykeli Parkı, Seattle Art Museum

Enerji, Atık ve Geri Dönüşüm

"La Vall d'en Joan" kontrollü çöplüğün peyzaj restorasyonu, Batlle & Roig Architects - İspanya

Sağlık

Centre pour le Bien-être des Femmes et la prévention des mutilations génitales féminines 'G.Kambou', FAREstudio - Burkina Faso

Tatil

Nk'Mip Desert Kültür Merkezi, Hotson Bakker Boniface Haden Architects - Kanada

Konut / Barınma

Dağ Barınakları, BIG - Bjarke Ingels Group - Danimarka

Eğitim

Universita Luigi Bocconi, Grafton Architects - İtalya

Doğa

Olimpik Heykeli Parkı, Seattle Art Museum, Weiss/Manfredi Architecture /Landscape / Urbanism - ABD

Yeni Eski

Robert and Arlene Kogod Mahkemesi, Smithsonian Enstitüsü, Foster + Partners - ABD

Ofis

Duoc Corporate Building, Sabbagh Arquitectos - Şili

Rekreasyon

Sheep Stable, 70F Architecture - Hollanda

Üretim

BMW Welt - Etkinlik, Sergi ve Otomobil Teslim Merkezi, Coop Himmelb(l)au - Almanya

Din ve İbadet

Dornbusch Kilisesi, Meixner Schlüter Wendt Architekten - Almanya

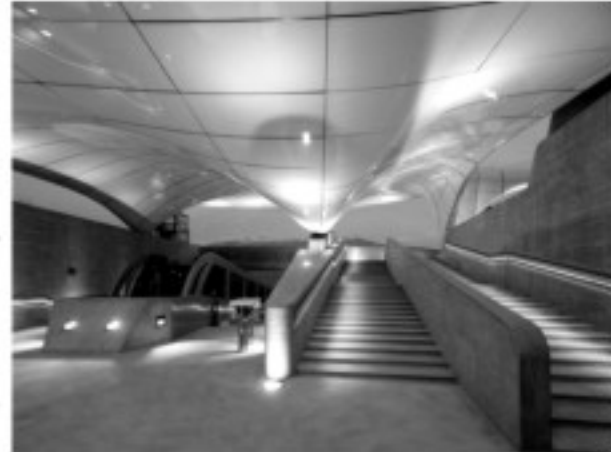
Avrupa'nın yükseklikte en az, ikinci oranda Amerika, üçüncü ve en yüksek ise Uzakdoğu ile Ortadoğu olduğu belirtilerek, yüksek yapılaşmanın artık ihtiyaç dışı oluşmakta olduğu, çevreye bir katkı getirmediği ve o şehrin veya ülkenin prestij yarışına dönüştüğü, ayrıca maliyetinin ve işletmesinin bedelinin de aşırı pahalıya mal olduğu vurgulandı. Aynı şekilde, ikon yapılar gibi, dünya çapında isim sahibi ikon mimarların da aynı şekilde bu prestij yarışında aktör oldukları belirtildi.

Ülkemizde TOKİ yapılarının, mimaride yerel kimliğin yok oluşunu hızlandırması söz konusu iken, festivalde global bakışta da, insanların ve kültürlerin iç içe geçmesi, etkileşim halinde olmasının ülkelerin mimari kimliğini de etkilediği tartışıldı.

Tartışmaların düşündürdüğü o ki, insanların yeme-içme, giyim tarzı ve genelde yaşam tarzları birbirine oldukça yaklaşımakta ve mimari de bundan payını almaktadır. Dünyanın muhtelif yerlerinde büroları bulunan ve pek çok mimarla birlikte çalışan ikon mimarlar ve izleyen diğerleri, aynı teknoloji ve malzeme seviyesi ile, farklı iklimlerde olsa bile, kültürel farklılıkları ve birikimleri yansıtmayan şekilde, aynı mimari dilde yapıları biçimlendirmektedir.

Coop Himmelb(l)au'nun kurucu mimarı Wolf Prix de festivalde meslekteki 40. yılı adına bir sunum yaptı. Prix böylece, son dönemde büyük ilgi gören ve festival kategorilerinde değerlendirilen BMW projesini daha geniş bir izleyici kitlesine sunmuş oldu.

Festivalde 'Yüksek Yapılar' konulu bir ana sergiye de yer verildi. Bu sergiye ek olarak

Nordpark Cable Railway

ikinci bir sergi salonunda da 63 ülkeden başvuran toplam 722 projenin başvuruları katılımcılara sunuldu.

Festival alanında çeşitli ürün sunumları yapan firmaların stantları da yer aldı. Türkiye'den Kale Grubu'nun Reptile adlı seramik serisi ile yer aldığı mini fuar, ekolojik ürünlerin öne çıkışı dikkat çekiciydi.

Dünya Mimarlık Festivali'nde mimarlık öğrencilerine de yer verilmesi, festivalin geleceğe yönelik bakışının ve yeni nesil mimarlara fırsat vermek isteğinin güzel bir örneğiydi. Toplam 6 ülkeden gelen öğrencilerin yarıştığı iki günlük eskiz sınavı çalışmasına katılan okullar; Rusya'dan Kazan Mimarlık Üniversitesi, İngiltere'den Londra Bartlett Üniversitesi, Singapur'dan Tasarım ve Çevre Okulu, İspanya'dan San Pablo Yüksek Teknik

Duoc Corporate Building

Mimari Okulu, Almanya'dan Hamburg Hafencity Üniversitesi ve yine İngiltere'den Ravensbourne Koleji'yd. Festivalin son günündeki değerlendirmelerde kazanan okul da belirlendi ve akşamki ödül töreninde **Hamburg Hafencity Üniversitesi** öğrencileri büyük bir coşkuyla ilk WAF öğrenci ödülünü aldılar.

Ekonomik krizin dünya gündeminde olduğu şu günlerde, gelişimi müşterinin sermayesine ve yatırım gücüne bağlı mimarlık sektörünün devlerinin buluşması ilginç bir fırsat oluşturdu. Konferanslar ve açılışların yanı sıra her fırsatta dünyadaki kur dalgalarından bahseden mimarlar, festivalin ilk gününde artan ekonomik kriz durumunda mimarlığın geleceğine şüphe ile baktıklarını belirtiyordu. Ancak festival süresince yapılan fikir alışverişleri sonunda ve özellikle de kategori birincilerinin çoğunun azla çoğu yaratabilmiş mimarlar olması, yaşanan endişeleri azalttı ve söz konusu bir ekonomik krizde mimarların bina yapma becerilerinden çok gelecekteki problemlere yaratıcı çözümler getirebilen tasarımcılar olarak öne çıkabileceği kanısı güçlendi. Dünya Mimarlık Festivali, bu bağlamda düzenlenen tüm faaliyetlerinin ve

BMW Welt - Etkinlik, Sergi ve Otomobil Teslim Merkezi

çeşitli katkılarının ötesinde, en çok yarattığı bilinç ve öngörü açısından önemli bir fırsat olarak takdir kazanmıştır.

Uluslararası Jüri

Lord (Norman) Foster, Birleşik Krallık
Raj Rewal, Hindistan
Charles Jencks, Birleşik Krallık
Eva Jiricna, Çek Cumhuriyeti
Hanif Kara, Uganda
Nabil Gholam, Lübnan
Cecil Balmond, Birleşik Krallık
Stefan Behnisch, Almanya
Will Alsop, Birleşik Krallık
Margrét Harðardóttir, İzlanda
Luis Mansilla, İspanya
Gert Wingardh, İsveç
Francine Houben, Hollanda
Françoise-Hélène Jourda, Fransa
Neil Denari, ABD
Fatih Rifki, Birleşik Arap Emirlikleri
Suha Özkan, Türkiye
Horacio Torrent, Şili
Yung Ho Chang, Çin
Christoph Ingenhoven, Almanya
Zaha Hadid, Irak
Ken Yeang, Singapur
Richard Burdett, Birleşik Krallık
John Denton, Avustralya
Christopher Kelly, Yeni Zelanda
Massimiliano Fuksas, İtalya
Lee Polisano, ABD
Michel Rojkind, Meksika
Niels Torp, Norveç
Shane O'Toole, İrlanda
Marcelo Ferraz, Brezilya
David Mackay, İspanya
Vladimir Plotkin, Rusya
Richard Meier, ABD

Öğrenci Yarışma Alanının Hava Fotoğrafı

SAİT KOZACIOĞLU 1948 - 2008

1948 Tarsus doğumlu olan Sait Kozacioğlu, 1966-1980 yıllarında Ankara'da, 1980-1992 yıllarında Kopenhag-Danimarka'da yaşadı. 1992 den bu yana Ankara'da yaşamakta ve serbest mimarlık yapmakta olan Sait Kozacioğlu, iki çocuk babasıdır.

1966 yılında ODTÜ'de mimarlık eğitimine başlayan Sait Kozacioğlu, 1968'de gelişen öğrenci hareketinin liderlerindendir. Bu nedenle 1971-1973 yıllarında hiçbir şeyle suçlanmamasına karşın 30 ay tutuklu kalmıştır. 1974 yılındaki mezuniyetinden itibaren meslek politikasında aktif olan Sait Kozacioğlu, 1970'li yıllarda Mimarlar Odası ve Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'nde yönetim kurulu üyeliği yapmış; bu dönemde Teknik Eleman Kurultayı, Konut Kurultayı, Yerel Yönetim Kurultayı ve Mimarlık Eğitimi Seminerini gerçekleştirmiştir.

Sait Kozacioğlu 1978'de Tanım Satış Kooperatifleri Merkez Birliği Araştırma ve Uygulama Bürosu'nun kurulmasına katılmış ve bu kuruluşta mimari bölüm başkanlığı yapmıştır. Bu çalışma döneminde kooperatif örgütlenmesi ve katılımcı kalkınma üzerinde görüş geliştirmiş ve Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı ve Dünya Bankası gibi uluslararası kalkınma örgütleri ile ilişki kurmuştur.

1980-81 ve 1981-82 ders yıllarında Danimarka'da Roskilde Üniversitesi Planlama Enstitüsü'nde Misafir Öğretim Üyeliği yapan Sait Kozacioğlu, aynı zamanda Kralliyet Güzel Sanatlar Akademisi Mimarlık Bölümü'nde Yüksek Mimarlık eğitimini tamamlamıştır. Ballerup Belediyesi İnşaat Emlak dairesinde mimar olarak çalışan ve yöneticiliğe getirilen Sait Kozacioğlu, belediyeçilik, kent hizmetleri ve kentsel tasarım konularında deneyim kazanmıştır.

1984 yılından sonra Türkiye'de kurulan sosyal demokrat partilerle Danimarka Sosyal Demokrasi Partisi arasında ilişkilerin gelişmesini sağlamış ve Danimarka İşçi Sendikaları Konfederasyonu'nun Türkiye danışmanlığını yürütmüştür.

1990'lı yıllarda katıldığı Mimari Proje yarışmalarında büyük başarı kazanmış olan Sait Kozacioğlu'nun inşa edilmiş yapılarından en önemlileri Ankara'da ANSERA Alışveriş ve Kültür Merkezi, İstanbul'da İstanbul Defterdarlığı Ek Binası – İkitelli Vergi Daireleri ve Eğitim Tesisleridir. Yarışma ile kazandığı Savunma Sanayi Müsteşarlığı Hizmet Binası'nın tüm proje hizmetleri tamamlanmış ve Tarsus Eski Askerlik Şubesi ve İçel-Gülek Kalesi Restorasyon Projeleri Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunca kabul edilmiştir.

30 yıllık başarılı meslek hayatı nedeniyle Sait Kozacioğlu, mimar ve mühendis topluluğu içinde kendisine önemli bir yer edinmiştir. Bu nedenle çok önemli mimari proje yarışmalarının jüri üyeliğine ve Mimarlar Odası'nın 2002-2004 dönemi 2. Başkanlığına seçilmiştir.

Ölümünün ardından 4 Kasım 2008 günü Mimarlar Odası'nın önünde yapılan tören sonrasında ertesi gün Tarsus'ta toprağa verilmiştir.

SAİT KOZACIOĞLU'NUN ANISINA

Yavuz Önen

Yakın bir dostumuzu arkadaşımızı yoldaşımızı yitirdik. Kaybımız büyük. Yazıya, onu yitirmek büyük bir kayıptır diye başlamak, aramızdan ayrılmış, içimizden biri hakkında iyi şeyler yazma çabasımdan kaynaklanmıyor. Bir gerçekliği olduğu gibi ifade ediyor. Sait bir devrimciydi. İçinde büyüdüğü yetiştiği toplumsal yaşamı sorguladı ona baş kaldırdı ona teslim olmamak için direndi. Sistemi değiştirmek için isyanlarda bir devrimci genç kuşağın, 68 kuşağının önlerinde saf tuttu. Mücadele aracı bilimsel sosyalizm idi, çalışma ortamı halkın kendisiydi. Halkın içinde buldu kendini. Toprak ağalarına karşı köylüyle birlikte yürüdü. Pamuk, tütün, fındık ve benzeri eylemlerinde üreticisiyle buluştu. Kent merkezlerinde emekçilerin sendikalarında siyasi mücadelesinde varlığıyla düşüncesiyle etkili oldu. Bağımsızlık ülküsüne sarıldı. Emparyalizmin ülkemizdeki boyunduruğunu kırmak için sesi gürdü, kararlı ve zor bir kavgaya soyundu. Gerçekçi oldu imkansız istedi. Demek istediğim o bir Devgenç'liydi. Ülkemizde Kapitalizme alışılagelmiş bir yeni düzenin kurulması mücadelesi verdi. Sorunlara deva, halkın umudu oldu. Bu nedenle ağır bedel ödedi. Amerikancı subayların denetimindeki ortamda yüzlerce devrimci gibi, cezalandırıldı. Üç buçuk yıllık cezasının çilesini askeri ve sivil cezaevlerinde çekti.

Tarsus Amerikan Koleji'ni bitirmiş, ODTÜ Mimarlık Fakültesi'nden mezun Sait Kozacioğlu'yla, Mıdyat İlkokulu, Haydarpaşa Lisesi, İTÜ Mimarlık Fakültesi'ni bitirmiş Yavuz Önen'in buluşması yukarıda özetle anlatmaya çalıştığım toplumsal ve siyasal ortamın içinde oldu. Buluştuk ve hiç ayrılmadık. Türkiye toplumu, toplumsal kurtuluşun heyecanıyla, umuduyla yüklüydü. ODTÜ ve diğer üniversitelerden mezun olan devrimciler sosyalistler demokratlar meslek odalarına bir sel gibi aktı. Yetmişli yılların başından itibaren TMMOB ve bağlı meslek odalarının tümüne yakınının yönetimleri devrimcilerdeydi artık. Sait ve arkadaşları meslek ve meslektaş sorunlarına ışık tuttu, mühendis mimar örgütlenmesini güçlendirdi onların mücadelesini etkin kıldı. Bunu yaparken toplumcu ideolojiyi kılavuz olarak kullandı, mesleki sorunları halkının ve ülkesinin sorunlarının bütünlüğü içinde değerlendirdi. TMMOB' de, Mimarlar Odasında Teknik Eleman

Kurultaylarında; TEKSEN' de sonra TÜTED' de, bilgisiyile emeğiyle, olağanüstü katkıda bulundu. Yönetimlerde görev aldı, düşünce üretti, politika belirledi, ürün verdi. Halkının ve ülkesinin sorunlarıyla hemdert dünyada benzerine ender rastlanır böylesi onurlu bir mücadelenin tarihini yazanlardan biridir Sait Kozacioğlu. Çok yakındık. Birlikte sorumluluklar üstlendik. Yoldaşı olmaktan kıvanç duyuyorum.

Politik davranış 68 kuşağı ve onların dostlarının bir yaşam biçimi olduğundan içimizden biri hakkında bir şeyler yazarken politik eylemliliğimiz ve kimliğimiz ön plana çıkıyor. Sait hakkında yazarken yazının ilk kısımları kaçınılmaz olarak yukarıdaki gibi oldu. Anılarımızı önemsemeyiz ya da anlatmayı gereksiz sayarız. Bir iki anımı aktarmak istiyorum. Mimarlar Odası'nda yönetim kurulunda birlikte görev yaptığımız 1976 yılında bir UİA toplantısı için Polonya'ya gitmiştik. Rezzan Önen de vardı. Resmi toplantılar dışındaki gezi programına tepki gösterdik. Krakov'daki bir Katedralin içindeki bir heykelin önünde tarihte yaşanmış düşmanlıkları günümüze de taşıyan anlatımı duyunca isyan ettik. Muzaffer kumandan Jan Sobieski ayakta, Osmanlı leşkerleri ayaklarına kapanmış. Heykel böyle olabilir. Ancak heykelin önünde görevlinin yaptığı konuşma bardağı taşırdı. Programın benzeri gezilerinin ve konuşmalarının değiştirilmemesi halinde Türkiye'ye hemen geri

Soldan Sağa: Ahmet Sönmez, Hülagu Bulguç, Mengü Bulguç, Nubar Acemyan, Hüseyin Tanrıöver, Sait Kozacıoğlu
21 Şubat 1976 / Ankara

döneceğimizi belirttik. Auschwitz nazi kampını ve büyük üretim merkezlerini görmek istediğimizi anlattık. Varşova'yla yapılan görüşmeden sonra programa kamp gezisi eklendi, program değişti.

Aile ortamında ilişkilerimiz yakındı. Eşi Gülayla kızları Gül ve Oya'la bizlerin, Rezzan ben Zeynep, Gün'ün ve Kerem'in birlikteliği sık yaşandı. Sait'le sofra arkadaşlığımız da çok oldu. Bizde, kayınvalidem Makbule hanımın, Makbuş'un yaptığı mantı ziyafetleri keyifli olurdu. Aziz Nesin'in geldiği bir yemeğe Sait, Oya'yı da alarak gelmişti. Komşu olduğumuz bir sırada bir proje ihtilafı nedeniyle Sait'in bürosunu basan Kürt Ahmet'in adamlarına Makbuş müdahale etmiş, yokluğumuzda, güçlü fiziğiyle koruma işlevini yerine getirmişti. Askerlik görevini yaparken bulunduğu İzmir Narlıdere askeri tesisleri İzmir'deki evimize yakındı. Mimarlar Odası'nı birlikte yönettiğimiz arkadaşlarla buluşurduk sıkça. Keyifli günlerdi.

1980 faşist askeri darbesi yapıldıktan sonra Mimarlar Odası yönetim kurulu üyesiyken görevli olarak gittiği bir yurtdışı gezisinden dönmedi. Danimarka'ya siyasi mülteci olarak yurttaş oldu. Yurtdışına yaptığım geziler sırasında da görüştük. Cenevre'de bir insan hakları toplantısını birlikte yürüttük. Toplantı sırasında kravatımı beğenmediğini belirtip kendi taktığı ipek kravatı hediye etmişti. Kravatı verirken de bir eşinin dönemin Yunanistan Başbakanı Papandreu'da bulunduğunu eklemişti. Giysiden söz etmişken bir gömleğin öyküsünü de aktarayım. 12 Mart 1972 askeri muhtırasından sonraki dönemde Türkiye Halk Kurtuluş Partisi Cephesi hareketinin içinde yer alan DEVGENÇ genel başkanı Ertuğrul

Kürkçü'nün saklanması yardımcı olmuşuk. Ankara Güniz Sokak'ta Süleyman Demirel'e komşuyduk. Ertuğrul o evde bir süre kaldı. Aynırken gri renkli çizgili İngiliz markalı bir gömleğini evde bırakmıştı. O gömleği meğer Sait hediye etmiş Ertuğrul'a. Sait yıllar sonra oğlum Gün'ün üzerinde gördüğünde söylemişti. Gömlek duruyor. Gömlek sıcak arkadaşlık anılarını yaşatacak. Ama ayrıca, bu gömleği askıda gördüğümde kavgamızın simgesini, kızıl bayrağı görmüş gibi oluyorum. Seviyorum gömleği.

Ülkesine on yılı aşkın bir süre sonrasında geri döndü. Sait'in geri gelişi, 1980'den sonra terkettiğimiz Mimarlar Odası'nda arkadaşlarımızla birlikte yeniden görev alma çalışmalarının yapıldığı döneme rastladı. 1990'lardan sonra başlayan yeni dönemde de Sait çok çalıştı. Meslek ortamına katkılarını sürdürdü. Sait kararlı olduğu kadar sert mizaçlıydı. Tartışmalarımız ikimiz arasında ender olsa da bazen sert olurdu.

Sait'e dair yazarken yüreğimde hissettiğim beynimde kaydı düşmemiş arkadaşlarıma ve kendime dair yazdığım farkındayım. Toplum ve kamu çıkarlarını özel ve bireysel çıkarların önünde tuttuk hep. Bu nedenle birimiz hepimizi de ifade ediyor. Sait'in ayrılışının acısı büyük ve müşterek...

Yazıyı bitirirken derinden duyduğum bir güven/dayanışma duygusunu ve buradan doğan bir keyfi paylaşmak istiyorum. İçimizdeki, yaşayan ya da yitirdiğimiz, bize güç katan bir dönemin temsilcisi başka bazı Sait'ler yaşamımızın anlamını derinleştiriyor. Yaşamımıza umut ve güven katıyor. Tüm Sait'leri saygıyla sevgiyle selamlıyorum.

Arkadaşım Sait Kozacıoğlu... Oral Çalışlar

Sait Kozacıoğlu'nun ölüm haberini Roma uçağına binmeden aldım. Bütün hayatım bir film şeridi gibi önümden geçti. Çünkü Sait'le arkadaşlığımız tam 50 yıl öncesine dayanıyor. Tarsus Amerikan Koleji'nde aynı sınıflarda okuduğumuzda yıl 1958 mi, 1959 muydu? Sait'le sınıf arkadaşı olmanın ötesinde hemşeriydik. Birçok ilki beraber yaşadığımız bu arkadaşım, aynı zamanda aynı kentin insanı olmakla da övünürdük.

İlk gizli örgütü 11 yaşındayken Koleji'de birlikte kurmuştuk. Sınıfta müessili değiştirmek amacıyla 'Atom' partisini kurmuş ve gerçekten de bizi sürekli cezaya bırakan sınıf müessilini değiştirmeyi başarmıştık. O nedenle disiplin kurulundan bir ceza da almıştık...

2004 yerel seçimlerde CHP'den Tarsus Belediye Başkan adayı olmak istiyordu. Ben de onun mimari bilgisiyle, şehircilik kültürüyle ortak kentimize çok şey katacağına inanıyordum. Çok uğraşmamıza rağmen CHP Genel Merkezini onun aday yapılmasına ikna edemedik.

Bu yılın eylül ayında ailemi görmek için Tarsus'un Namrun Yaylası'na gitmeden önce Sait'i aradım. Onun da Namrun'da olduğunu duymuştum. Epeyce bir zamandır görüşmedik, orada buluyoruz belki diye düşündüm. Yayladan yeni dönmüştü, Ramazan Bayramı'nda yeniden gideceğini söylemişti.

O son konuşmamız oldu. Ölüm haberini aldığımda derin bir sarsıntı geçirdiğimi söyleyebilirim. Birlikte sosyalist olmuştuk. Tarsus Fikir Kulübü'nü birlikte kurmuş, Tarsus Yüksek Tahsil Talebe Cemiyeti yönetime birlikte gelmiştik.

Orta Doğu Teknik Üniversitesi'ne de beraber girdik. Ben daha sonra başka okullarda okudum, o ODTÜ'lü olmayı sürdürdü. Birlikte birçok eyleme katıldık. Tarsus Amerikan Koleji'nin duvarlarına tam 40 yıl önce birlikte 'Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi' diye yazmıştık. Okulun duvarında yıllarca kalan bu slogana şehre gittiğimizde bakar mutlu olurduk.

12 Mart askeri darbesinde Mamak Askeri Cezaevi'ne atıldık. Dev-Genç davasında birlikte yargılandık, aynı koşu da kaldık. Cezaevine yeni girmiştik, babası Vahit amca ziyaretine gelmişti. Sait babasıyla görüştüktan sonra şunları anlatmıştı: "Babam demir parmaklıkların arkasından baktı, 'oğlum burası gayyaya kuyusu, siz nereye düşmüşsünüz' dedi."

Kozacıoğulları, Tarsus'un zengin ailelerindendi. Aile Adalet Partili'ydi. Sait solcu olunca, aile önce ne yapacağını şaşırılmış, sonra, oğullarının tercihine saygı göstermişti.

Sait, 12 Eylül 1980 askeri darbesini yurtdışında karşıladı. Bir toplantı için gittiği Danimarka'da tam 12 yıl yaşamak zorunda kaldı. Ben de onu 1990 yılında bir davetle gittiğimiz Hamburg'ta otururken, Danimarka'da ziyaret etmişim. Teknolojiye merakı, onun bilgisayarla ilgili bir işe yönettmişti. Ailecek bizi Kopenhag'ı dolaştırdılar.

Onunla hayatımız, hep bir yerlerde kesişir, bir yerlerde ayrılırdı. Biz ortaokuldan sınıf arkadaşları, yılda en az bir kere toplanırız. Sait, bunların çoğuna Ankara'dan gelir katılır, her zamanki 'ağır abi' haliyle dünyaya ilişkin yeni yorumlar yapardı. Ondan her seferinde yeni şeyler öğrenirdik.

Ortak sınıf arkadaşımız Can Saydam'ı birkaç yıl önce Stockholm'de yitirmiştik. Can'ın cenazesi İstanbul'a geldi. Bizler de Türkiye'nin dört bir yanından bir grup sınıf arkadaşı cenazesinde buluştuğumuzda, Sait yine aramızdaydı.

Sait, okumaya meraklıydı, yaratıcı bir zekâyı sahipti. Heyecanlıydı. Hiçbirimize benzemeyen heyecanı, beklenmedik zamanlarda beklenmedik çıkışlarıyla, hepimizi şaşırtırdı. Bu yılın başında 60. yaş gününü kutlamaya hazırlanıyordu. Tam o gün kalp rahatsızlığı geçirdi, hastaneye kaldırıldı. Günlerce kendine gelemedi.

Sonunda toparlandı ve yeniden hayata döndü. Ölüm haberini alan ortak arkadaşımız Tayfun Mater telefonda ağlamaklıydı. "Paris'e birlikte gidecektik 60. yaş gününü orada kutlayacaktık. Olmadı" diyordu.

Sait Kozacıoğlu 68 kuşağının çok özel temsilcilerinden birisiydi. Yaşamı, hapislerle, kaçaklıkla geçmesine rağmen, direncini hiç yitirmeyen arkadaşlarımızdandı.

Onun ölümüyle, sanki bir dönemi kapatıyormuşuz duygusuna kapıldım. Benim sevgili arkadaşım. Sevgili hemşerim. Mücadele arkadaşım... Sen nerede olursan ol, birlikte solculuğa başladığım bir arkadaşım olarak hep yanı başımdaymışsın gibi hissedirdim.

Gerçekten, senin kaybınla içimde önemli bir bölüm yıkıldı. Sevdığın kentine, Tarsus'a götürüyorlar seni. Orada toprağa verecekler. Orada rahat uyu Sait'ciğim...

Radikal – 05.11.2008

ADNAN TAŞPINAR 1927 - 2008

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin 3284 sicil numaralı üyesi değerli meslektaşımız Yüksek Mimar Adnan Taşpınar'ı 30 Ekim 2008 Perşembe günü kaybettik.

03.08.1927 tarihinde doğan Adnan Taşpınar, 01.08.1951 tarihinde İTÜ Mimarlık Fakültesi'nden mezun olmuştur. Ardından University of Pennsylvania'da yüksek lisansını tamamlayan Taşpınar, 1953 - 1956 yılları arasında SSK Kontrol Amirliği, 1956 - 1958 yılları arasında ise DSİ Bölge Müdürlüğü'nde görev almıştır. 1958 yılından itibaren ODTÜ Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü'nde öğretim görevlisi olarak çalışmaya başlayan Taşpınar, 1978 tarihinde profesörlüğe terfi etmiştir. 1982 - 1985 yılları arasında Mimarlık Fakültesi'nde dekanlık yapmıştır.

Ailesine, yakınlarına, üyelerimize ve ODTÜ Mimarlık Fakültesindeki tüm çalışma arkadaşlarına başsağlığı dileriz.

ADNAN TAŞPINAR'IN ARDINDAN

İlhan Kural

Adnan Bey'le ilk tanışmamız 1965 yılında, ben ODTÜ Mimarlık Bölüm birinci sınıf öğrencisi iken oldu. Sene sonu jürisi idi; Profesör Janeba'nın birinci sınıfı bitirme projesi, Ankara Kale içinde eski bir evin yeni bir işleve uyarlanması ve evin baktığı meydanın yeniden düzenlenmesi idi. Ben mevcut evin çizimlerini yaparken, eski Ankara evleri üzerine yazılmış kitapları da incelemiş ve oralardan cumba, saçak gibi bazı yapı elemanlarının detaylarını da çizimlerime eklemiştim. Jüride kendi hocalarımızın dışında, üst sınıfların hocaları da vardı. Bunlardan birisi de, isminin Adnan Taşpınar olduğunu sonradan öğrendiğim ve de galiba o sırada dördüncü sınıflara giden bir hoca idi. Birinci sınıftaki bir öğrencinin jürisinde üst sınıfların hocalarını görmesi oldum olası öğrencileri etkilemiştir. Jürim iyi geçti ve hiç unutmuyorum, jürinin sonlarına doğru Adnan Bey projeme bakıp "baksanıza, bu projedeki detaylar bile doğru çizilmiş" diyerek övgülere katıldı. Hiç tanımadığım bir hocaların böylesi bir övgüde bulunması beni o kadar etkiledi ki, o anı hiç unutmadım ve Adnan Bey'e olan sevgi ve saygım da o anda oluştu.

Adnan Bey'i üçüncü sınıfın sonuna kadar bir daha görmedim. O sırada ailesi ile Amerika'da bir üniversiteye iki seneliğine hocalığa gitmiş olduğunu sonradan öğrendim. 1967 yazında İspanya'da büro stajımı bitirip Türkiye'ye dönerken vapur Cenova'ya uğradı. Orada gemiye Adnan Bey, eşi Selma Hanım ve kızı Nazlı da bindi. Bir de gemiye, sonradan Adnan Bey'e ait olduğunu öğrendiğim, beyaz Pontiac marka bir Amerikan otomobili yüklediler. Adnan Beyi görünce hemen yanaşıp kendimi tanıttım ve iki sene önce jürimde bulunduğunu hatırlattım. Beni gördüğüne çok memnun oldu ve yolculuk boyunca da zaman zaman görüştük. Adnan Bey ve eşi Selma Hanım'la ailecek görüşmelerimiz seneler boyunca, muhtelif zamanlarda devam etti.

O sene Adnan Bey dördüncü sınıfta "Detay" dersimizin hocası oldu. Bana, sene içinde, tüm içtenliği ile yazın nasıl birlikte aynı vapurda buluştuğumuzu sık sık hatırlatırdı... Daha sonra ben ODTÜ'ye asistan girdikten sonra da görüşmelerimiz zaman zaman devam etti ama asıl birlikteliğimiz, zannediyorum 1994 yılında, dördüncü sınıf Tasarım Stüdyosu'nda başladı.

Onunla birlikte, önceleri yanıma Cumhuriyet Keskinok'u, sonra Altuğ İşeri'yi ve en son da Metin Kutluay'ı alarak 9 sene birlikte aynı stüdyoya bir gurup olarak devam ettik. 2003 yılında ben emekli olunca gurubumuz dağıldı ve ondan sonra maalesef Adnan Bey'le görüşme imkanımız olmadı...

Adnan Bey hoca olarak çevresindekilere daima pozitif enerji yaydı; öğrencilere kritik verirken veya jürilerde değerlendirmelerde bulunurken, hep projelerin iyi yönlerine dikkati çeker, öğrencilerin gelişimine işaret eder ve onları onore edici sözler söylerdi. Jürisi kötü giden bir öğrencinin jürisine hemen müdahalede bulunur ve eleştirilerin yönünü değiştirip, olumlu bir yöne çekmeyi çok iyi bilirdi.

Öğrencilerle şakalaşır, onlara takılır ve stüdyoda olumlu bir atmosfer yaratırdı. Öğrenciler de Adnan Bey'e bayılırdı! Onlarla şakalaşması, onlara çok nadiren kızması ve yaptıklarını olumlu yönlerden eleştirmesi, öğrencilerin ona karşı olan davranışlarını çok etkilemiştir. Ama yine de kendisinden çekindiklerini hissederdim; bu, saygı ve sevgi ile oluşan bir çekingenlikti... Nitekim ben de öğrenciye kritik verirken öğrenciyi kırmamayı, projenin olumlu yönlerini görmeyi ve değerlendirmelerimi öğrencilerin gelişimine göre yapmayı Adnan Bey'den öğrendiğimi sanıyorum. Neticede o da benim hocamdı...

Uzun yıllar okula birlikte geldik ve gittik. Ben kendisini arabamla evden alırdım, akşam yine onu eve bırakırdım. Bu geliş ve gidişlerimiz sırasında Adnan Bey bana hayatını uzun uzun anlatır, gençliğini, Ankara'da geçirdiği bekarlık yıllarını, ODTÜ'ye girişini, Amerika'ya gidişlerini, ODTÜ'de gerek hoca olarak, gerekse idareci olarak başından geçenleri büyük bir bir keyifle anlatır, ben de aynı keyifle dinlerdim. Bu arada yaptıklarının yanı sıra, yapamadığı veya pişmanlık duyduğu olayları da büyük bir içtenlikle anlatırdı. Bu geliş, gidişler sırasında Adnan Bey'in nerede ise tüm sırlarını öğrenmiştim!

Adnan Bey olduğu gibi bir insandı; olduğundan başka görünmeye de çalışmazdı. Alçak gönüllü idi, herkesle çok rahat dostluk kurardı. Okuldaki odacılardan marangozlara, öğrencilerden hocalara kadar herkesle arası iyi idi. Okula her gelişinde tüm gördükleri ile selamlaşır, şakalaşır, hal hatır sorardı. Son zamanlarda kedisi Duman'dan çok bahseder olmuştı; hayvanlara karşı zaafı vardı. Evini, yazları ailecek gittikleri Yalova ve Bodrum'daki evlerini çok sevdiğini öğrenmiştim; bir de BMW arabasına olan düşkünlüğünü...

Sosyal kişiliğinin yanı sıra, Adnan Bey'in aile hayatında da iyi bir aile babası olduğuna ve eşi ile kızı Nazlı'ya düşkünlüğüne de çoğu kez şahit oldum.

Biz Adnan Bey'i şık ve zevkli giyimi ile de tanıdık. Öğrenciye ve dersine çok önem verir, okula daima şık gelirdi. Son senelerde, özellikle emekli olduktan sonra, daha spor giyinmeye başlamıştı ama onun spor giyimi bile gayet zevkli idi.

Adnan Bey'in hiç göstermediği bir yanı da mesleki profesyonelliği idi. Bunu ilk defa 1998 yılında beraber girdiğimiz bir yarışmada farkettilim. Sabah erkenden büroya gelip masanın başına geçmesini, eskizler yaparak plan şemasını büyük bir ustalıkla ortaya çıkarmasını unutamıyorum. Aslında İTÜ'den mezun olduktan sonra, 1950'li yılların başlarında, uzun bir süre Ankara'da mimarlık yaptığını ve binalar inşa ettiğini, iyi para kazandığını bana birlikte iken defalarca anlatmıştı.

2003 yılından sonra Adnan Bey'i görme fırsatım olmadı. Bu, biraz da okul beraberliğimizin bitmesinden sonra bizlere duyduğunu zannettiğim kırılgınlıktan dolayı hissettiğim çekingenlikten de ileri geliyordu. Ne olursa olsun, şimdi geriye bakınca, oldukça vefasız davrandığımızı fark ediyorum...

Adnan Hocam'a tekrar Tanrı'dan rahmet diliyorum; nur içinde yatsın. Kendisini çok özleyeceğiz...

DANYAL TEVFIK ÇİPER 1932 - 2008

Şubemizin 913 sicil numaralı üyesi, değerli meslektaşımız Yüksek Mühendis Mimar Danyal Tefik Çiper'i 25 Ekim 2008, Cumartesi günü kaybettik. Çiper'in cenazesi 27 Ekim 2008 Pazartesi günü, Kocatepe Camisi'nde kılınan öğle namazına müteakip Karşıyaka Mezarlığı'nda defnedilmiştir.

1932 yılında İstanbul'da doğan Danyal Tefik Çiper Mimarlık eğitimini 1951-1956 yılları arasında İTÜ Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü'nde yapmıştır. Üniversite yıllarından başlayarak kendi deyimiyle 'Gerçekçi Mimarlık' yani açık konstrüksiyon ve üzerindeki fonksiyonla ilgilenmiştir. Öğrenimi sırasında Frank Lloyd Wright'ın ekolü 'Organik Mimari'den etkilenmiştir.

Wright'ın Taliesin'deki okuluna kabul edilmiş olmasına karşın gidememiş, fakat 'Organik Mimari'nin esaslarını her yönüyle araştırmış ve kendi sentezini üretmeyi başarmıştır. Çiper, iç mekânlarda tercih ettiği sıra dışı aydınlatma ve mobilya tasarımlarıyla da dikkat çeker. Mezuniyetini takiben birçok tasarım yarışmasına katılmış, dereceler kazanmıştır. Fakat çoğu tasarım yarışmalarının amacına hizmet vermediği düşüncesiyle bir süre bu yarışmalara katılmaktan vazgeçip kendi başına uygulamalarına devam etmiştir.

Eserleri

Samsun Hava Meydanı Terminal Binası (1958); Sedef Apt. Ankara, Tefken Ankara, Balıkesir Hava Meydanı, NATO Teknik Atölye Binası (1959); Hatir-İş Yapı Koop. Ankara, Çelebi Evi (1961); Gölbaşı Kayıkhanesi, İskele, Yelken Bakım Platformları (1964); Gölbaşı Kürek Yarış Parkuru (1965); Dedeman Sinema, Çarşı, Tiyatro Etüdü (1967); Özkanlar Evi (Gemi Ev) Ankara, Erzincan Otobüs Terminali (1968); Pozcu Apt., Mersin (1978); Mustafa Arif Yavuz Evi, Mersin (1980); Ersan Yavuz Evi, Mersin (1981); Akşehir Terminali (1985); BASTAŞ Sosyal Tesisleri (1987); Otel RUBY, Alanya (1988); Sürmeli Teras Otel (1988); İş Merkezi, Bursa (1989); Ostim İş Merkezi (1989); Erzincan Terzibaba Camii ve Külliyesi (1990); Alanya'da İkiz Apart Otel (1992); Erzincan Belediyesi İş Merkezi (1992); Çeçen Plaza Etüdü (1998); Ankara'da Villa Etüdü (2001); Apartman Etüdü (2001); Aşan İnşaat Yönetim Binası Etüdü (2001); Sedat Sırrı Sezer Kıyı Villaları (2002)

KENDİ KALEMİNDEN ÖZYAŞAM ÖYKÜSÜ

Kalemi tutabilince, bulabildiğim kağıtlara, uçak, otomobil, ev planları çizmeye başladım. İlkokula başlayınca, öğretmenlerim ilgilendiler; resimler çizmemi istediler (Seniye Ergi Hanımefendi). 4. sınıfta çizimlerimden dolayı, okul önünde ödüllendirildim. Ortaokulda da öğretmenlerim ilgilendiler. Teşvik ettiler. Bakanlıkla görüşüp, bana burs sağladıklarını bir yazı ile aileme bildirdiler.

O sıralarda, bir mimar aile dostumuz, Anıtkabir konkuruna hazırlanmakta idi ve mimarlık mesleğinin üst düzey çalışmalarına tanık oldum. Dostumuzu değil ama mimarlık mesleğini çok sevdim. Çok güzeldi...

İTÜ giriş imtihanına tek seçenikle girdim, 1951. O sıralarda yetersiz bulduğum ama şimdi ne kadar şanslı olduğumu anladığım hocalarım oldu. (Prof. Orhan Safa, Prof. Lami Eser, Prof. Gündüz Özdeş, Prof. Tulu Baytin, Prof. Nezih Eldem...) Okulu bitirirken bazı hocalarım, okulda kalmamı önerdiler. Yapıcı olmayı seçtim. Askerliğimi de mimar olarak yapabildim. (Hava Meydanları İnşaat Riyaseti'nde) Askerlik görevim bitince kendi büromu açtım, 1958.

Mezun olduktan sonra girdiğimiz bir kaç yarışmada yaşadığım kötü deneyimden sonra, konkurlara girmemeye karar verdim.

1959'da Nejat (Ersin) Ağabeyin avan projesi üzerine, izniyle, bir varyasyon olarak "Samsun Hava Terminali"nin

tatbikatını yaptım. Daha sonra Sedef Apartmanı ve FNN (şimdiki Kavaklıdere'deki Hürriyet Gazetesi binası) binalarını yaptım. Ondan sonra sırayla 1972'de Erzincan Otobüs Terminali'ni; 1980'de Mersin'de Pozcu Apartmanı'nı; 1984'te Mersin'de M. Arif Yavuz Villası'nı; 1985'te Mersin-Gözne Yolu'nda Ersan Yavuz Villası'nı yaptım.

Bastış için bir satış mağazası (sistem değişikliği nedeni ile kullanılmıyor) ve lojman apartmanı (Elmadağ) ile 1989'da Alanya'da Rubi Oteli ve 1990'da Yavuz Cengiz Bey için Beysukent'te bir villa ve Bursa'da Has İş Merkezi'ni yaptım. Ne yazık ki koyu mavi bir boya ile perişan edildi.

1992 de Erzincan'da Terzibaba Camii ve Külliyesi'ni çizdim. Bu modern cami, o yılın Belediye Başkanı Sayın Talip Kaban ve Müftü Sayın Fikret Karaman'ın aydın kişilikleri sayesinde yapılabilmislerdir. İnşaat ancak bitme aşamasına gelmiştir. 1993'te Erzincan İş Merkezi'ni projelendirdim. 1994'te Alanya'da Orita Oteli ve Has Yapı için "Kurşunlu Evleri"ni 1997'de ve Beş Bursa Villası'nı 1998'de yaptım.

Daha sonra Türk inşaat sektörü, tüm diğer sektörler gibi büyük bir darbe yedi ve ülkemiz inanılmaz bir şekilde ekonomik küçülmeye uğradı. Bundan sonrası için duacıyım.

Nedendir bilemiyorum, hastane çizmeyi hiç arzulamadım. Okuldayken, Usta Frank Lloyd Wright'ı görüp çok şaşımtım. Çok beğendim, çok etkilendim. Böyle olunca, başka kimseleri beğenemedim. Takdir ettim ama sevemedim.

Bizim mimarlarımızdan, Cumhuriyet sonrası, Mimar Seyfi Arkan'a hayranlık duydum. Hele hele, klasik bir eğitimden sonra modernleşebilmesi inanılmaz. Sayın Mimar Kadri Erkmen Bey'le tanışmak kısmet olmadı ama gıyaben tanıyorum. Orantı duygusu mükemmel. Modern mimarinin tüm yaratıcılığı ve ciddiyetine sahip. İyi ki var, çok azaldık.

Ekonomik kriz döneminde birkaç etüd yapabildim. Bunlar da ekonomik endişelerle ileriye atıldı. Son yıllardaki inşa edilmemiş etütlerimden bazılarını şöyle sayabilirim:

- Alanya'da Sayın Mehmet Doğan için bir "ikiz apart otel" etüt ettik. Ancak, arsada anlaşma sağlanamadı.
- Bursa'da Has-Yapı için bir iş merkezi yaptık. İnşaatla pek kusur yok. Ancak bir modern yapıyı, post-modern bir hevesle koyu maviye boyadılar ne yazık...
- Bursa'da, Has-Yapı için Kıyı Evleri'ni yaptım. İnşaatları bitmek üzere, acele etmiyorlar...
- Yavuz Yapı için bir villa etüt ettim. O da bekleyecek. Kriz geleceği şaşırttı.
- İbrahim Çeçen Bey ve şirketleri için bir yönetim binası etüt ettik. Krizin hemen başında idi; beğenildiğini de biliyorum.
- Sevgili dostum, Makine Mühendisi Ersin Aşan, kendisine ait Aşan Granit Fabrikası'nı Temelli'ye taşıdı. Önüne bir yönetim binası planladık krize uğradı.

Kocatepe Camii Konkuru'na askerlik görevim nedeniyle katılamamıştım. Döndüğümde sevgili İnş. Müh. Uğurhan Tunçata'nın ilk seçmeyi kazandığını öğrendim. Teklifi üzerine sevgili Nejat Ersin ağabeyle beraber Uğurhan'a katıldık. İki teklif verdik. Her ikisi de ilk turda elendi. O zamanlar çok şaşımtım. Artık şaşırmıyorum.

Elazığ Hükümet Konağı konkuruna da bazı sınıf arkadaşlarımızla katıldık. O da elendi.

Daha sonra, yine grup halinde MKE Genel Müdürlük yarışmasına katıldık. Kalabalıktan dolayı, kişiliksiz ve zayıf bir proje oluştu ve birinci oldu. Hiçbir şeyi düzeltmeyeceğimi anlayınca projeden istifa ettim ve parasını da alamadım.

Bu kötü deneyimlerden sonra, Türk-Amerikan Derneği binası kısıtlı konkuruna davet edildim, büyük bir şevkle katıldım. Bir jüri üyesi, projemin ne kadar güzel olduğunu uzun uzun anlattıktan sonra, "kusura bakma, Vedat'ın işi yoktu, ona verdik" dedi. Ne yazık, benim de işi yoktu, 1962.

Maçka Oteli konkuru için verdiğim proje de aynı jüri üyesince çok beğenilmiş ama, bir başka Vedat Bey'in işi olmadığı için ona verilmişti.

Tüm bunlardan sonra, konkurlara girmemeye karar verdim.

Danyal Tefik Çiper

Coşkun Erkal

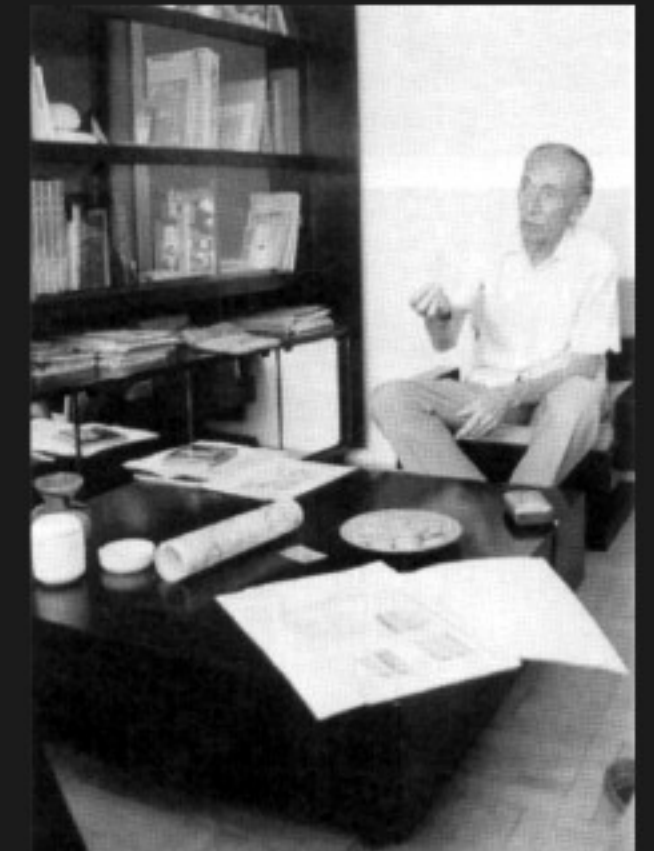
Danyal, sevecen tavırlı, candan arkadaşlığı ile okul yıllarından bu güne yıllarca süren dostluğu ile yaşamıma renk katan özel bir insandı.

Çalıştığı proje üzerinde öylesine kendini kaptırırdı ki, heyecanla anlatırken çizdiği her çizginin onda oluşturduğu hazzı dinleyene de aktarırdı. Mimarlık sevgisi ile ele aldığı konu ne kadar karmaşık ve büyük olursa olsun, tek başına masasının başına oturup başkasının da el atmasından kiskanarak yudum yudum işine kapanarak tadına varırdı yaptıklarının.

50 yılı aşan meslek yaşamında işini bu denli severek çalışması, keşke daha çok yapı yapma olanağı elde etseydi dedirtiyor.

Yapılarını gördükçe daha uzun süre anılacak ve genç nesle örnek mimar olmayı sürdürecektir.

Ailesine ve yakınlarına sabır dilerim.

bilinmeyen ankara ...

Bilinmeyen Ankara başlığı altında her ay bu sayfalarda bir yapı tanıtıyoruz. Bu yapıların ortak özelliği birçok kişi tarafından bilinmiyor, tanınmıyor olmaları, yaşadığımız şehrin sahip olduğu, ama varlığının bile farkında olmadığımız, işlevleri veya konumları yüzünden içlerine girip çıkamadığımız, yayınlarda rastlamadığımız, mimarlık derslerinde okutulmayan, ama mimari açıdan bilinmeyi hak eden yapılar bunlar...

Mimar Danyal Tefik Çiper'in Ardından Ankara'nın Gemi Evi

Aydan Balamir

Mimarlar Odası Ankara Şubesi Bülteni'nin "Bilinmeyen Ankara" bölümüne bu ay Ankara'nın bilinen bir yapısını konuk edişin nedeni, yapının mimarını 25 Ekim 2008 tarihinde kaybetmiş olmamızdır. Mimar **Danyal Tefik Çiper** (1932-2008) tarafından 1968 yılında projelendirilip 1969 yılında inşa edilmiş (kullanıma başlanması 1970) olan yapı, 40 yıla yakın süredir bulunduğu yerde nirengi noktası haline gelmiş olan, ilk ismiyle "Özkanlar Evi"dir. Çankaya'da Hoşdere Caddesi ile Fuar Sokağı'nın köşesinde yer alan yapı, daha ziyade "Gemi Ev" adıyla bilinir; "Gemili Ev" olarak anıldığı da oluyor. Ankara'nın kent belleğine bu şekilde yerleşmiş, bina kayıtlarına da bu şekilde geçmiş.

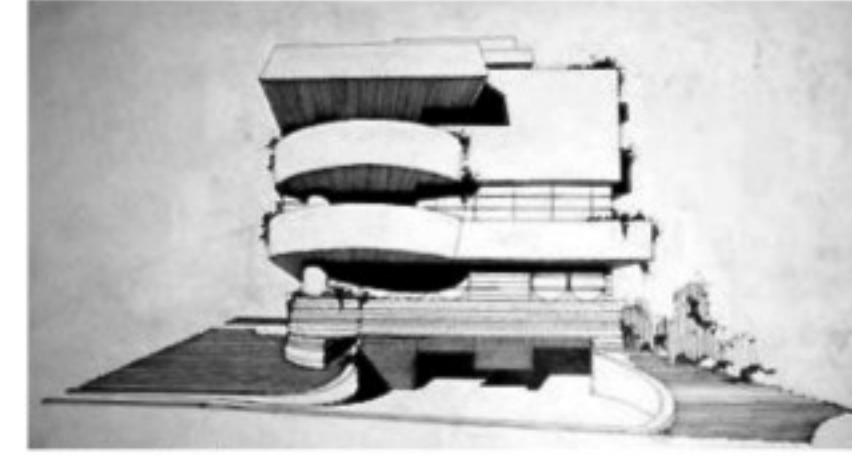
Efsane ile Gerçek

Gemi Ev hakkında yayılmış kent efsanelerinin başında, binanın denizi ve gemileri çok seven bir aile tarafından yaptırılmış olduğu geliyor. Bu nedenle güvertesinde (teras çatıda) bir yüzme havuzunun bulunduğu söylenir. Bazı söylentilere göre havuz açıkta değil içerde, kapalı bir yüzme havuzudur üstelik. Bir diğer efsaneye göreyse, içinde özel mescidi bulunan bir evdir bu; 60'lı yılların sonlarında binaların bodrum kat veya pasaj içlerinde ortaya çıkmaya başlayan apartman camilerinin villa ölçeğindeki bir türü...

İşin gerçeği öncelikle, binanın villa değil, altı daireden oluşan bir apartman oluşudur. Zemin ve birinci katlarda ikişerden dört daire bulunmakta, ikinci kattan itibaren teras katını da kullanan iki dubleks daire yer almaktadır. Zemin kattaki daireler kiraya verilmek üzere düşünülmüş, üst katlar Özkan ailesinden üç kardeş ile anne-babaları için özel olarak planlanmıştır. Bodrum ve çekme teras katıyla birlikte beş katlı olan binanın tekil bir ev olarak algılanışı, katların birbirini aynen tekrar ettiği tipik "apartman cephesi" düzeninden farklı olarak, her katın birbirinden farklı kompozisyonlara sahip oluşu nedeniyledir. Daireler de birbirinin aynen tekrarı olmayıp, her ailenin ihtiyacına göre az ya da çok farklılaşan planlara sahip olduğundan, çeşitliliğin kütleye yansımaları içle dışın organik bağlantısı sonucu olmuştur.

Mimar, gemi şeklinde bir bina yapma niyetiyle yola çıkmadığı gibi, mal sahiplerinin de gemi referanslı bir talebi söz konusu değil.⁽¹⁾ Kullanıcıların gündelik yaşamlarına ilişkin asgari talepler dışında, mal sahiplerinin mimarı yönlendirmesi hemen hiç olmamış, mimar tasarımda tamamen özgür bırakılmış. Gemi üzerine kurulu bir metafor veya analogiden hareket edilmediği halde binanın gemiye benzetilmesi konusunda mimarın yorumu şöyle: "Bu yapı aerodinamik bir çalışmadır. Aerodinamik olduğu için diğer aerodinamik kalıplara benzer. Pek çok kişi binayı gemiye benzeterek aerodinamik olduğunu vurguluyor. Çünkü aerodinamiği gemiden tanıyorlar. Böyle anılmasında benim açımdan bir sakınca yok."⁽²⁾

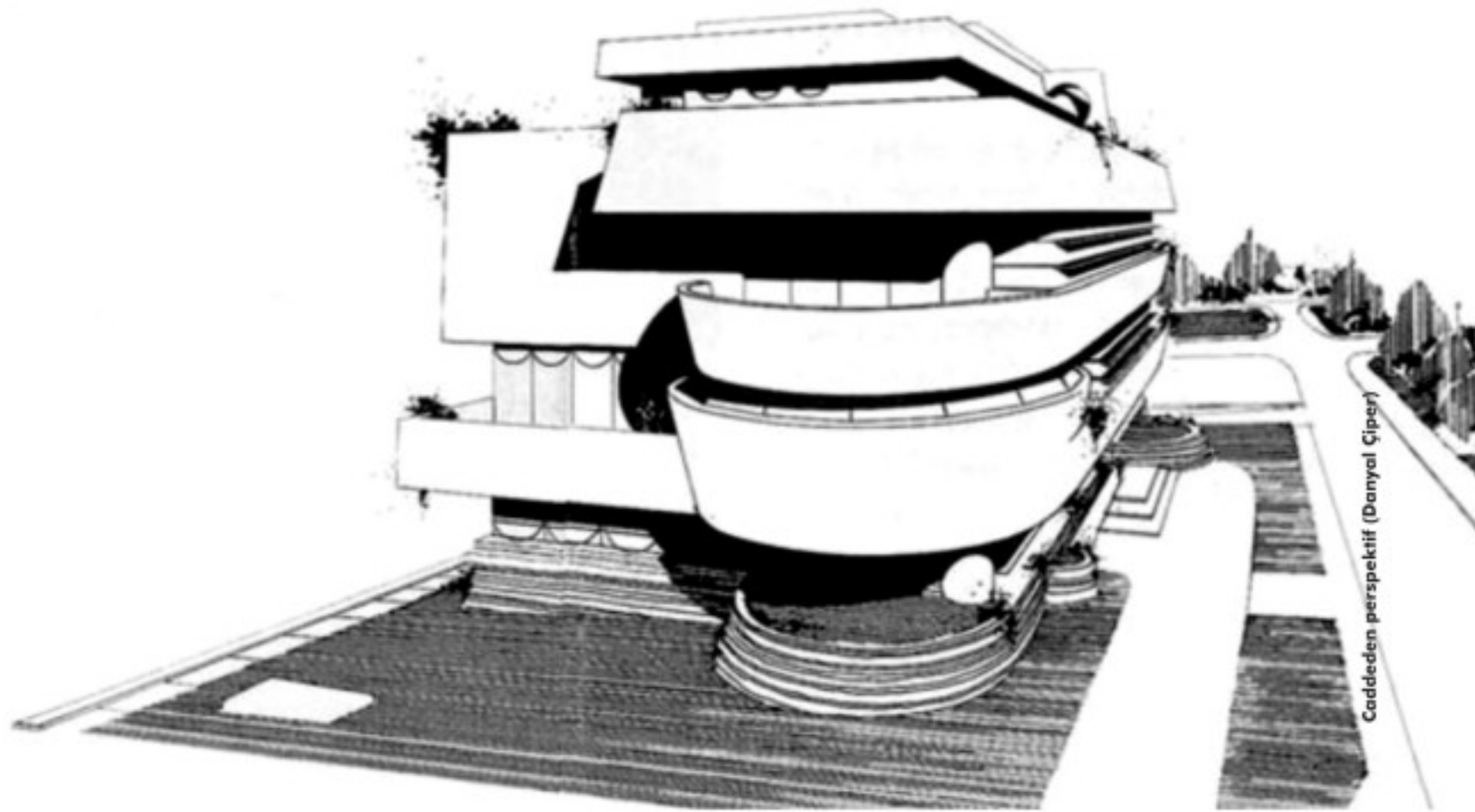
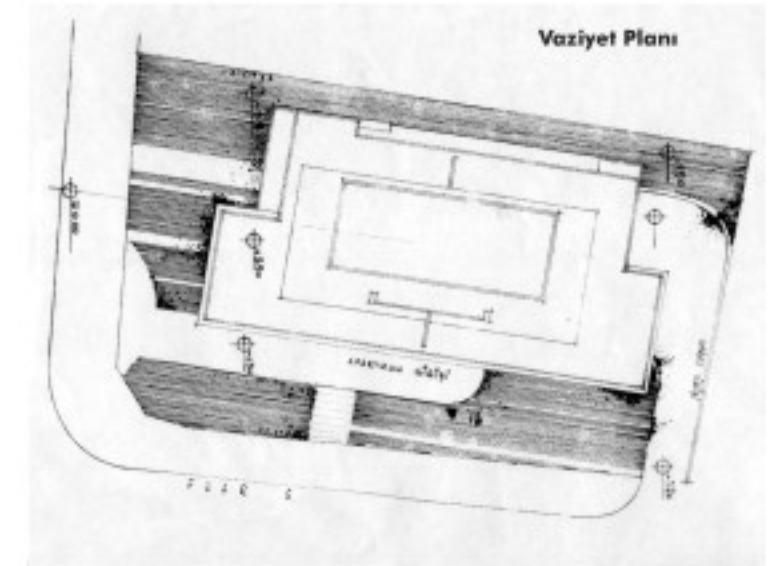
Yüzme havuzunun tamamen efsane olmasına karşılık, mescit için belki yarı efsane denebilecek bir mimari programdan söz edilebilir. Mimar binayı mal sahiplerinin ihtiyaçlarına göre projelendirmek üzere, aile fertleriyle teker teker konuşarak yaşam tarzlarını anlamaya çalışmış. Aile büyüklerinin başlıca iki eğilimi, birinci kattaki ön daire için belirleyici olmuş: Ömrünü ev işleriyle geçiren büyük hanım iş mahallerinin geniş, ferah ve caddeyi görür şekilde olmasını istemiş; yaşlı bey de salonun namaz kılmaya olanak verecek şekilde düzenlenmesini dilemiş. Böylece birinci katın caddeye bakan ön cephesinde tamamen şeffaf ve tamamen sağır iki bölüm ortaya çıkmış. Cephenin bir yansı mutfağ ve üstü-dikiş odası olarak balkona açılırken, diğer yarısındaki oturma bölümü penceresiz yuvarlak bir mekân olarak tasarlanıp, ince bir ışık bantıyla tepeden aydınlatılmakta.

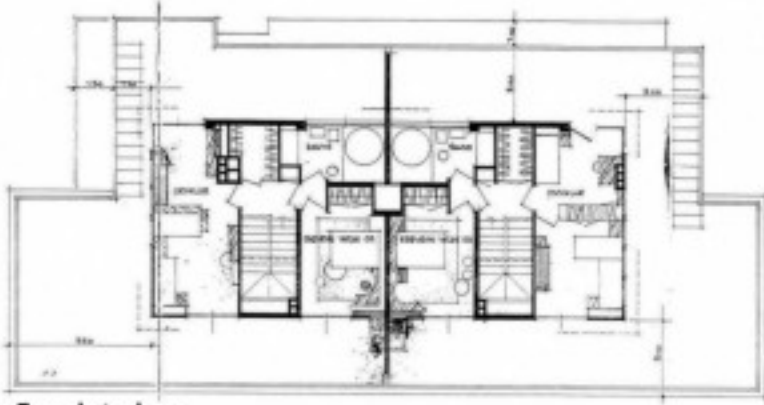
Arka Cephe

Uygulama ve Literatür

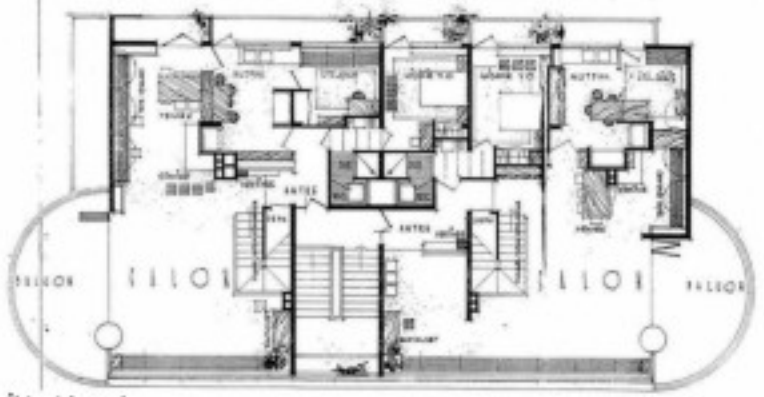
Binanın tasarlandığı 1968 yılında bugünün Hoşdere Caddesi, o günkü adıyla Ahmet Cevdet Sokağı, yapılaşmaya daha yeni başlıyor. Ailenin sahip olduğu, Fuar Sokağı'ndan bugünkü Güzel Sanatlar Lisesi'ne kadar 11 parsellik bir yapı adası içinde köşe parselini seçişleri (6898 Ada, 10 Parsel), her dairenin mutlaka yola bakması isteğinden kaynaklanıyor. Mimar bu olanağı kat planlarında başarıyla değerlendirmenin yanında, bodrumun bir bölümünü eğimden yararlanıp açığa çıkararak, arkadan ulaşılan kapalı garajlar olarak kullanma imkânını da yaratıyor. Dönemin imar mevzuatına göre köşe parsellerde metrekaresi aşmamak koşuluyla binanın konumu ve boyutlarında değişiklik yapılabilmesi, binanın cadde ve arka cephelerindeki yuvarlak formu çıkmalara olanak tanımış.

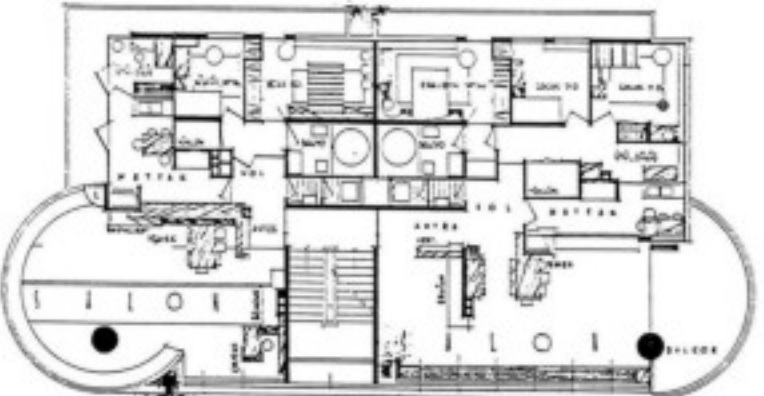
Caddeden perspektif (Danyal Çiper)

Teras kat planı

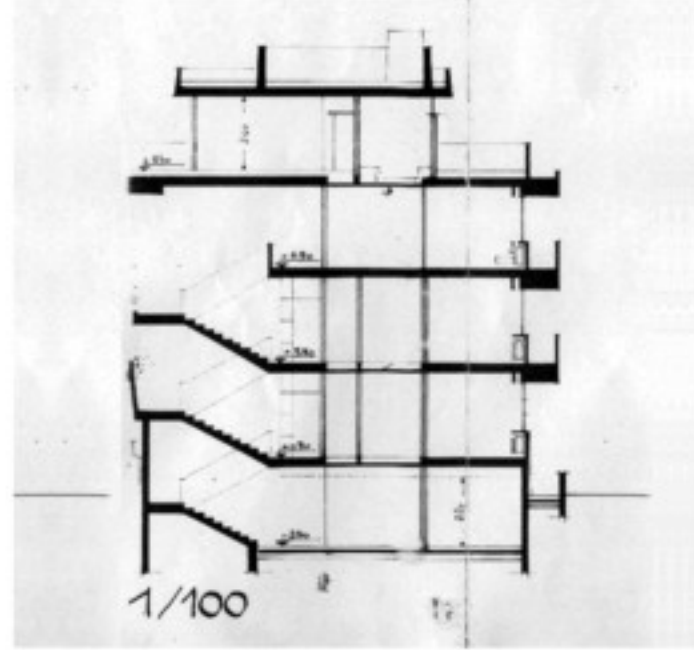
İkinci kat planı

Birinci kat planı

Zemin kat planı

Yuvarlak kapalı çıkma ve balkonda yançıptan 3,5 metreyi, en üst saçakta ise 5 metreyi aşan konsollara kalkışılmasında ve bütünün narin bir taşıyıcı sistemle çözülmesinde, nitelikli bir mühendislik hizmeti alınmış olmasının da payı var. İnşaat Mühendisi Eral Soner'in betonarme bilgisi ve deneyimi, yapının radya temel üzerinde asgari düşey taşıyıcılarla kurulması, geniş açıklıkların kirişsiz döşemelerle geçilip yapı çeperinin tümüyle konsol olması, mimarın gerçekleştirmek istediği dinamik form ve akıcı mekân ilkelerini olanaklı kılıyor. Yapının uygulaması tamamen mimar tarafından gerçekleştirilmiş. Ailenin inşaatçıdan anlayan bir ferдинin yanı sıra, yapı ustası olarak Kadir Kalfa'nın, özgün doğrama imalatlarında Tornacı Orhan Dikmen'in katkıları hatırlanmakta.

Bina 70'li yıllarda kent peyzajına hakim olmaya başlayan mimarsız –mimarlıysa da hayli tasarımsız– apartmanlar arasında şaşırtıcı formuyla dikkatleri çekti. Ne var ki, o yıllarda form önceliği ve zenginliğinin pek tasvip edilmediği bir mimari taassup egemendi. Formun fonksiyonla örtüşme ve strüktürel sistemle bütünleşmedeki başarısı üzerinde değil, yapı dilinin kaynağı üzerinde duruldu. Meslek veya eğitim ortamlarında sözü fazla edilmese de, mimarlık öğrencileri binayı gizli bir hayranlıkla tavaf etmiş, sevgileriyle "güzel" bulmuş, ama bunu yüksek sesle savunamamışlardır. Topluluk içinde konusu geçtiğinde, "aşın Frank Lloyd Wright etkisi" ya da "yerli Guggenheim" gibi tanımlarla dudak bükülmesi karşısında bir argümanları olamamıştır. 1973 yılının kapsamlı bir mimarlık antolojisinde binanın bir fotoğrafıyla birlikte şu ifade yer almaktaydı: "Ankara Çankaya'da bir ev. Biçim kaygısının egemen olduğu bir ürün."⁽¹⁾ Danyal Çiper'le 1995 yılında yayınlanan gecikmiş bir söyleşide, buna ne kadar içerlemiş olduğu anlaşılıyor: "Kendi mimarlık değerlerinin ne olduğunu bilemediğim bazı kişiler binanın şekilci olduğunu söylediler. Bu eleştiriyi haklı görmem mümkün değil."⁽²⁾

Binanın egemen yatay hatları ve kütle-mekân kuruluşuyla, cesur konsolları, duvarların esaretinden kurtulmuş köşeleri ve sürekli bant pencereleriyle, modernist akıcı mekânı ve açık plan çözümleriyle, Wright'ın Organik Mimarisi'nden izler taşıması kaçınılmazdı. Yukarıda anılan söyleşinin ilk uzun versiyonunda, Çiper'in muzip bir anlatımla aktardığı bir anısı var. Kendisine binalarının Frank Lloyd Wright'ın mimarisiyle benzeşmesi üzerine bir soru yöneltildiğinde, cevabı şöyle olmuş: "Benim binalarım Wright'ınkilere benziyor, sizinkilerse hiçbirşeye benzemiyor."

Mimarî teorilerle form bilgisi yeterince içselleştirilmeden gelişen bir modern mimarlık pratiği, uzunca süre eleştirel irdelemelerden de mahrum ilerledi.⁽³⁾ 80'li yıllardan sonra postmodern serbestlik ve modernizm eleştirisiyle birlikte, mimaride ortodoks modernliğin dışında kalan isimler araştırma ve yayınlara konu olmaya başladı. Mimarlar Odası'nın yetenekleri gölgede kalmış kıdemli mimarları hatırlayıp onurlandırmaya başlayışıyla, Gemi Ev yeniden gündeme geldi. 1995 tarihli söyleşi metniyle beraber, mimarın başlıca eserlerinin ön projeleri de yayınlandı. Bu arada 80 sonrası bir ekonomik krizde Özkan ailesinin fertleri için yapılmış daireler (bir tanesi dışında) el değiştirdi. Özellikle 4 ve 6 numaralı dairelerde gerçekleşen tadilatlar, yapının özgün karakterini içte tamamen yok etti; 90'lı yıllarda dairelerden birinin tekrar el değiştirmesiyle geriye dönük bir tadilata girildi.⁽⁴⁾ Mimarlık Dergisi 2002 yılında Danyal Çiper'e yeniden yer verdiğinde, Gemi Ev bir plan ve perspektifle tekrar hatırlandı.⁽⁵⁾ 2006 yılında Frank Lloyd Wright ve Organik Mimarî'nin Türkiye'deki etkileri üzerine bir Yüksek Lisans tezinde ayrıntılı olarak konu edilen Gemi Ev, daha sonra 2007 tarihli bir Docomomo konferansına poster sunuş olarak katıldı.⁽⁶⁾

Yeniden Hatırlandığında

Bundan sonraki araştırmalarda, mimarını anmak ve deneyimlerinden öğrenmek üzere, binanın taşıyıcı sistemi ile planlama ve yapım incelikleri üzerine de yoğunlaşmak yerinde olur. Bant pencerelerle dışarıya kesintisiz bakış sağlamak üzere bina firdolayı betonarme konsol çalıştığında, su oluklarıyla nasıl başedilir? Mermer çıtalarla profillenen basamakların gömme süpürgeliklerle ilişkilenişi nasıl olur? Mimarların merdiven koymayı ender olarak düşündükleri bir konumdaki iç merdivenin bir kolu depo olurken, diğer kolu konsol çıkarak mekânı nasıl zenginleştirir? Daha bir çok soru... Bir de, tasarımın maliyeti karşısında hayata katkısı ve mimar için bedeli nedir?

Bina yapıldığında çevresindeki binalarla maliyet farkının yok deneyecek kadar az oluşuna mimarın yorumu şöyleydi: "Demek ki binanın güzel olması, bir karakteri ve fonksiyonel endişeleri olması binaya ek bir maliyet getirmemektedir."⁽⁷⁾

Fotoğraflar: Aydan Balamir

Dipnotlar

- (1) Bu yazıda yararlanılan iki sözlü kaynak var: i) Özkan ailesinin apartmanda yaşamayı sürdüren fertlerinden Ayça ve Şener Ankan ile çeşitli söyleşiler; ii) mimarlar 1995 yılında yapılan bir söyleşi.
- (2) Selda Başbuğoglu (söyleşi), "Bir Mimar: Danyal Tefvik Çiper", *Mimarlık* (264), 1995, 20-27 (alıntı: s. 26). Bu söyleşi ODTU Mimarlık Bölümü'nde Haluk Pamir'in lisansüstü semineri kapsamında yapılmış olup, *Dergi'nin "Bir Mimar" bölümü için* kısaltılmıştı.
- (3) Metin Sözen, Mete Tapan, *50 Yılın Türk Mimarisi*, İş Bankası Kültür Yayınları 122, İstanbul, 1973 (alıntı: s. 331).
- (4) Selda Başbuğoglu (söyleşi), "Bir Mimar: Danyal Tefvik Çiper", *Mimarlık* (264), 1995, 20-27 (alıntı: s. 26).
- (5) Benzeri bir teşhisten yola çıkarak kaleme alınmış bir metin için: Enis Kortan, *Mimarlıkta Teori ve Form*, ODTU Mimarlık Fakültesi, Ankara, 1992.
- (6) *Mimarlık* dergisinin 264. sayısındaki kapsamlı söyleşiyle birlikte, binanın özgün tasarımı ve geçirdiği değişime ilişkin, deneme türünde bir yazıya yer verildi: Aydan Balamir, "Gemi Ev'le Gecikmiş Bir Tanışma", *Mimarlık* (264), 1995, 28-29. Yıllar sonra imaj ve kısa metinden oluşan bir başka deneme: Aydan Balamir, "Gemi Ev'e Bakışlar", *Büften* (20), Mimarlar Odası Ankara Şubesi, Nisan 2004, 19-20.
- (7) Danyal Çiper'in *Mimarlık Dergisi'ne* ikinci konuk edilişi: Hasan Özbay, Müge Cengizkan (söyleşi), "Retrospektif: Danyal Tefvik Çiper", *Mimarlık* (307), 2002, 26-35.
- (8) Filiz Sönmez, *Organic Architecture and Frank Lloyd Wright in Turkey within the Framework of House Design*, M. Arch Thesis, METU Department of Architecture, 2006 (Danışman Tuğyan Aytaç Dural). Ayrıca, Docomomo Türkiye Ulusal Çalışma Grubu Poster Sunuşları kapsamında: Filiz Sönmez, Semra Arslan Selçuk, "Organik Mimarlığın Türkiye'deki Örneklerinden Birisi: Özkanlar Evi" Türkiye Mimarlığında Modernizmin Yerel Açılımları III, 2-4 Kasım 2007, Erciyes Üniversitesi, Kayseri.
- (9) Selda Başbuğoglu (söyleşi), *agy* (alıntı: s. 26).

1. Çocuk, Kent Çevre ve Mimarlık Ulusal Buluşması Ankara'da gerçekleşti

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin düzenlediği 1.Çocuk Kent Çevre ve Mimarlık Ulusal Buluşması 21-22 Kasım 2008 tarihinde Ankara'da gerçekleştirildi.

Çocuk ve Mimarlık Projesi, Mimarlar Odası Ankara Şubesi tarafından 2002 yılında "Mimarlığın Toplumsallaşması, herkes tarafından paylaşılabilir, yaşanabilir olması hedefiyle, mimarlığın toplumun bir ögesi haline gelmesi için mimarlık kültürü ile kent kültürünün çocuklarla paylaşılması üzerine kurgulanmış, bir karşılıklı öğrenme çalışması ve toplumsal buluşma ortamı" olarak başlatılmıştır. 2002 yılında UIA'nın Kaynak Olarak Mimarlık temasıyla Berlin'de gerçekleşen kongresinden sonra eksenini **yapılı çevre eğitim rehberine** oturtmuştur.

6. yılını doldurmak üzere olan Çocuk ve Mimarlık çalışmaları, ikinci beş yıl için (2008-2013) Ankara Şubesi tarafından hazırlanan eylem programı çerçevesinde 2 yılda bir, Çocuk, Kent, Çevre ve Mimarlık ekseninde faaliyet gösteren tüm kurum ve kişileri bir araya getirerek, karşılıklı deneyimlerin paylaşılması ve ulusal bir ağ oluşturulması hedefiyle Çocuk ve Mimarlık Ulusal Buluşması'nı planlanmıştır.

İki gün süren buluşma, **Çocuk ve Kentsel Duyarlılık, Çocuk Dostu Mekânlar, Tarihi Çevre ve Çocuk, Arkeolojiyi Çocuğa Sevdirmenin Yolları** adlı temalar üzerinden ana konuşmacıların ve konuyla ilgili faaliyet yürüten kurum ve kişilerin sunuşlarıyla gerçekleşmiştir.

İkinci gün ise çocuk ve mimarlık projesinin milli eğitim müfredatında ne şekilde yer alacağına ve hangi derslerde paket programlar hazırlanabileceğine dair görüşlerin paylaşıldığı, **Müfredat ve Paket Program Atölyesi**, Çocuk Kent Mimarlık ve Çevre konusunda çalışan kişi ve kurumların nasıl bir organizasyonla bu buluşmaların sürdürülebilirliğini sağlayacağı konusundaki yaklaşımların ifade edildiği **İletişim ve Örgütlenme Atölyesi** olmak üzere iki atölyede çalışmalarını sürdürdü.

Daha sonra genel bir değerlendirmenin yapıldığı iki günlük buluşma sonucunda, Çocuk ve Mimarlık çalışmalarının Mimarlar Odası Ankara Şube koordinasyonunda diğer şubelerde de başlatılması, müfredat programına ilişkin çalışmaların yoğunlaştırılması, Çocuk ve Mimarlık çalışmalarının Mimarlar Odası Genel Merkezi düzeyinde kurumsal bir yapılanmaya dönüşmesi için, yönetmelik hazırlanması ve resmi kurumlarla yürütülen ilişkilerin genişletilmesi önerileri ile sonuçlanmıştır.

Buluşma ile ilgili detaylı değerlendirme Ocak 2009 Bülten'inde yer alacaktır.

Kent Düşleri

Gökçe Şimşek*

Çocuklar için sağlıklı, güvenli ve paylaşımcı bir dünya üzerine düşünen ve çalışanların sıklıkla karşılaştıkları bir kavramdır "çocuk dostu". 1996'da Birleşmiş Milletler İnsan Yerleşimleri Konferansı'nda (Habitat II), çocuklar için daha iyi yaşanabilir ve temel hizmetlere eşit erişim hakları sunan kent hedefiyle "çocuk dostu kent" kavramı ortaya konur. Bugün, çocuklarımızın içinde yaşadıkları kentlere yabancılaştıkları ve çeşitli sorunlar yaşadıklarını düşünürsek çocuk-dostu kentlerden oldukça uzaklarda olduğumuzu söylemek mümkündür.

Oyun Kenti

Kentlerde, trafik yoğunluğundaki artış, güvensizlik gibi çeşitli sorunlarla birlikte, çocuklarımızın evler, kreşler, okullar, oyun parkları ve okul bahçeleri gibi mekânlara hapsedildiği izlenmektedir. Ayrıca, yoğun çalışma hayatı dolayısıyla aile içi paylaşımın gittikçe azaldığını ve çocukların düşünme ve karar verme özgürlüğünün gittikçe kısıtlandığını söylemek mümkündür. Bu sorunlar ve kısıtlar çerçevesinde kent düşleri doğmuştur.

HÜR ÇOCUKLAR KENTİ

Bu kentlerde, bugün henüz çocuklara veremediğimiz bir yaşamı ve mekânları vermeyi düşledim. Daha iyi oyun alanları, okullar, sokaklar ve çevreler kurguladım. Bir kısmını ihmal ettiğimiz ve çocukların elinden aldığımız çocuk haklarını bu kentlerde dillendirmeye çalıştım. Sokakları çocuklara sadece fiziksel mekân olarak değil, sokak oyunları, sokak arkadaşları ve çocukluk anılarını da içeren sokak kültürüyle geri vermeyi hayal ettim. Temel gördüğüm üç tema üzerine vurgu yapmaya çalıştım. Bu çerçevede, kent üçlemesi ortaya çıkmıştır: 'Oyun Kenti', 'Hür Çocuklar Kenti' ve 'Çocukların Antik Kenti'.

Çocukların ANTİK Kenti

* Bu yazı, yazarın Çocuk-Dostu Kent Düşleri adıyla yayınlamak üzere hazırladığı bir çalışmanın kısa bir bölümünü içermektedir.

Bir sabah vakti, çocuk sesleriyle dolu bir kente vardım. Bu kentte çocuk için yaşam bir oyundu ve kentin her yerinde çocukların oynayacakları bir yer vardı. Kentin her bir ögesi çocuklar için içine girebildikleri ve çocukları sarmalayan dev oyuncaklardı. Çocukların özgürce sokaklarda oyun oynayabildikleri, yaya ve bisiklet trafiğinin hüküm sürdüğü, araç trafiğinin sokak ve caddelere hakim olmadığı bir kent.

Bu dev oyuncakların adı yoktu. Kimi zaman bir çıkmaz sokak, bir çıkma altı, bazen bir girinti ya da bir merdivendi kentteki. Oyunların da adı yoktu. Oyunlar her mekânda farklı kurgulandıkları gibi, aynı mekânda her çocuk ve grup kendi keşfediyordu. Merdivenlerde, bir bölgede basamakları en hızlı kim çıkacak oynanırken, diğer bölgede soruyu bilen bir basamak yükselsecek oynanıyordu.

O sokakta oynanması en zevkli oyun o sokağa ismini veriyordu. 'Yakan Top Sokak' ismi yaya ve bisiklet trafiğinin düşük yoğunlukta olması dolayısıyla bu oyunu çok rahat oynayabildikleri için verilmişti. Sokaklardaki yapılara bakıldığında her birinin farklı mimari bir biçimleniş olduğunu görünür. Kiminin önünde küçük bir bahçe, kiminde büyük merdivenli bir girintiden oluşan giriş, kiminde ise alçak bir avlu duvarı... Uzak Gemisi Sokak'ın sonundaki iki katlı evin özel bir yeri vardı bu ismin verilmesinde. Cephedeki girinti ve giriş kapısına uzanan sekiz basamaktı orayı uzak gemisi yapan. Derin ve yüksek o basamaklar, çocukları birlikte uzay yolculuğuna çıkarmıştı, daha önce hiç düşünmedikleri biçimde. Gemi kaptanı ilk basamakta oturur, ekibin diğer üyeler üst basamaklara sıralanır ve yolculuk başlardı. O evin girişi, çocukları o dar ve küçük sokaktan alıp, uzayın en derin ve daha önce hiç görülmedikleri yerlerine götüren uzay gemisiydi. Saklambaç Sokak'ta ise iki odalı evin kalıntılarının olduğu boş arsa bu oyun için çok elverişliydi ve ayrı bir zevk katıyordu. Ebe, yandaki evin sokağa bakan cephesi üzerine yumar, diğerleri ise ev kalıntısının içine, köşedeki evin girişine, bitişikteki bahçeye, sokaktaki ağacın gövdesinin arkasına saklanırdı.

Bazı sokaklardan oyun şarkıları yükselirdi. 'Yağ satarım, bal satarım' gibi çok zor hatırlanan birkaç geleneksel oyun dolaşırdı sokaktan sokağa. Çocuklar ve büyükler, yeni oyun şarkıları için birlikte çalışırlar ve birlikte söylerler.

Oyuncu çocuk özgür ol,
Sokaklarda koş oyna,
Birlikte top yakala,
Sen hep gül, eğlen, konuş,
Bahçelerde, yollarda,
El ele ver, coş,
Her yer senin olsun,
Düşlerinle, seslerinle dolsun.

Akşam saatlerinde ebeveynleri de katılırdı çocuklarının oyunlarına. Hiç yaşayamamışlardı çocukluklarını, oynayamamışlardı sokaklarda doya doya. Araç trafiğinin en ulaşılması güç sokaklarda dahi yoğunlaşması, ürküt müştü kaçırmıştı bu büyük çocukları. Sadece bedenleri değil, hayalleri de hapsolmüştü küçük odalara, evlere... Birbirlerini göremez, buluşamaz olmuşlardı. İşte bu yüzden, akşam saatlerinde çocuk seslerine büyüklerinkiler de ekleniyordu. Ve bu sebeple kent bir oyun alanıydı. Çocuklar ve hayalleri özgür kalsın ve çocukların kenti var olmaya başlasın diye.

HÜR ÇOCUKLAR KENTİ

Birbirine paralel araç, bisiklet ve yaya yollarının her iki yanında yeşil alanların uzandığı kente öğleye doğru girdim. Yol kenarındaki tabelalar geçenleri yeşil alandaki oyunlar hakkında bilgilendirir. Levhalardaki salıncak, körebe, futbol, sek sek simgeleri temsil eder her bir oyunu. Ancak, bu alanlar ıssız ve bir tek çocuğun sesi dahi duyulmaz.

Kentin içlerine ilerlerken bir grup çocuğun bağıarak hızla ilerlediğini fark ettim. Elllerinde pankartlarla yıkıma başlanacak bir yapının önünde toplanmışlar,

'binamızı isteriz, yok ettirmeyiz' diye bağırlar. Çocuk meclisinin itirazlarına rağmen yıkım kararı almış kent meclisi ve şimdi diğer haklarını kullanıyordu çocuklar. O an farkettiler ki; burası, çocukların çevrelerinde beğenmediklerine müdahale edebildikleri ve isteklerini dile getirebildikleri bir kentti.

Kentin sokaklarında ilerlerken gördüğüm yapılar ve tabelalar 'çocuk kitaplığı', 'çocuk barosu', 'çocuk meclisi', çocuğun düşüncesini çeşitli araç ve yöntemlerle özgürce açıklayabildiğinin göstergeleridir. Çocuk Kitaplığı'nda buldum kendimi. Kitapların oyun aracı olarak üretildiği bir mekân burası. Her tür yazma eserin toplandığı ve üretildiği bir paylaşım alanıydı yetişkinler ve çocuklar için. Üretilen her eser hakkında basımdan önce kitaplık bünyesindeki çocuk kurulunun fikri sorulur dedi görevli.

Anladım ki kentin temeli bu: Çocuklar kentte karar verici olan her mekanizmanın içindeler. Yetişkinlerle birlikte kenti kendileri için biçimlendirerek yaşanabilir kılıyorlar. Yetişkinler çocuğu ilgilendiren tüm faaliyetlerde onun yararını temel alıyor ve çocuk kimliğinin zarar görmemesi ve gelişmesi için büyük gayret gösteriyor.

Sokaklarda sık sık çocuk dernekleriyle karşılaşsın kentte. Bu dernekler çocukların kurdukları, 'Doğa Gözcüleri Çocuklar Derneği', 'Çikolata Seven Çocuklar Derneği', 'Oyun Parklarını Denetleme Derneği', 'Bisiklete Binmeyi Seven Çocuklar Derneği' ve diğerleri... Dernek isimleri, bu derneklerin çocuk haklarını korumak ya da geliştirmek için kurulmadığını göstermekteydi. Çocukların birlikte olması ve paylaşması içindir bu dernekler. Her yerde, Çikolata Seven Çocuklar Derneği'nin bu yıl yirmi dokuzuncusunu düzenlediği geleneksel çikolatadan dev heykeller şenliğinin afişi gözümde çarpar. Bir kaç gün sonra, büyük bir şenlik düzenlenir ve çikolatadan dev arabalar, ağaçlar, hayvanlar yapılır kentin her köşesinde. Çocuklar önce fotoğraf çekilirler yaptıkları dev heykellerle, sonra afiyetle yerler hep birlikte.

Bu kentte, çocuklar dilediğini ve düşündüğünü dile getirir ve uygularlar. Ancak, bazı çocukların gözlerinden okunur yorgun düştüğü bu kenti biçimlendirirken... İsteddiği an kaçır oyun alanlarına, yüzmeye, dans etmeye... Bu kentte, çocuk okula gitmeden büyür ve geliştirir kimliğini, çevresini... Çocuklar için her gün başka biter bu kentte. Kimi zaman kitaplıkta, kimi zaman baroda, kimi zamansa oyunda... Çocukların fikri hür, vicdanı hür ve bağımsız oldukları bir kentti burası.

Çocukların ANTİK Kenti

Aralarında küçük bir vadinin olduğu, iki tepenin üstüne kurulmuş, birbirini izleyen ve kimi zaman teraslarla bağlanan, sürekli yön değiştiren merdivenlerden oluşan sokakların biçimlendirdiği bir kenttir. Vadide yapı kalıntıları ve mimari elemanlarının bir kısmı halen ayakta olan Antik kent bulunur. Her iki tepenin

yamaçlarında birbiri üzerine oturmuş yapılar görünür. Tepelerdeki dükkânlar, meydanlar, sokaklar, evler ve bahçeler Antik kenti görür, kentin kalıntılarını selamlar. Taş merdivenler vadide antik yapı kalıntılarıyla buluşur. Tepelerden birinde alış veriş mekânlarının ve kamusal yapıları içeren kent merkezi bulunur, diğerinde ise konutlar yoğunluktadır.

Bir öğleden sonra vardım antik kente. Bir zamanlar yıkıldığından antik kentin ne duvarları sapasağlam ayakta, ne sütunlarının tamburları üst üste, ne de evlerinin pencereleri mevcut bugün. Görünen o ki, mermer döşeli sokaklar ve merdivenler dışında taş taş üstünde kalmamış. Evlerin duvarlarının bir kısmı, stoalar, çeşmelerin havuzu, tiyatronun oturma sıralarının bir kısmı gibi kalıntılar okunabiliyor.

Antik kentin ıssız olduğu söylenemez. Birçok çocuk gördüm ve antik kentin her bir yakası oyun alanıydı: saklambaç, elim sende, yakan top, ...Çocukların en yakın oyun arkadaşları Antik kalıntılardı. Mermer merdivenlerde oturup konuşuyorlardı, resim yapıyorlardı, müzik dinliyor ve hikâyeler anlatıyorlardı. Kimi zaman sütun kaldelerinin üstünde birer sütun oluyor, kimi zaman sütunların ardına saklanıyor, kimi zaman en yakın arkadaş gibi kucaklıyordu...

Çocuklar gördüm,

Yapı yıkıntıları arasında,

Işıl ışıldı gözleri,

Boyundan büyüktü sözleri,

Mermer merdivenler ve yapılar da,

Antik sütunlar arasında,

Resimler yapıp, şarkılar söylüyorlar,

Palaestra da, stadion da,

Koşuyor, oynuyorlar,

Çocuklar gördüm uzaklarda bir kentte,

Oyunlarla dolu günleri.

Antik kent sadece oyun alanı değildir. Çocukların eğitimlerinin büyük bir kısmı oyuna dayandığı için aynı zamanda bir okuldur. Çocuklar görmeyi, dokunmayı, duymayı, konuşmayı, dinlemeyi, birbirleriyle paylaşmayı, çevrelerini ve yapıları keşfetmeyi deneyimler ve öğrenirler. Bazı çocuklar, ellerinde kalemler antik yazılara bakarak ölmüş bir dilin alfabetini keşfediyorlar. Mermer üzerine kazınmış harfleri ve kelimeleri anlamlandırmaya çalışıyorlar. Bildikleri alfabenin göstergeleriyle anlamlandırmaya çalışıyorlar. 'Bu göstergeler bildiğimiz imgelerle ilgili değil, başka şeyler olmalı' der çocuklardan biri. Başka işaretler ve göstergeler yaratmaya başlar bir başka çocuk. Kendi aralarında yeni bir dil yaratmaya ve göstergelerini oluşturmaya çalışırlar.

Antik kentin yıkıntıları arasında dolaşırken bazı çocuklar gördüm; heykel, büst ve rölyeflerde ellerini gezdiren. Onu yapan sanatçının vuruşlarını, duygularını anlamaya ve dokunarak görmeye çalışır. Kimi zamansa ellerine aldıkları hamurla bir büst, at, kuş gibi hayvan heykelticikleri yapar.

Uzaklardan gelen bir çocuk sesi beni çok etkiler. 'Bu ses nereden geliyor?' Tepenin yamacına yerleşmiş tiyatroyu gösterdi resim yapan bir çocuk. Ruhumu uyandıran müziğin peşinden tiyatroya ilerledim. Bir kısmı harap haldeki oturma yerlerinin sağlam olanları teker teker dolar. Akşam yaklaşırken, kent halkı ellerinde kandillerle tiyatroya gelir. Bir kız çocuğunun söylediği türkü eşliğinde, sahnede çocuklar ellerinde davul ve sazlarla yerlerini alır. Bir grup kent sakini ellerinde kandillerle dans ederek iner mermer merdivenlerden.

Çocuklar o kadar sahiplenmiş ki bu kenti, kimi zaman sokakların bazı kısımlarında çok özel ve nadir buluşmaya rastlarsın. Sanki çocukların kentin tanrılarıyla buluşmasıdır ve kutsal bir andır. Çocuklarla tanrılar sözleşmişlerdir kenti korumak ve yaşatmak için. Tanrılar çocukların olmadığı zamanlarda kenti gözetler ve sürekli kentte kalırlar. Çocuklarsa güneşin ilk ışıklarıyla katılırlar tanrılara. Bazı zamanlarda ise kentin eski sakinleriyle yeni sakinlerinin buluşmasıdır.

Antik kent, gündüz çocukların oyun alanıdır. Akşama doğru ise çocuklara diğer kent sakinleri de eklenir. Kent sakinleri, sabahları kalıntıların arasından geçerek kent merkezin bulunduğu tepeye ulaşır. Gündüzleri her metrekaresinde yaşam varken bu tepenin, akşama doğru boşalmaya başlar ve güneş battığında tenhalaşır ve ıssızlaşır. Yaşam önce tepenin antik kentle kesiştiği alanlara ve Antik kentte kayar. Bir buluşma yeridir kalıntılar her akşam. Sonra antik kent boşalır ve diğer tepedeki konutlardan konuşmalar, fısıltılar, kahkahalar ve hıçkırıklar yükselir. Bazı yaz gecelerinde ise sabahın ilk ışıklarına kadar sesler, şarkılar ve danslarla bezenir antik kent.

İşte bu yüzden, bu topraklarda yıkılmış yapılar ve kalıntılar arasında antik kentin ölmediğini görürsün. Yeniden çocuk oyunlarının, başka yaşamların ve ilişkilerin doğduğunu ve yaşadığını görürsün. İki kentten bahsetmeme rağmen tek bir kent vardır belleğimde.

Şunun farkına varır: oyun, her dakika antik yerleşimin kendisiyledir. Peki, öyleyse hangi çizgi ayırıyor antik kenti çağdaş kentten, çocuk seslerini ve oyunlarını antik kalıntılardan? Toplamlar vardır, antik kentleri çağdaş yaşamlarından çizgilerle ayırmış ve yaşamlarından etrafına çitler örerek koparırlar. Antik kentleri yaşamlarından, hayallerinden silerler. Toplamlar vardır yaşamlarını antik yerleşimlerle biçimlendirirler. İşte bu topraklarda, iki tepe ve iki kent hep göz gözedirler ve birbirlerine sevgilerini her defasında tekrar ederler.

Tek arzum tüm antik yerleşimler bir gün gelecek, yakındaki yerleşim sakinlerinin sahiplendiği, doya doya kullandığı yaşayan mekânlar olacak. Eminim antik yerleşimler çocuklar için en zengin ve büyük kitaplıktan, müzeden ve okuldan daha eğitici alanlar. Olacak mı acaba?

TMMOB MİMARLAR ODASI MESLEKİ DENETİMDE ÇED (Mimari Çevresel Etki Değerlendirmesi) YÖNETMELİĞİNİN GİRİŞ BÖLÜMÜ VE 1.MADDESİNDE YÖNETMELİĞİN GEREKÇE VE AMACI AŞAĞIDAKİ GİBİ BELİRLENMİŞTİR.

❖ GEREKÇE

Mimarlığın meslek ve toplum yararına sürebilmesi, önemli ölçüde projeye ilk yönü veren imar koşullarının süreç içinde irdelenmesi ve sorgulanmasıyla direkt bağlantılıdır.

Mimarın yaratıcı sanatı ve özgürlüğünün, çevre ve toplum yararına bir yapılaşma sürecinin temel girdisi olabilmesi için, imar koşullarının irdelenmesi ve sorgulanması duyarlılığını, kendi meslek örgütünün sağladığı demokratik denetim kuralları içerisinde tüm meslek alanına yaygınlaştırmak Mesleki Denetimde ÇED uygulamasının (MD/ÇED) temel hedefidir. Mimarlar Odası ve Odaya üye mimarlar MD/ÇED uygulamasının tarafları değil ortak sahipleridir.

Mimarın yaratıcılığındaki bağımsızlığı ve mesleki kararlarındaki özgürlüğü ile Odanın mesleği insanlık ve çevre yararına geliştirme yükümlülüğü birbirini tamamlayan ve tasarım sürecinden itibaren uygulamada bütünleşmesi hedeflenen ilkeler olarak kabul edilirler. MD/ÇED uygulaması bu bütünleşmenin temel araçlarından biridir.

❖ AMAÇ

Madde 1 - Bu yönetmeliğin amacı: Mimarlığın toplum ve meslek yararına bir gelişme düzeni içerisinde sürebilmesi, önemli ölçüde projeye yön veren imar koşullarının irdelenmesi ve gerektiğinde sorgulanması sürecini içerdiğinden ilgili kişi ve kuruluşların hazırladıkları her tür ve ölçekteki imar planlarının hazırlanışı ve tasdiki ile, Mimarlar Odası üyelerinin mesleki denetim kapsamında oda birimlerine sunulması gereken mimari projelerin incelenmesi sırasında projelere ilk yönü veren imar koşulları sonucunda ortaya çıkacak yapılaşmanın kentsel, kültürel ve doğal çevre değerleri ile kamu yararına ya da hukuka aykırı bir durum yaratıp yaratmayacağının belirlenmesini sağlamak ve bunlar hakkında meslek ve kamu yararı açısından gerekli irdeleme ve denetim konusunda izlenecek yöntem ve kuralları belirlemektir.

DİSK - KESK - TMMOB - TTB - ÇİFTÇİ-SEN
Tarih: 28 Ekim 2008

KRİZDEN ÇIKIŞ İÇİN SOSYAL DAYANIŞMA VE DEMOKRATİKLEŞME

Tüm dünya büyük bir krizle çalkalanıyor. 2007 yılından itibaren Türkiye'de başgösteren ekonomik durgunluk, dünya çapındaki krizle birleşerek büyük ekonomik ve sosyal sonuçlar doğurmaya başladı. Her şeyden önce altını çizmek gerekir ki, kapitalizmin kendi doğasından kaynaklanan bu kriz, neoliberal politikaların iflas ettiğinin göstergesidir. Piyasacılığı, özelleştirmeleri, kuralsızlığı tek seçenek olarak dünyaya dayatanlar bu krizin asıl sorumlularıdır.

Başlangıçta "Hamdolsun, korkulacak bir şey yok" diyerek, krizi fırsatlara çevireceğini söyleyen Başbakan ve krizi görmezden gelen AKP Hükümeti, şimdilerde çeşitli vergi düzenlemeleri ve IMF ile yapılan görüşmelerle sermaye kesiminin talepleri doğrultusunda adımlar atıyor. Bugüne kadar yaşadığımız tüm krizlerin en büyük mağduru olan ücretliler, üretici köylüler ve yoksullar ise bir kez daha görmezden geliniyor.

Yaşadığımız deneyimler göstermiştir ki, geniş toplumsal kesimlerin talepleri dışlanarak, sermaye kesimlerinin çıkarları doğrultusunda hazırlanan kriz reçetelerinin hiçbirisi kalıcı bir çözüm üretmemiştir. Krize çözüm üretmek adına uygulamaya konulan her tedbir, bir sonraki krizin nedeni olarak ortaya çıkmıştır. Son 15 yıl içerisinde Türkiye üç büyük krizle karşı karşıya gelmiştir. 1994, 1999 ve 2001 yıllarında yaşadığımız krizlerin tümünde, hayat pahalılığı ve işsizlik, dar gelirliilerin, üreticilerin ve ücretlilerin yaşamlarını zorlaştırarak, acı veren toplumsal sonuçlar yaratmıştır. Türkiye, 2001 yılında yaşadığı krizin etkilerinden henüz tam olarak kurtulmadan yeni bir krize sürüklenmiştir.

Yaşadığımız bu kısır döngünün farkında olan emekçiler, 2001 yılındaki krizde, IMF programına karşı, Emek Platformu çatısı altında ortak bir "Alternatif Program" ortaya koymuş, ne yazık ki, hükümet bu programı ciddiye almamıştır. Krize emekten yana çözüm üretmek isteyenleri görmezden gelen dönemin iktidarının ve sonrasındaki AKP iktidarının Türkiye'yi sürüklediği nokta maalesef yeni bir kriz olmuştur. İçinde bulunduğumuz krizin tek nedeni uluslararası piyasalarda yaşanan kaos değil, 2001 krizinden sonra uygulanan ekonomik programdır. Dolayısıyla krizin asıl sorumlusu, bu dönemde iktidarda olan siyasi partilerdir.

Türkiye'nin aynı hataları defalarca yineleme lüksü yoktur. Siyasal iktidarlar, artık emekçilerin ve yoksulların seslerine kulak vermelidir. IMF ve Dünya Bankası'nın sözlerine, kendi yurttaşlarının sözünden daha fazla değer veren bir siyasal anlayışın demokrasi kültürüyle bağdaşması mümkün değildir. Demokrasi, yalnızca oy vermeye sınırlı bir siyasal tercih değil, siyasetin ve gündelik hayatın özüne yönelik bir işleyiş tarzı ve çözüm üretme biçimidir. Ekonomik işleyişin tıkanıp ve çözümsüzlüğe sürüklendiği kriz anlarında verilecek kararlar demokratik bir sürecin ürünü olmalıdır. Bu ise ancak toplumun örgütlü kesimlerinin ekonomik ve siyasal alanlardaki çözüm önerilerinin dikkate alınmasıyla mümkündür.

Kriz dönemleri, yalnızca ekonomik süreçleri değil, toplumsal ve siyasal yapıyı da derinden etkileyen dönemlerdir. Krizlerin toplumsal maliyetinin en aza indirilebilmesi için, krize karşı oluşturulacak mücadele programının ekonomik alanda olduğu gibi, sosyal ve siyasal alanlarda alınacak tedbirlerle de desteklenmelidir. Ekonomik uygulamaların toplumsal bir destek ve zemin kazanabilmesi için, siyasal alanın da demokratik dönüşümü gerekmektedir. Türkiye'nin yıllardır ihtiyaç duyduğu bu demokratik dönüşüm programı, en az ekonomik tedbirler kadar önem ve aciliyet taşımaktadır. Gerçek anlamda bütünlüklü bir program etrafında toplumun geniş kesimlerinin mutabakatı ve işbirliği olmaksızın ortaya atılan çözümlerin etkili ve kalıcı olması mümkün değildir.

Hızla demokratikleşme yolunda adımlar atılmalıdır. 1982 Anayasası değiştirilerek, tüm toplumsal kesimlerin katılımıyla eşitlikçi, özgürlükçü ve demokratik bir anayasa hazırlanmalıdır. Başta siyasal sistem bütün olarak demokratikleşmelidir. Siyaset üzerindeki her türlü vesayet etkilerine son verilmelidir. Temel insan hak ve özgürlüklerinin hiçbir durumda kısıtlanamayacağı anayasal güvence altına alınmalı, işkence ve kötü muamele önlenmelidir. Etnik, dinsel, kültürel çeşitliliği koruyucu ve destekleyici politikalar hayata geçirilmelidir. Toplumsal barış ve hoşgörü içerisinde birarada kardeşçe yaşamın desteklenmesi yolunda kamu otoritesi tarafından adımlar atılmalıdır. Kürt sorununa barışçıl ve demokratik bir çözüm bulunmalıdır. Anayasadan başlayarak tüm kanunlarda cinsiyet ayrımcılığını içeren ifadeler kaldırılmalıdır. Kadınların, sosyal, siyasal ve gündelik yaşamda tam bir eşitlik ilkesiyle var olabilmesi için kamu otoritesi tarafından pozitif politikalar hayata geçirilmelidir.

Bizler toplumsal sorumluluğu olan emek ve meslek örgütleri olarak, yaşadığımız ekonomik krizin bedelinin emeğiyle geçinenlere ödetilmesine izin vermeyeceğiz. Kriz, emekçilerin değil, sermayenin doymak bilmeyen kâr hırsının krizidir ve bunun bedeli de emekçilere ödettilerilemez. AKP'nin IMF bürokratları ve sermaye çevrelerinin talepleri doğrultusunda uygulayacağı ekonomik programı, kriz fırsatçılığını, işten atmaları, işsizlik fonunun talan edilmesini kabullenmemiz mümkün değildir. Krize, işçilerin, kamu emekçilerinin, çiftçilerin, dar gelirliilerin, meslek sahiplerinin, küçük esnafın, emeklilerin, gençlerin, kadınların, kent yoksullarının, köylülerin yani toplumun geniş kesimlerinin çıkarları doğrultusunda hazırlanmış bir "sosyal dayanışma ve demokratikleşme programı" çerçevesinde çözüm üretmek, Türkiye'nin geleceğinin güvencesi olacaktır. Üretimi ve istihdamı teşvik eden, iş güvencesini etkinleştiren, gelir dağılımı adaletsizliğini ortadan kaldıran ve emeği koruyan önlemlere öncelik verilmelidir.

Bu doğrultuda bir araya gelen biz emek ve meslek örgütleri, emekçilerin, çalışanların ve yoksul halkımızın yaşanan ve yaşanacak olan krizlerden zarar görmemesi doğrultusunda çalışmalarımızı sürdüreceğiz, krize karşı toplumun geniş kesimlerini kucaklayan acil eylem planlarını oluşturacağız.

DİSK / KESK / TMMOB / TTB / ÇİFTÇİ-SEN

Türk Mimarlarının Moskova Buluşması: 20. Yüzyıl Türk Mimarlığı

Şevki Vanlı Mimarlık Vakfı – Mimarlar Derneği 1927

Şevki Vanlı Mimarlık Vakfı tarafından, Mimarlar Derneği 1927'nin ortaklığıyla Eylül ayında Moskova'da gerçekleştirilen "20. Yüzyıl Türk Mimarlığı Sergisi"ne eşlik eden bu katalog 20. yüzyıl çağdaş Türk mimarlığının son 50 yıllık dönemine ait bir seçkiyi, 40'ı aşkın mimarın/mimarlık bürosunun 130 yapıyla gözler önüne seriyor. Şevki Vanlı ve Uğur Tanyeli'nin sunuş ve değerlendirme yazılarıyla daha da zenginleşen katalogda tüm sergi panoları tanıtıcı metinleriyle birlikte yer alıyor.

"Bu sergi ve eşlikçisi olan kitap, son yıllarda Türkiye'de mimarlık konularının ele alınıp ve dile getirilişi sırasında başvurulan yaklaşımlarda radikal bir değişim olduğunu haber veriyor: Özneleri (failleri) eksen alıyor; nesneleri (ürünleri) değil. Daha önemlisi, mimarlığın öznesi olarak da öncelikle mimarları takdim ediyor. Güncel dünyanın önemli kesimi için bu yaklaşım olağan. Örneğin, özellikle zengin kapitalist ülkelerde mimarlığı konuşmak, tek tek mimarlardan konuşmakla eşanlamlı gibidir. Türkiye'de ise, belki 1990'lara kadar ülkenin mimari üretimini anlatmak isteyenler, bunu anlatılarda mimarları ikinci plana atarak yapmayı yeğlerlerdi..." Uğur Tanyeli Önsöz'den...

Türk Mimarlarının Moskova Buluşması: 20. Yüzyıl Türk Mimarlığı, Şevki Vanlı Mimarlık Vakfı – Mimarlar Derneği 1927, Ağustos 2008, Rusça - Türkçe, 263 Sayfa

Çağdaş Konut Mimarisinden Detaylar

Virginia McLeod

Mimari detay, bir yandan yapıyı özgün kılarken, diğer yandan da mimarını bir adım öteye taşıyan niteliklerdir. Çağdaş Konut Mimarisinden Detaylar, son yıllarda detaylarla ilgili ön plana çıkan eğilimlerin bir derlemesini sunarak, konut mimarisinin gelişimindeki detayların teknik ve estetik önemi hakkında değerlendirme olanağı sağlıyor. Dünyanın önde gelen mimarlarından birçoğunun ürünlerini içeren kitap, yakın dönemde inşa edilmiş ellinin üzerinde evi, temel yapı malzemelerine göre ayrılmış olan altı bölümde inceleniyor: beton, cam, taş, çelik, ahşap ve alternatif malzemeler.

Evler, renkli fotoğraflar, bütün kat planları, kesitler, görünüşler ve aksonometrik çizimlerin yanısıra çok sayıda detay çizimleriyle tanıtılıyor. Bu çizimlere, kısa bir açıklama metni ve ayrıntılı resim altı yazıları eşlik ediyor. Evlerin her biri, dört sayfada özet bir yazı ve görsel düzenleme ile tanıtılıyor.

Çağdaş Konut Mimarisinden Detaylar, mimarlar, mühendisler, peyzaj mimarları, şehir plancıları ve diğer meslekler için ideal bir referans kitabı. Aynı zamanda mimarlık ve tasarım öğrencilerine de, önde gelen çağdaş mimarların ürünlerini anlayabilecekleri ve kendi tasarımlarında yararlanabilecekleri değerli bir kaynak sağlıyor.

200'ün üzerinde renkli fotoğraf, 800'ün üzerinde çizim

Çağdaş Konut Mimarisinden Detaylar, Yazar: Virginia McLeod, Eylül 2008, 240 sayfa, YEM Yayınları

yeni yayın

KORUMADA YENİ TANIMLAR YENİ KAVRAMLAR 'ALAN YÖNETİMİ'

Korumada Yeni Tanımlar Yeni Kavramlar "Alan Yönetimi" kitabı, Mimarlar Odası'nın 2007 yılında başlatmış olduğu ve Ankara Şubesi ve Temsilcilikleri ile birlikte yürütülen "Kültürel Mirasın Korunması ve Geliştirilmesi: Yeni Kavramlar" üst başlığı altında başlatılan atölye dizisinin "Endüstri Mirası" ve "Cumhuriyet'in Mimari Mirası" başlıklı atölyelerden sonra üçüncüsü "Alan Yönetimi/ Yönetim Planı" adı altında Ankara'da yapılan toplantıların ve Çatalhöyük'te yapılan alan çalışmasının bir derlemesidir.

Alan yönetiminin bir atölye kapsamında ele alınmasının amacı, koruma mevzuatında yer almakla beraber operasyonel bağlamda henüz ürün verilmemiş bir alanda uzmanların yaklaşım, değerlendirme ve önerilerini almak; bu birikime bugüne değin değişik kişi ve gruplar tarafından hazırlanmış konuyla ilgili bilgi ve belgeleri ekleyerek bir "çerçeve belge" hazırlamak ve bundan sonra gerçekleştirilecek daha kapsamlı çalışmalara öncülük etmek olarak belirlenmiştir.

Korumada Yeni Tanımlar Yeni Kavramlar 'Alan Yönetimi', TMMOB Mimarlar Odası Genel Merkezi, TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Yayınları, 272 sayfa, Birinci Baskı, Ekim 2008, 750 Adet

Ali Şur- Türkiye
26. Uluslararası Nureddin Hoca Karkatür Yarışması

akıl defteri | 2009

... tutku ...

biz bu kentin her mevsiminde uyanışını, öfkesini, dostluğunu, ayrılıp kavuşulmasını ve devrimin o deknoktesi olmasını tutkuyla sevdik.

Yeni yılda bu tutkuyla Ankara'ya sahip çıkacağımıza olan inancımızla, 2009 yılı akıl defterinizi mutlu ve keyifli kullanmanız dileğiyle...

TMMOB
MİMARLAR ODASI
ANKARA ŞUBESİ

15.10.2008 İLE 15.11.2008 ARASI MESLEKİ DENETİME GELEN PROJELERİN BELEDİYELERE GÖRE DAĞILIMI

ALTINDAĞ	BAĞLUM	CANKAYA	ELMADAĞ	ETİMESUT	GÖLBASI	KAZAN	KEÇÖREN	MAMAK	POLATLI	PURSAKLAR	SİNCAN	TEMELLİ	YENİMAHALLE	DIĞER
21	6	41	4	48	2	16	41	39	13	5	20	6	34	29

15.10.2008/15.11.2008 TARİHLERİ ARASI GELİR - GİDER DURUMUDUR

Kayıt Ödentisi	315,00	
Üye ödentisi	33.782,50	
Mesleki denetim	185.881,00	
Bilimsellik	3.258,00	
SMGM	800,00	
Belge Satışları	9.200,00	
SMGM	18.715,00	
Hizmet	8.481,62	
Makameler	3.430,62	
Gelirler Toplamı	243.933,77	

Genel kurul	4.655,84
Yönetici Ücretleri	833,11
Yönetici Sos. Güvenlik	967,02
Yönetici Sosyal Yardım	8.772,39
Yönetici Tazminatları	86,00
Yönetici yollukları	4.773,86
Temal	45.786,14
Konferans masrafları	1.227,00
Kurullar	17,50
Komisyonlar	37.012,47
Personel ücretleri	11.797,75
Personel Sosyal Güvenlik	18.968,42
Personel Sosyal Yardım	7.259,29
SMGM	1.192,90
Hizmet alımları	93,00
Personel Yollukları	217,71
Demirbaş bakım onarım	9.642,15
PTT	6.219,74
Kiralar	218,00
Yayın Satın Alma	1.799,50
Baskı Kağıt	170,55
Harçlar	2.280,00
İlan	17.466,90
Bina işletme	6.223,50
Hukuki giderler	8.309,48
Yayın giderleri	1.340,00
Oda İhtisatları	17.416,12
Demirbaş Alımları	

Giderler Toplamı	214.726,34		
Kasa 15.11.08	1.495,09	Merkez Borçları(15.11.2008)	186.514,06
Banka YTL ve DÖVİZ 15.11.08	54.964,04	Piyasa Borçları(15.11.2008)	31.135,25
(Kredi Kartları)15.11.08	199.325,31	Toplam	217.649,31
Albiremlerden Ala.15.11.08	235.000,00		
Toplam	490.784,44	BORÇ-ALACAK FARKI	273.135,13
		GELİR-GİDER FARKI	29.207,43